



Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső,*
Szabó Sándor, dr. Szűcs Lajos



Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	1591
Megemlékezés a kuláküldözések idején tönkretett magyar gazdákról	1591
Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása és lezárása.....	1592
Időkeret ismertetése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	1592
Ágh Péter (Fidesz)	1592
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	1594
Farkas Gergely (Jobbik)	1596
Juhász Hajnalka (KDNP)	1600
Szabó Sándor (MSZP).....	1602
Turi-Kovács Béla (Fidesz)	1605
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	1608
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	1612
Pánczél Károly (Fidesz)	1617
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	1619
György László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	1624
Balczó Zoltán európai parlamenti képviselő	1626
Vécsey László (Fidesz)	1628
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	1631
Szabó Zsolt (Fidesz).....	1633
Tóth Csaba (MSZP).....	1635
Dr. Zombor Gábor (Fidesz)	1638
Csárdi Antal (LMP)	1640
Bósz Anett független.....	1642
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	1643
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	1643
Varju László (DK).....	1644
Czerván György (Fidesz)	1645
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	1646
Dr. Hoppál Péter (Fidesz).....	1646
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	1649
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	1652
György László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	1653
Dr. Varga László (MSZP)	1654
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	1657
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	1658
Varju László (DK).....	1659
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz).....	1660
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	1660
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	1663
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1664
Varju László (DK).....	1665
Dr. Hoppál Péter (Fidesz).....	1668
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	1671
Volner János (Jobbik).....	1672
Boldog István (Fidesz).....	1673
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	1674
Magyarország 2019. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	1683
Időkeret ismertetése:	
Szabó Sándor jegyző	1683
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	1683

Felszólalók:

Szabó Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1687
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1689
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1692
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	1695
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	1699
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	1701
Varga Szimeon nemzetiségi szószóló	1705
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1710
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	1710
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	1712
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	1718
Az ülés bezárása	1718

Az ülésen jelen voltak:

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, GYÖRGY LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, WEINGARTNER BALÁZS államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés második nyári rendkívüli ülésének
5. ülésnapja

2018. június 29-én, pénteken
(8.05 óra - Elnök: Lezsák Sándor)

Jegyzők: Hiszékeny Dezső és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés második nyári rendkívüli ülésének 5. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az Országgyűlés 2012-ben a **kuláküldözés idején tönkretett gazdák emléknapijává** nyilvánította a mai napot, június 29-ét.

A kulákok üldözése 1948-ban kezdődött, amikor Rákosi Mátyás hírhedt kecskeméti beszédében „a dolgozó nép ellenségévé” nyilvánította a tehetősebb gazdákat. Kíméletlen harc indult ezután a kuláknak kiküldött emberek és családjaik ellen, előbb a sajtóban, aztán a hatóságok és bíróságok előtt, végül a falvakban. Az uszítás korántsem csak a parasztság módosabb tagjai ellen indult, akik mindig is gazdálkodási mintát adtak a többieknek, és hagyománytisztelőjükkel, vallásosságukkal, erkölcsösségükkel példát mutattak. Üldöztek mindenkit, akit megbízhatatlannak, gyanúsaknak ítélték.

Elviselhetetlen adóteherrel, beszolgáltatási kötelezettséggel, rendszeres hatósági zaklatással sújtották a támadások célkeresztjébe került gazdálkodókat. 1950 és 1953 között mintegy négyszázezer esetben jártak el a bíróságok kulákokkal kapcsolatos ügyekben. A pénzbírságtól a teljes vagyonelkobzáson át a halálbüntetésig születtek az ítéletek.

Sok kulákká minősített embernek elvették a házat. Másokat a tetet-lelket megtörő hortobágyi kényszermunkatáborokba internáltak, ahol éveken át sínylődték az ÁVH-sok őrizete alatt. Betegség és éhezés tizedelte őket a mindennapos, végtelennek tűnő robot mellett.

A kiszolgáltatott emberek egy része öngyilkos lett, mert nem bírta elviselni részint a mindennapos zaklatásokat, részint azt, hogy nem tud a családja számára méltó körülményeket teremteni. Voltak, akiket otthonukban vertek agyon, mások a börtönben elszennvedett testi bántalmazások következtében veszítették életüket.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A sztálinista Rákosi-rezsím gyilkos harcot indított a magyar agrártársadalom ellen, minden eszközzel arra törekedtek, hogy lerombolják a hagyományos paraszti életformát, és a kuláknak bélyegzett nagygazdákat földjeik elhagyására kényszerítsék.

Az elviselhetetlen terhek miatt tömegessé vált a termőföldek elhagyása. Tették ezt a gazdák egyrészt a folyamatos lélektani és fizikai terror elkerülése végett, másrészt pedig a kilátástalan megélhetési viszonyok

miatt. Sorsok törtek derékba, földönfutó lett sok-sok ember. Számos, meghurcoltatást, vagyonelkobzást átélt családban még ma sem szívesen beszélnek a kulák múltrol.

Komoly erkölcsi kárpótlást jelent azonban számukra, hogy az Országgyűlés hat évvel ezelőtt döntött az emléknapi bevezetéséről. Jelképes gesztus ez a méltóságukban megalázott, tönkretett gazdák és leszármazottaik iránt.

Sok bűnt feltártak már a kutatók a visszaemlékezők segítségével, dokumentumok bemutatásával. Kötelességünk, hogy minél hatékonyabban rávilágítsunk a múlt bűneire, s egyszersmind garantálnunk kell: soha nem történhet meg még egyszer ilyesmi Magyarországon.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az 50-es évek elején az agitációs plakátokon boldog, nevetős parasztokat ábrázoltak. A valóságban azonban megtörték, megalázták a parasztságot, s különösen a kuláknak bélyegzettek. Rájuk emlékezünk ma.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása és lezárása. A törvényjavaslat T/503. számon, az Állami Számvevőszék véleménye pedig T/503/7. számon az informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzeti napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását. Most felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló **időkeretének** felosztását. Jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napi 4 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 83 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 37 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 35 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 26 perc, a DK képviselőcsoportjának 20 perc, az LMP képviselőcsoportjának 19 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 17 perc, a független képviselőknek pedig 3 perc áll rendelkezésére.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Tehát a további képviselői felszólalásokra kerül sor a mai napra rendelkezésre álló időkeretben. Elsőként megadom a szót Ágh Péter képviselőtársunknak, a Fidesz képviselőcsoportja.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország európai államként egy változó világban hatékony válaszokat akar adni azokra a kérdésekre, amelyek ebben az évtizedben különösen a biztonságunkat, a védelmünket és ezáltal nemzeti megmaradásunkat érintik.

Az előttünk fekvő 2019-es költségvetés többek között azt a célt szolgálja, hogy hazánk továbbra is a világ egyik legbiztonságosabb országa maradjon. Észak-Vas megye országgyűlési képviselőjeként ezt

különösen fontosnak tartom, hiszen ez elősegíti a turizmus erősödését is, amelyhez számunkra a választóközvetben jó alapot biztosítanak Sárvár, Bük, Celldömök és Mesteri fürdői és Kőszeg épített öröksége.

(8.10)

Észak-Vas megye országgyűlési képviselőjeként fontosnak tartom azt is, hogy az Unió külső határai mindannyiunk biztonsága érdekében ellenőrzöttek legyen, a belsők azonban nyitottan és szabadon nyújtsák azokat a lehetőségeket, amelyeket hazánk és a 77 településből álló választókerületem polgárai is igénybe kívánnak venni, ha arra szükségük van. Ebből kifolyólag a Honvédelmi és rendészeti bizottság tagjaként e szakterületek nézőpontjából szeretném a támogatásomról biztosítani a büdzsé tervezetét.

Az előttünk fekvő javaslat alapján ugyanis világos: Magyarország nemzeti kormánya számára a biztonság az első 2019-ben is. Ennek keretében nem csupán megőrzésre, hanem jelentős növelésre kerülnek a közbiztonság megerősítéséhez és a honvédelem fejlesztéséhez szükséges források. Így 86 milliárd forinttal emelik a honvédelmi kiadások keretét; csaknem 513 milliárd forint juthat a területre. Ez az összeg a jövőre jelzett GDP több mint 1,16 százalékának felel meg. Világosan látszik, hogy mindeközben ütőképes haderő szervezése zajlik. Amíg a szocialista kabinetek jelentős képesség- és létszámcsökkentéssel sújtották a honvédséget, addig a nemzeti kormány révén soha nem látott képességfejlesztést hoz a Zrínyi 2026 haderőfejlesztési terv. E program által 2010 előtt teljesen elorvasztott képességek állhatnak talpra. Ennek keretében ütemezetten megközelítőleg 150 milliárd forintot fordíthat az ország fejlesztési feladatok végrehajtására. Fontos megjegyezni azt is, hogy a honvédelmi tárca egyik fő célkitűzése a magyar védelmi ipar talpra állítása, amely egyszerre szolgálja a magyar gazdaság és a honvédség érdekeit. Emellett a másik fontos cél, hogy vonzóvá tegyék a katonai pályát a fiatalok számára. Ezt szolgálja a fiatalok bevonása a honvédelmi nevelésbe és például a toborzórendszer erősítése. Idekapcsolódik az önkéntes tartalékos rendszer további fejlesztése is. Míg 2010-ben összesen 17, addig ma már több mint 7000 tartalékos szolgál. Legalább ennyire fontos a honvédség katasztrófavédelmi megelőzésével és elhárításával kapcsolatos tevékenységének erősítése is. Jövőre is folytatódik a 2015-ben indított fegyveres és rendvédelmi életpályamoddell, így újra emelkedik a katonák fizetése is.

Tisztelt Ház! A honvédelmi tárca mellett a Belügyminisztérium költségvetése is az ország biztonságának erősítését szolgálja a határaink védelmével és a közrend biztosításával. A rendőrség működésére 12,4 milliárd forinttal több forrás jut, mint korábban. A 2019-es költségvetés rendészeti célú kiadásai több elemből állnak. Ezek közül az elsöre, a közbiztonságra, a rendőrség, a Nemzeti Védelmi Szolgálat, valamint a Terrorelhárítási Központ működésére és fejlesztésére ez közel 350,5 milliárd forintot jelent. Ebből a rendőrség határvédelmi és mélységi felderítési

feladatainak ellátását közel 15,7 milliárd forint többlettámogatás biztosítja. A második elemre, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal működésére közel 9,4 milliárd forintot, a harmadikra, a tömeges bevándorlás kezeléséhez kapcsolódó kiadásokra 15 milliárd forintot irányoz elő. A terrorellenes intézkedések megvalósításához kapcsolódó kiadásokra 25,1 milliárd forint, a katasztrófavédelem működésére és fejlesztésére 77,6 milliárd forint áll rendelkezésre.

Fontos azt is megjegyezni, hogy a kormány célja az, hogy a magyarok biztonságát védő hivatásos állomány anyagi megbecsülése javuljon, és a fiatalok számára is még vonzóbb legyen a rendvédelmi életpálya. A hivatásos állomány illetménye 2015 és 2019 között átlagosan - tudjuk jól - 50 százalékkal emelkedik. Januártól átlagosan újabb 5 százalékkal nő az állomány illetménye. Emellett 2019-ben is biztosított a teljesítményjuttatás kifizetése a magas színvonalú szolgálatellátás anyagi elismeréseként, amelyre a kormány 12 milliárd forintot biztosít.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján a jövő évi költségvetésre vonatkozó javaslat azt üzeni: a kormány fontosnak tartja Magyarországot, a magyar emberek biztonságát. Komoly előrelépést tehetünk belügyi és honvédelmi területeken is. A fejlesztések és többletforrások mellett azonban akkor lehetünk igazán hatékonyak, ha hazájukat szerető, felkészült emberek tesznek azért, hogy Magyarország polgárai biztonságban élhessék a mindennapjaikat. Mindazok, akik a belügyi vagy a honvédelmi területen nap mint nap helyállnak, ilyen emberek. E helyről is köszönjük a munkájukat, és reméljük, hogy a 2019-es költségvetés hozzájárul hivatásuk sikeres ellátásához.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ágh Péter képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném megköszönni a támogató szavait, amelyek a 2019-es költségvetés biztonságot érintő fejezeteinek támogatásáról szóltak.

Ma a biztonság a legfontosabb közösségi érték szerte a világon, Európában, így Magyarországon is, és Magyarország biztonságos országnak számít, a világ 15. legbiztonságosabb országa ma. Április 8-án az emberek úgy döntöttek, hogy ezt a biztonságot igénylik, kéri, mi az embereknek ezt a kívánságát, ezt a kérését meghallgattuk, és ennek figyelembevételével terjesztettük elő a 2019-es költségvetés biztonságot szolgáló számait, hiszen nagyon fontos az, hogy ez a biztonság fennmaradjon. A biztonság az az érték, amelyre holnap sokkal többet kell fordítani, mint amennyit ma vagy tegnap fordítottunk - ezzel mi tisztában vagyunk, és ezért is terjesztettük elő ezt a javaslatot, amelyet kérek az Országgyűlés valamennyi képviselőjétől, hogy támogasson.

Ami a belügyminisztériumi fejezet számaival, illetőleg céljait illeti, azt szeretném kihangsúlyozni, hogy megerősített, modern rendőrséggel a bűnözés további visszaszorítása és az illegális migráció elleni küzdelem a legfontosabb célunk ennek a költségvetésnek a betervezésekor. A kormány egyik legfőbb célja Magyarország biztonságának és közrendjének megőrzése, a határok védelme, illetve az illegális migráció elleni hatékony küzdelem.

(8.20)

A nemzeti kormány elkötelezett nemzeti szuverenitásunk és keresztény kultúránk védelme mellett is. Ezek nélkül sem a gazdaság, sem a családok, sem a vállalkozások nem erősödhetnek. Ennek megfelelően a magyarok biztonságát ma már a korábbiaknál több rendőr, több rendőrautó és modernebb eszközök szavatolják. A rendőrség működésére összességében - úgy, ahogy képviselő úr is mondta - 12,4 milliárdal több forrás jut a javaslat szerint, mint korábban, valamint a megkezdett fejlesztések is folytatódhatnak. Ez egy nagyon fontos része a mi programunknak.

A 2019-es költségvetés főbb rendészeti célú kiadásai: a közbiztonságra, a rendőrség, a Nemzeti Védelmi Szolgálat, valamint a Terrorelhárítási Központ működésére és fejlesztésére 350,5 milliárd forintot terjeszt elő a javaslat. Ebből a rendőrség határvédelmi és mélységi felderítési feladatainak ellátását, többek között a 3 ezer fős határvadász-fejlesztés finanszírozását közel 15,7 milliárd forint többlettámogatás biztosítja. Ahogy ön is mondta, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal működésére közel 9,4 milliárd forint jut. Az ő szerepük, az ő munkájuk nélkülözhetetlen az illegális migráció elleni küzdelemben, ugyanúgy, mint a rendőrség, a határvadászok és a többi rendvédelmi szerv tevékenysége is.

A tömeges bevándorlás kezeléséhez kapcsolódó kiadásokra a javaslat 15 milliárd forintot irányoz elő, de ha szükséges, akkor ezt az előirányzatot tudjuk növelni. Ez egy felülről nyitott előirányzat, a helyzettől függően tudjuk ezt változtatni, tudjuk emelni. A cél az, hogy megvédjük Magyarországot, megvédjük a magyar embereket úgy, ahogy 2015 óta eddig is tettük. A terrorellenes intézkedések megvalósításához kapcsolódó kiadásokra 25,1 milliárd forint jut, a katasztrófavédelem működésére, fejlesztésére pedig 77,6 milliárd forint.

Ahogy a képviselő úr is mondta, 2015. július 1-jén lépett hatályba az új szolgálati törvény, amely egy új életpályaprogramot is megfogalmazott a hivatásos rendvédelmi állomány és a honvédség számára, az ő részükre is egy életpályaprogram indult el. De az új szolgálati törvény 2015. július 1-jétől kezdődően átlagosan 50 százalékos illetményemelést irányzott elő, amelynek a 2019-es forrásai is biztosítottak a költségvetésben.

Ez 7,6 milliárd forintot jelent. De ugyancsak a hivatásos állomány elismerését jelenti a 2 milliárd 810 millió forintos keret, ami a hivatásos állomány lakhatási feltételeinek javításáról rendelkezik, illetőleg azt

fogalmazza meg. Úgy gondolom, az is önmagáért beszél, hogy ezt a forrást is biztosítjuk erre a célra. Tehát 2019-ben mind létszámában, mind erőforrásaiban tovább kívánjuk erősíteni a rendőrséget, s feladatainak magas színvonalú ellátására és a kitűzött célok elérésére 12,4 milliárd forint többletforrást biztosítunk. A létszámfejlesztés forrásai is biztosítottak a 2019-es költségvetésben.

Tisztelt Országgyűlés! Én úgy gondolom, hogy ezek a számok garanciát jelenthetnek arra, hogy ha a parlament elfogadja ezt a költségvetést, akkor 2019-ben is meg tudjuk védeni Magyarországot, meg tudjuk védeni a magyar embereket, Magyarország továbbra is biztonságos országnak számít, és meg tudjuk védeni Európát is, hiszen a schengeni külső határ védelmével, a déli határ védelmével azt az ötszáz éves gyakorlatot folytatjuk, hogy mi a keresztény Európát is megvédjük. Ahogy tettük korábban, most is ezt tesszük. Ezért egyébként az Uniótól semmiféle támogatást nem kaptunk, ezt saját nemzeti forrásból finanszíroztuk ez idáig is. De mi az ígéreteket betartjuk, azt mondtuk, hogy az emberek április 8-ai döntése számunkra kötelező, amikor azt mondták, hogy biztonságot szeretnének. Ez a költségvetés nemcsak a biztonságos növekedés költségvetése, hanem Magyarország, a magyar emberek biztonságának a költségvetése is. Ezért arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy ezt a javaslatot támogassa. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Konrád Károly államtitkár úr. A következő előre bejelentett felszólaló Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Örülök államtitkár úr aktivitásának, és bízom benne, hogy az én felszólalásomra is kapok majd választ. Már csak azért is, mert olyan kérdést szeretnék szóba hozni, ami méltatlanul keveset szerepel a költségvetés vitájában. Ez pedig az elvándorlás és az elvándorlásban érintettek kérdése.

Több aspektusból is meg lehet közelíteni ezt a kérdést. Amire én most hangsúlyt szeretnék fektetni, az a már elvándoroltak hazahozatala, amely, úgy gondolom, egy nagyon fontos stratégiai célja kellene, hogy legyen a magyar kormányoknak. Mindennek ellenére egyáltalán nem szerepel erre vonatkozó költségvetési forrás a jövő évi költségvetésünkben.

Az elvándorlás kérdését sokszor vitattuk már ebben a Házban, és én most próbálnám a közös pontokat keresni. Nem a mértékét, a nagyságrendjét szeretném felhozni, mert ezt másképp látjuk és másképp értékeljük. Nap mint nap jelennek meg újabb és újabb, akár egymásnak ellentmondó statisztikák ezzel kapcsolatban. Nem azt szeretném most felhozni, hogy önök milyenfajta kifogásokkal szeretnék élni ezzel kapcsolatban, bár nagyon álságosnak tartom, hogy például önök számára az érv, hogy bizonyos országokban itt a környékünkön nagyobb az elvándorlás. Ha egy példával kell élnem, akkor ez arra hasonlítható,

amikor valaki halálos beteg, és azzal védekeznek, hogy neki már csak egy hete van hátra, és akkor megszólal a másik halálos beteg, hogy neki még egy éve van hátra. Hát attól, hogy neki még egy éve van hátra, nem hiszem, hogy megnyugtathatna bárkit is.

Igenis az a helyzet, ami az elvándorlás kapcsán kialakult ma Magyarországon, az súlyos, és Magyarország hosszú távú jövőjére nézve nagyon komoly veszélyeket rejt. Veszélyeket rejt, mert már most is munkaerőhiány alakult ki. Nap mint nap találkozhatunk azokkal a hírekkel, hogy akár a mezőgazdaságban - jómagam olyan környékről jövök, Bács-Kiskun megyéből, ahol ezt tapasztalhatom a saját szememmel is - nincs elég munkás a kétkezi munkák elvégzésére, a turisztikai ágazatban most nyáron ezt főképp láthatjuk, vagy éppen bármilyen szakképzést igénylő területen is hiányoznak már az emberek, mert külföldön vannak. Tehát munkaerőhiány alakulhat ki.

De egy másik probléma lehet hosszú távon az elvándorlás kapcsán a nyugdíjrendszerünk fenntarthatósága, amely, szintén könnyen belátható, hogy nem lesz megoldható. Szintén probléma, hogy a magyar értelmiség vándorol el, pont azok a fiatalok vágnak bele ezekbe az önként vállalt kalandnak nevezett, de leginkább kényszerből bevállalt külföldi utazásokba, munkakeresésekbe, akik több nyelvet beszélnek, akik olyan képzettséggel rendelkeznek. Ezek az emberek itthon hiányozni fognak. S mondom még egyszer, lehetne hosszasan sorolni, hogy milyenfajta problémákat fog ez okozni az ország életében.

Néhány évvel ezelőtt egy apró szikra volt, egy reménysugár, hogy önök talán felméri ennek az ügynek a komoly mivoltát, és ennek érdekében beindították a „Gyere haza, fiatal!” programot. Mindannyian emlékezhetünk, hogy körülbelül 100 millió forintból néhány tucatnyi fiatalot sikerült hazahozni. Látható volt tehát, hogy az a módszer, az a módja a hazahozásnak nem volt sikeres. Ugyanakkor amikor ezt önök belátták és megszüntették ezt a programot, akkor mi nagy reményekkel vártuk azt, hogy majd egy új programot indítanak, amely tanulva az előző tanulságai- ból, levonva abból a tapasztalatokat, más módon próbálja megközelíteni a kint lévő fiatalokat, és más módon próbál nekik segítséget nyújtani annak érdekében, hogy hazatérjenek Magyarországra. Merthogy segítséget kell nyújtani, az biztos. Biztos, hogy vannak olyan fiatalok, akiknek a hazahozatalát bizonyos adminisztrációs ügyekben nyújtott segítséggel, munkakeresésben nyújtott segítséggel, a lakhatási problémájuk megoldásában nyújtott segítséggel motiválni lehetne abban, hogy hazajöjjenek, és még egyszer mondom, igenis szükség lenne arra, hogy ezeket az embereket hazahozzuk, és itthon tervezzék a jövőjüket, itthon vállaljanak gyermeket, ne pedig külföldön. Mert ha ez utóbbi történe meg, akkor az magában hordozná annak a lehetőségét, hogy később aztán az egész életét egy másik országban élne le.

Volt tehát egy ilyen próbálkozás, a „Gyere haza, fiatal!” program. Ez azonban nem vált be, és megszüntették a programot. S az a szomorú helyzet állt elő, hogy immár több éve semmilyen új törekvése

nincs a magyar kormányhoz arra vonatkozólag, hogy ezeket a Nyugat-Európában lévő fiatalokat és kevésbé fiatalokat, sok esetben már családokat hazahozzák, és itthon próbáljanak nekik segítséget nyújtani annak érdekében, hogy itthon tudjanak boldogulni.

Mi tehát egy módosító javaslatot nyújtottunk be erre vonatkozólag. Azt szeretnénk, hogy a magyar kormány a jövő évi költségvetésben irányozzon elő 5 milliárd forintot arra vonatkozólag, hogy elinduljon egy új program, amely segítséget nyújt ezeknek az embereknek. Nincs nálunk sem a bölcsek köve annak tekintetében, hogy milyenfajta konkrét segítségre lenne szükség, de a törekvésnek igenis meg kell nyilvánulnia, el kell indulnia egy ilyen célnak, és a magyar kormányhoz ezt kiemelten kell kezelnie, egyfajta üzenetként is a kint élő magyarok számára, hogy fontosak ők nekünk, és számítunk arra, hogy hazajöjjenek. Egy ilyen módosító javaslatot nyújtottunk be, és abban bízunk, hogy ez a módosító javaslat azáltal, hogy a kormány is felismeri és belátja ennek a problémának a súlyosságát, elfogadásra fog kerülni. Már csak azért is, mert itthon nincsenek olyan körülmények, amelyek önmagukban elegendőek lennének arra vonatkozólag, hogy hazahozzuk ezeket a fiatalokat. Számos, akár fiatalokkal kapcsolatos dolgot lehetne itt említeni, amelyek kapcsán mi úgy érezzük, hogy nem tesz meg a kormány mindent annak érdekében, hogy azok a problémák, amelyek bizonyos területeken fellépnek, megoldásra kerüljenek.

(08.30)

Mondhatnám itt - csak példászerűen - a lakhatás kérdését, kiemelten az ideiglenes lakhatás kérdését. A CSOK önmagában nem megoldás, nagyon sokan ugyanis nem tartós lakhatásban gondolkodnak, hanem csak, mondjuk, egy másik városba költözve szeretnének ott egy munkavállalás miatt vagy egy tanulmány miatt olyan helyet találni, ahol élni tudnak. Ennek érdekében tartanánk mi nagyon fontosnak a szociálisbérletrendszernek a beindítását, amely nagy segítség lenne ilyen szempontból.

Vagy egy másik példát kiemelve itt a fiatalokat érintve, és sajnos ez jól megmutatja a kormány hozzáállását ehhez a generációhoz: 12 éve - 12 éve! - nem emelték a tanulmányi ösztöndíjra fordítható összeget a felsőoktatási hallgatók tekintetében. Úgy gondolom, hogy ez azért sokat elmond az önök hozzáállásáról. Nagyon fontos lenne motiválni a fiatalokat. Amit most tanulmányi ösztöndíj címszó alatt kapnak, a mai világban már egy nevetséges összegnek tekinthető. Mi erre vonatkozólag is nyújtottunk be módosító javaslatokat; hogy csak néhány olyan módosító javaslatot emeljek ki a benyújtott több tucat közül, amely azért segítené a fiatalok helyzetét, és segítené azt, hogy mondjuk, ők sem abban gondolkodjanak, hogy külföldre mennek, hanem az itthoni boldogulás lebegjen a szemük előtt.

A felszólalásom hátralévő egy-két percében egy másik téma kapcsán szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel, konkrétan választókerületemet

érintő ügyeket szeretnék itt bemutatni, amelyekre vonatkozólag módosító javaslatokat is benyújtottam. Jómagam Bács-Kiskun megye 5. számú választókerületét képviselem jobbikos országgyűlési képviselőként. Ezen Kiskunhalas középpontú, központú és még másik 22 települést magában foglaló választókerület kapcsán nyújtottam be módosító javaslatot, ugyanis ez a terület, ez a térség sajnos, mondhatni, elmaradt, az ország tíz legszegényebb régiója, pontosabban járása közül kettő ebben a választókerületben található. Ez tehát statisztikai alapon is alátámasztja azt, hogy miért is lenne szükség komoly fejlesztésekre akár infrastruktúrában, akár a települések egyedi igényeit kielégítve.

Benyújtottam módosító javaslatot például a belterületi utak javítására. Ezen 23 település szinte mindegyike érintett ezzel a problémával kapcsolatban, és ezt azért is merem ilyen magabiztosan állítani, mert az elmúlt egy évben szinte mindegyik polgármesterrel volt szerencsém személyesen találkozni, beszélgetni a településüket illető problémákkal kapcsolatban, és nem volt olyan beszélgetés, ahol ez ne került volna szóba, elmondva, hogy a településnek önmagának nagyon kevés lehetősége van, gyakorlatilag nincs pénze ilyen jellegű beruházásokra, hogy a településen a belterületi utakat javítsák, ugyanakkor nagyon fontosnak tartanak. Erre nyújtottam be tehát módosító javaslatot. Mint ahogy szintén az emberek, az ott élő emberek mindennapjait érinti ezen településeknél a járdák felújítása. Szintén egy olyan problémáról beszélünk, amely mindegyik települést egyaránt érinti, mindenhol szükség lenne erre, de a települések saját maguk ezt kevés esetben tudják kigazdálkodni.

Néhány egyedi esetet idehozva a néhány tucat közül, amit benyújtottam: például nagy lehetőség lenne több település esetén is a kiváló minőségű termálvizre épült strandok fejlesztése. Ilyen van Kiskunhalason és szülővárosomban, Kecelen is, mindkét település nagyon jó adottságokkal rendelkezik, de sajnos mindkét településen egy rossz állapotú, régi, régóta fejlesztésre váró strand található csak, amely mellett elrohogott az idő, és ezáltal nem képes megfelelni a kor kihívásainak. Mindkét településen nagyon fontos lenne a strandfejlesztés, és ezen források előteremtésére nyújtottam be módosító javaslatot.

Kiskunhalason a belterületi utak közül egyet külön kiemelnék, ez az 55-ös főút elkerülő szakaszának a megépítése, a megtervezésének elkezdése. Ez régi kérése a kiskunhalasiaknak, ez ügyben nagyon fontos lenne előrelépni, és erre vonatkozólag is benyújtottam egy módosító javaslatot. De megemlíthetném még itt a Kisszállásra, Kunfehértóra, Tataházára, Bácsalmásra és számos más településre vonatkozó módosító javaslatomat is, amelyeket benyújtottam, és bízom benne, hogy a kormánytöbbség belátja azt, hogy ezekre igenis szükség van a térség fejlesztése érdekében. Bízom benne, hogy fideszes képviselőtársam, Bányai Gábor is végre támogatni fogja ezeket a javaslatokat, és az ő támogatásával is elfogadásra kerülhetnek ezek, és végre a terület fejlesztése ezáltal is

felgyorsítható. Úgy gondolom, hogy ez egy fontos cél lenne az ott élők szempontjából.

Összefoglalva tehát az elvándorlás kérdése kapcsán bízom a pozitív hozzáállásukban, hogy igenis támogatni képesek egy olyan programot, amely az elvándoroltak hazahozatalát segíti, másrészt pedig bízom benne, hogy választókerületem esetében ezek a módosító javaslatok is támogatásra találnak majd önök által is.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Farkas Gergely képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Juhász Hajnalka képviselő asszony, Kereszténydemokrata Néppárt.

JUHÁSZ HAJNALKÁ (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a szót. Engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam a 2019. évi költségvetés előkészítésének vezérlő elveit, az elmúlt időszak eredményeit, a tényeket, a főbb célkitűzéseket, a megfogalmazott intézkedési javaslatokat, és ennek kapcsán kiemeljek néhány sort a költségvetésből.

A kormány a 2019. évi költségvetés előkészítésekor Magyarország biztonságának megőrzését, a gazdasági növekedés fenntartását, a családok támogatását és a teljes foglalkoztatás elérését tűzte ki célul. A kitűzött területeken rendkívüli eredményeket értünk el már az elmúlt években is. 2010 óta közel 12 százalékról 3,8 százalékra csökkent a munkanélküliség, a 2010-es adatokhoz képest ma több mint 750 ezerrel többen dolgoznak Magyarországon. Az elmúlt években a nemzeti kormány példaértékű családtámogatási rendszert épített ki. Csökkentette a munkát és a legfontosabb élelmiszereket terhelő adókat, jelentősen mérsékelte a háztartások rezsiterheit, átfogó béremeléseket hajtott végre.

A kormány gazdaságpolitikáját szem előtt tartva a 2019. évi főbb célkitűzések a következők: a demográfiai kihívások kezelése és a családi értékek védelme érdekében a családok támogatásának kiterjesztése, a gyermekvállalás ösztönzése, valamint a gyermeknevelés differenciált támogatása; a munkaalapú társadalom építésének elősegítése, a továbbiakban is a segély helyett munkát elv szem előtt tartása, a munkához kapcsolódó közterhek mérséklése; a nyugdíjasok erkölcsi és anyagi megbecsülése érdekében a nyugdíjak vásárlóerejének megőrzése mellett annak biztosítása, hogy a nyugdíjasok részesüljenek az elért gazdasági növekedésből; a foglalkoztatást ösztönző és az időskori munkavállalást segítő lépésként a nyugdíj mellett dolgozó munkavállalók járulékkerheinek megszüntetése, ezzel párhuzamosan a munkáltatók mentesítése a szociális hozzájárulási adó megfizetése alól; a közszférában az elfogadott életpályaprogramok folytatása, további bérrendezésekkel a közfeladatot ellátók anyagi megbecsülésének növelése; Magyarország és a magyar emberek biztonságának megőrzése, valamint a terrorfenyegetettség és az illegális bevándorlással szembeni erőteljes fellépés érdekében

hazánk védelmi képességeinek fejlesztése, a rendvédelem és a közbiztonság erősítése; a magyar vidék fejlesztése érdekében a nagyvárosok modernizálásának és a kistelepülések megerősítésének támogatása, valamint a közúti és vasúti közlekedési infrastruktúra fejlesztése.

A Fidesz-KDNP alapvető célja a gazdasági növekedés feltételeinek javítása, a gazdasági versenyképesség megőrzése, továbbá a versenyképes adórendszer megteremtése. Ez a szempont érvényesül az adótörvényben és a 2019-es költségvetésben is. Tovább csökkentjük a munkát terhelő adókat, valamint a vállalkozások és a családok adóterhét. A vállalkozókkal 2016-ban megkötött többéves bérmegállapodás alapján tovább csökkentjük a munkát terhelő adókat, a szociális hozzájárulási adó mértéke jövőre várhatóan további 2 százalékponttal, 17,5 százalékra csökken.

A magyar kormány 2010 óta családbarát politikát folytat, és a jövőben is ez a célunk. Jövőre nemcsak hogy megmarad a családi adókedvezmények rendszere, hanem bővülni is fog. 2019-ben 2015-höz képes a duplájára, havi 40 ezer forintra fog nőni a kétgyermekes családok adókedvezménye, így közel 350 ezer családnál marad több pénz. A növekedés éves szinten 2019-ben akár 240 ezer forint többletjövédelmet biztosít a családoknak 2015-höz képest.

A korábban említett célkitűzések közül a legfontosabb a demográfiai stabilitás elérése a magyar, gyermeket vállaló és nevelő családok megerősítésével, a családbarát közgondolkodást erősítő szakmai programok és akciók végrehajtásával, a családok jólétének növelésével, a munka- és a családalapú társadalom kiépítésével, amelyhez az ágazat a társágzatokkal együttműködésben, a családbarát szemlélet erősítésével járul hozzá.

(8.40)

A kétgyermekesek adókedvezményének növekedésén túl a jövő évben is megmarad az első házások adókedvezménye, a hároméves gyés és gyed extra, valamint nő az otthonteremtésre szánt állami források összege is. 2019-ben minden eddiginél több pénzt fordítunk az otthonteremtés támogatására. Jövőre még az ideinél is 16 milliárd forinttal több jut otthonteremtésre. A CSOK a 2015-ös bevezetése óta már 75 ezer család otthonteremtését segítette. A családtámogatási rendszer beváltotta a hozzáfűzött reményeket. A családi adókedvezmények rendszerének köszönhetően 2011 és 2018 között 1900 milliárd forint maradt a gyermekek családoknál. 2019-ben minden eddiginél több pénz, 2004 milliárd forint jut a családok támogatására, amely 75 milliárd forinttal több, mint 2018-ban - ez az összeg több mint kétszer magasabb, mint amennyit a balliberális kormány 2010 előtt fordított a családokra -, 130 ezer szülő pedig már semmiféle adót vagy járulékot nem fizet a jövedelme után.

Ahogy képviselőtársam is említette, a Honvédelmi Minisztérium törvényben rögzített feladata Magyarországnak függetlenségének, területi épségének,

nemzetközi szerződésekben rögzített határainak, lakosságának és anyagi javainak védelme. Az Európát sújtó bevándorlás, valamint az azzal járó terrorveszély és közbiztonsági következmények miatt a következő évek egyik legfontosabb kihívása a biztonság lesz. Ezért biztosítunk jövőre közel 350 milliárd forintot közbiztonságra, a rendőrség működésére és fejlesztésére. A terrorelhárítással összefüggő feladatokra 25 milliárd forint jut majd, januártól újabb 5 százalékkal nő a rendvédelmi dolgozók illetménye, ami a korábbi emelésekkel együtt már 50 százalékos növekmény.

Végezetül, a kormány 512 milliárd forintot fordít majd a honvédségre, ami 85 milliárddal több, mint az idei összeg. Az a cél, hogy a védelmi kiadások a következő években megduplázódjanak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Juhász Hajnalka képviselő asszony. A következő előre bejelentett felszólaló Szabó Sándor képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A költségvetés kapcsán, mint ahogy egyébként évek óta teszem, elsősorban az önkormányzatok helyzetéről szeretnék beszélni, de engedjenek meg két mondatot úgy általánosságban a költségvetésről.

Évek óta azt látjuk már tendenciózusán, hogy a Fidesz-kormány elsősorban - a költségvetés számait tekintve - azokon az embereken próbál segíteni, függetlenül attól, hogy Magyarország tízmillió magyar országa, akik egyébként viszonylag jó helyzetben vannak, és alapvetően a mindennapi életüket nem kellene különösebben támogatni, ugyanakkor azt látjuk a másik oldalról, hogy azokat az embereket, akik rászorulnának, igazán igényelnék az állam gondoskodását, támogatását, így a szegényeket tulajdonképpen egyfajta létbizonytalanságban tartja.

Azt is látjuk és azt is tapasztaljuk, hogy az állam egyre többet költ saját magára, hiszen, ha végignézzük akár csak a kormány működését, a minisztériumok támogatását, akkor már lassan nem nagyon tudjuk elmondani, hogy itt a teremben valaki ne lenne államtitkár. Azt is látjuk, hogy míg egyébként 4,1 százalékos gazdasági növekedéssel számol a kormány, továbbra sem hajlandó GDP-arányosan többet költeni a jóléti kiadásokra, sőt, ahogy érzékeljük, összességében, ha megnézzük, az egészségügyre, oktatásra, a családok támogatására, a szegények támogatására a mostani költségvetésben sem jut több, mint korábban volt.

Rátérve az önkormányzatok helyzetére, 2014-ben óriási átalakuláson ment át az önkormányzati rendszer, az önkormányzati feladatok strukturális átalakítását azonban az önkormányzatok finanszírozása tulajdonképpen nem követte le. Azt látjuk, hogy az önkormányzati finanszírozási rendszer egyes támogatási pontjaiban rögzített feladatmutatók tulajdonképpen évről évre változatlan formában kerülnek be a költségvetésbe.

Ha már arról beszéltem, hogy a kormány azt hangoztatja, hogy évről évre folyamatosan erősödik az ország és jobban teljesít, akkor azt gondolom, hogy az önkormányzatok finanszírozását is ehhez kellett volna igazítani, ugyanis továbbra is vannak olyan feladatok, amelyek az állam által a központi költségvetési forrásból nem vagy nem elég mértékben finanszírozottak.

Ilyenek például a szociális és gyermekjóléti feladatok. Azt gondolom, hogy újragondolandó a szociális ellátásokra átadott pénzügyi forrás. Azt is látjuk, hogy az önkormányzatok szerepét pénzügyi szociális támogatások tekintetében jelentősen átalakította, alapvetően az önkormányzatokra hárította a hátrányos helyzetű emberek mindennapi életének a segítségét az úgynevezett települési támogatás bevezetésével, csak ugye többször elmondtuk, hogy nagyon sok esetben, különösen a kistérségek esetén ez azért jelent problémát, hiszen ehhez nem adott forrást az állam, és ezt az önkormányzatoknak maguknak kellene megoldani, lévén, ha egyébként erre van pénzük, de jól látjuk, hogy erre nagy támogatásuk nincsen.

Nem kellően finanszírozott a háziorvosi központi ügyelet, elsősorban a kevesebb lélekszámú települések tekintetében, de mondhatnám a gyepmesteri feladatokat, a közös önkormányzati hivatali finanszírozást, valamint a könyvtár és a kulturális termékek finanszírozását is, ahol vannak problémák.

Indokolatlan a normatívkülönbség is. Gondolok itt arra, hogy az önkormányzat is több olyan kötelező és önként vállalt feladatként tart fenn intézményeket, amelyek normatívája különbözik az egyházi normatívától. Nyilván mindenki tudja, hogy az egyházak normatívája magasabb, és azt gondolom, hogy ez alapvetően indokolatlan és értelmezhetetlen, hiszen igenis, az önkormányzatok is képesek ugyanolyan szinten, ugyanolyan módon, hasonló hatékonysággal ellátni azokat a feladatokat, amelyeket az egyházak. Ha megnézzük az egyházak és az önkormányzatok anyagi helyzetét, akkor azt is elmondhatjuk, hogy az önkormányzatok anyagi lehetőségei sem jobbak, mint az egyháziéi, tehát valahol ki kellene egyenlíteni, tehát nem biztos, hogy az egyházi normatívát kellene magasabban előírni a költségvetésben.

Az önkormányzatok finanszírozásának javítása érdekében éppen ezért most már harmadik éve élek azzal a módosító javaslatommal - változatlan tartalommal, bízom benne, hogy egyszer a kormánypárti többség is támogatni fogja -, amely azt irányozza elő, hogy az önkormányzatok helyzete jobb legyen. Teszem ezeket a módosító javaslataimat azért, mert magam azt gondolom, hogy 2014 óta, mióta az önkormányzatok átalakítása megtörtént, alapvetően az önkormányzatiság tiprása és a helyi önkormányzatok folyamatos leépítése folyik azáltal, hogy a forrásokat folyamatosan elveszi az állam az önkormányzatoktól, a feladatokat átcsoportosítja, és én most is tartom azt az állítást, amit korábban tartottam, hogy sokkal több forrást vont el az állam az önkormányzatoktól, mint egyébként amekkora feladatot átvállalt.

A módosító javaslatom lényege tehát, még egyszer mondom, az önkormányzatok helyzetének a javítására irányul, ami egyébként megegyezik a Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének a módosító javaslatával is. Történetesen az egyik tétele az, hogy a személyi jövedelemadó meghatározott része maradjon ott az önkormányzatoknál, ahol egyébként 2014 előtt, az önkormányzati átalakítás előtt is volt. Illetve a másik módosító javaslatom pedig a gépjárműadó egy részére vonatkozik. Ebben is hasonlóan gondolkodunk a Települési Önkormányzatok Országos Szövetségével, bár ők egyébként bátrabbak voltak, hiszen ők azt javasolják, hogy teljes egészében maradjon a gépjárműadó az önkormányzatoknál, én szerényebben csak a 80 százalékát gondolom, de abban egyetértünk az érdekvédelmi szövetséggel, hogy ha ez a pénz az önkormányzatoknál maradna, akkor elsősorban infrastrukturális fejlesztésekre kellene fordítani, úgymint a járdák, illetve az utak javítására.

Ha már utakról beszélünk, egyrésztől célszerűnek és hasznosnak bizonyult, és azt gondolom, egy jó irány a Belügyminisztérium által kiírt pályázható forrás, ami a belterületi utak javítására vonatkozik, szintén egyetértve az érdekvédelmi szövetséggel, hogy ez a pénz alapvetően nagyon csekély és nagyon kevés. A múlt héten kérdéssel fordultam a minisztériumhoz, kifejezetten Csongrád megye útjainak állapotára vonatkozóan, de azt is látjuk, és elmondtam a kérdésben is, hogy az országos utak nagyon rossz állapotban vannak, és itt már nemcsak a településeket összekötő mellékutakról, hanem a háromszámjegyű utak, illetve a főútvonalak állapotáról is beszéltem.

(8.50)

Azt gondolom, hogy a költségvetésben sokkal több forrást kellene biztosítani egyrészt a települések belterületi útjainak javítására, másrészt a közúthálózat fejlesztésére, javítására.

Üdvözlendő az is, ha ez így lesz, hogy a kormány szándékozik egy újabb programot bevezetni, történetesen a „Modern falvak” programra gondolok, ami hasonló a „Modern városok” programjához. Persze itt is meg kell jegyezni, hogy ez akkor érdekes és akkor igaz, ha ez nem kampánycélul szolgál, mint ahogy egyébként azt látjuk, hiszen itt is azt kellene figyelembe venni elsősorban, hogy egyenlő súllyal kerüljenek majd, ha egyáltalán elindul ez a program, mérlegelésre mind azok az önkormányzatok, ahol ellenzéki vezetők vannak, illetve azon települések is, ahol egyébként kormánypárti képviselők vannak, mert eddig sajnos a tapasztalat nem ezt mutatta. Ha egyáltalán elindul ez a program, akkor azt gondolom, lényeges és fontos volna, hogy az érintett települések önkormányzatainak szakembereit ennek a programnak a kidolgozásába bevonjuk.

Végezetül engedjék meg, hogy néhány szót szóljak a köztisztviselők javadalmazásáról. Korrekt és rendezett javadalmazási viszonyokat és rendet kellene teremteni, azt gondolom, mind az állami, mind az

önkormányzati foglalkoztatásban lévő közszolgák tekintetében. Látjuk, hogy létezik ez a 11 milliárdos alap, ami a közszolgálati béremelést szolgálja, de alapvetően azt látjuk, hogy a gazdagabb önkormányzatok kárára valósul meg ez; valójában pluszpénz nem látszik, hogy ebben létesülne. Ha ezt is szépen leosztjuk, akkor alapvetően, bár nem kevés, de 40 ezer forint körüli összeget jelent ez a közszolgák részére. Ez a 11 milliárdos alap így valószínűleg kevésnek fog bizonyulni, különösen a tekintetben, ha megnézzük, hogy 20 milliárdos költségvetési tételről beszélünk, ami az ország költségvetését jelenti. Így körülbelül 36 ezer önkormányzati dolgozó, 30 ezer központi tisztviselő fizetésére elegendő lehet ez a pénz, ami megint értelmezhetetlen, hiszen pályázati úton kerül majd elosztásra. Itt is majd kíváncsi leszek, hogy mely önkormányzatok fognak ebből részesülni. De ha csak 36 ezer önkormányzati dolgozóról beszélünk, akkor 100 ezer, de minimum 80 ezer dolgozó helyzetére egyébként továbbra sincs semmiféle válasz, továbbra sincs megoldás.

Azt gondolom - ahogy egyébként korábban is mondtuk, most már kilencedik éve a köztisztviselői illetményalap nem emelkedik -, az lenne az igazságos, és tisztességes béremelést akkor lehetne igazából megvalósítani, ha ezt az illetményalapot egyébként felemelnék. Azt szeretném kérni a tisztelt kormánypárti képviselőktől, támogassák módosító javaslatomat, hiszen azt gondolom, hogy a települések finanszírozása ma sem megoldott, és azt gondolom, szükség van arra, hogy a települések helyzetét javítsuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Sándor képviselő úr. A következő hozzászóló Turi-Kovács Béla képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezt a költségvetést már számos jelzővel illették, különböző gondolat született arról, hogy mégis hogyan kellene nevezni ezt a költségvetést. Én szeretném a költségvetést az óvatos és mindenképpen megtartandó, fenntartható fejlődés költségvetésének tartani.

Az óvatosság mindenképpen indokolt. Idézném a miniszterelnök urat. Ő a következőt mondja: van lehetőség a gazdaságban a növekedésre, de csak akkor, ha a kibontakozó válság megnyilvánulásaitól és viharaitól meg tudjuk védeni a gazdaságot és így a költségvetést. Rímél erre a pénzügyminiszter úrnak az a nyilatkozata, amely szerint a büdzsé összeállításakor a kabinet tekintettel volt a világgazdaságban zajló folyamatokra, amelyek válságba is fordulhatnak, így növekednek a tartalékok.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy az az előrelátás és bölcs előrelátás, ami a költségvetést jellemezte, megnyugtató és szükséges. Nagyon jól láthatjuk az elmúlt napokban azt, hogy olyan turbulenciák keletkezhetnek minden előzetes jel nélkül és szükség nélkül például a forint körül, amelyeknek a kiszámíthatósága nagyon-nagyon nehéz vagy lehetetlen,

hiszen olyan erők mozgatják, amelyeknek a mozgását előre aligha lehet meghatározni. Mégis azt gondolom, hogy semmilyen aggodalomra nem mutatkozik ok, hiszen a költségvetés, amely 2019-re reményeim szerint majd nagy többséggel megszületik, egyértelműen tartalmaz olyasfajta tartalékokat - és nemcsak a már tartalékba helyezett nagyságrendre gondolok, hanem az egyes fejezetek esetében is -, amelyek lehetővé teszik azt, hogy a következőkben biztonságos fejlődésről beszélhessünk.

Tisztelt Ház! Arról van itt szó, és ezt egyértelműen látni kell, hogy a kormány a célok mentén úgy határozta meg a költségvetést - és azt kell mondanom, hogy ebben a pénzügyminiszternek is igen nagy szerepe volt -, hogy azt a lehetőséget, amely nyolc év alatt garantált fejlődést nyújtott, folytathatjuk. Azért mondom a pénzügyminiszter szerepét, mert az én számomra fontos, hogy a pénzügyminiszter - ahogy ezt Mikszáth egyszer mondta - rajtahagyja a jegyét, bélyegét mindig a költségvetésen, ő valahol a szülőanya. Következésképpen látni kell azt, hogy egy olyan pénzügyminiszter az, aki ezt benyújtotta, aki egy higgadt, nyugodt, a protestáns világnak egy olyanfajta képviselője, amely több száz éven keresztül a biztonságot garantálta, egyfajta fejlődést a nyugati világban.

Ez az, ami az én számomra olyan értelemben is megnyugtató, hogy ez a kiszámított és néha egy kicsit feszesnek tűnő, például fejlődési lehetőség, a növekedés, amely 4,1 százalékban sokak szerint talán egy kicsit túlértékelt, van, aki csak 3,9-et mond, de van, aki azt mondja, hogy lehet ez akár 4,5 százalék is, tehát van egy bizonytalanság benne, de van bizonytalanság meggyőződésem szerint nyilvánvalóan az infláció környékén is. Nem lehet biztonsággal megmondani, hogy az infláció 2 vagy 3 százalék körül lesz, de úgy gondolom, hogy a jelenlegi költségvetés az inflációs cél megtartását, a 3 százalékot lehetővé teszi, és ez nagyon fontos kérdés.

E tekintetben szeretném valamire külön felhívni a kormány figyelmét nagy tisztelettel. Az világos, hogy azt a célt, amelyet eddig is követett a kormány, nevezetesen, hogy folyamatosan csökkenteni kell az államadósságot, ez a költségvetés ezt szolgálja. De azt is jól kell látni, hogy az elkövetkezendő időben azt is folytatni kell, ami eddig sikeres és eredményes volt, hogy külföldi eladósodás helyett inkább a belföldi lehetőségeket, a belföldi betéteket kell megragadni. Ehhez azonban meggyőződésem szerint előbb vagy utóbb át kell gondolni azt, hogy hogyan lehet ezeket a belföldi megtakarításokat valóban koncentrálni és itt tartani úgy, hogy ez a költségvetést tudja a következőkben szolgálni. Ezt én egy alapkérdésnek tartom, ezen a területen meggyőződésem szerint lesz is majd mit tenni.

Mi abból a szempontból vizsgáltuk ezt a költségvetést elsősorban, Fidesszel szövetséges kiszáradék, mennyire lehet majd megvalósítani azt a programot, amelyet az új földművelésügyi miniszter elég részletesen és sokféle pontban előterjesztett. Ebben olyan fejlődések, fejlesztések mutatkoznak, amelyek nem

igényelnek túl nagy költségeket, természetesen igényel költségvetési forrást, de ezek a költségvetési források meggyőződésem szerint ma benne vannak ebben a költségvetésben.

Miről van szó? Többek között arról, hogy egy olyan innovációt kell végrehajtani a mezőgazdaságon belül, amely mindig pénzzel jár, de amely nélkül a mezőgazdaság fejlesztése a következőkben nehezen képzelhető el. Van ezen a téren ugyanis lépnivalónk, mert ugyan sokféle eredményt értünk el a mezőgazdaságban, de mégis azt kell mondanom, hogy a tartalékok olyan nagyok ebben az ágazatban, amelyeknek a kihasználása kötelező.

Nagyon fontosak a mi számunkra a célok között, az agrárcélok között - amelyet egyben szeretnék kezelni a vidékfejlesztéssel - azok a célok, amelyek világosan azt mutatják, hogy van tervünk arra, hogy a kis és közepes településeket megerősítsük és azokat megtartsuk. Ezen a területen a költségvetésben szintén jelentős források mutatkoztak, a felhasználásuk nem mindegy. Nem mindegy, hogy milyen arányok lesznek a kicsik és a nagyobbak között. Nem mindegy, hogy ezek majd hogyan hasznosulnak. E tekintetben is látok olyan lehetőségeket, amelyeket még a következőkben majd világosan ki kell használni.

Végül, de nem utolsósorban szeretnék rámutatni, hogy ennek a költségvetésnek nem titkoltan nagyon fontos célja volt a biztonság megerősítése. Ezért tartom fontosnak, hogy honvédelmi célokra, és azt kell mondanom, belügyi célokra, a rendőrség céljaira megfelelő források álljanak rendelkezésre. A világ olyan irányba halad - ezt jól kell látni, és világosan, nemcsak azért, mert ezt a miniszterelnök mondta, hanem azért, mert a világ így alakul -, ahol a biztonsági szempontok egyre inkább felértékelődnek.

(9.00)

Valóban, a garanciákat a mi számunkra az Európai Unió, a NATO, a különböző szövetséges rendszerek adják, de az igazi biztonságot a saját biztonsági erőnk adja. Ennek tehát meg kell adni azokat a lehetőségeket, amelyek az elkövetkezendő időben jól szolgálják majd az országot.

Tudom, hogy központi kérdés volt és ma is központi kérdés lesz az egész vitában az oktatás és az egészségügy kérdése. Nem kell ezt megkerülni, mind a kettő nagyon fontos, mind a kettőben lehet nagyon jó előrelépéseket tenni a jelenlegi forrásokkal, amelyeket a költségvetés tartalmaz. Ehhez azonban meggyőződésem szerint még a korábnál is jobb felhasználás kell. A következőkben is a belső célokat kell úgy tudni meghatározni, amivel hangsúlyosan tudja felhasználni ezeket az összegeket, de semmiképpen nem olyan módon, hogy azok aztán később már nem láthatóak. Jól láthatóak legyenek, világosan, egyértelműen tudják ezeket a célokat szolgálni.

Összegezve, tisztelt Ház, az én álláspontom az, hogy ez a költségvetés az elkövetkezendő időkben ki kell tudja állni azokat a próbákat, amelyeknek nem

Európa, de az egész világ ki lesz téve. A pénzébőségnek, úgy gondolom, és ebben a világon a legtöbb közgazdász egyetért, vége van. Vagy legalábbis a végéhez közeledik, de inkább hiszem azt, hogy vége van. Ha erről van szó, akkor erre kell felkészülni. Most nem akarom bántani az ellenzéket, de amikor az ellenzék valami olyan pénzébőséggel számol, ami már nincs, akkor azt felelősnek aligha nevezhetem. Felelősséggel csak azzal a világgal számolhatunk, amiben élünk, és amiben belül meg kell találnunk Magyarországot, a magyarok számára a legjobb megoldásokat.

Meggyőződésem, hogy ez a költségvetés jobbról, balról, kormányoldaltól, ellenzéktről nyugodtan támogatható, mert ez Magyarország biztonságát jelenti. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Turi-Kovács Béla képviselő úr. Most megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, Lehet Más a Politika-képviselőcsoport.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Máris vitatkoznom kell Turi-Kovács Béla képviselőtársunkkal. Ön azzal kezdte a felszólalását, hogy ez a fenntartható fejlődés költségvetése. Alapvetően azt gondolom, hogy az LMP költségvetéséről beszélt, mert ami módosítókat mi benyújtunk, több mint 200 darab módosítót nyújtunk be a költségvetéshez, azzal kiegészítve, azzal módosítva ezt a költségvetést, azt gondolom, valóban a fenntartható fejlődés költségvetésévé válhatna. Ennek azonban van egy kemény feltétele, az, hogy a Fidesz-KDNP-nek meg kell szavaznia a mi módosítóinkat.

Fantasztikus dolgokat szavaznának meg, például azt, hogy az otthonápolás azonnal minimálbéres lenne, régóta aktuális béremelések tudnának megtörténni ebben az országban. Hadd emeljek ki egy kis beszélgetést, ma reggel a közértben figyeltem meg, hogy azt követelték a vásárlók, hogy még egy pénztár nyisson ki, mert olyan hosszú volt a sor. Erre a biztonsági őr szellemesen annyit mondott, hogy adják meg a telefonszámot Angliába, és akkor ő hoz majd ide pénztárosokat. Ugye, értik, hogy miről beszélek? Arról beszélek, hogy ha Magyarországon a béremelés nem történik meg, akkor ez az ország ki fog ürülni.

Ráadásul a mi módosítóink a családok terhein is nagyon jelentősen könnyítenének, például azzal, hogy a családi pótlékot és a családi adókedvezményt kibővítenék a fiatalok 24 éves koráig abban az esetben, ha felsőoktatásban vesznek részt. De természetesen zöldpártként nálunk alapkövetelmény az is, hogy a környezet- és természetvédelemnek erősödnie kell. A mi költségvetésünk, az LMP költségvetése erre is lehetőséget ad.

Viszont most egy olyan témáról szeretnék beszélni, ami az én szűkebb lakókörnyezetemről szól, ugyanis számos olyan probléma van, amit megélünk nap mint nap, viszont úgy tűnik, hogy kevésbé van róla szó itt a Magyar Országgyűlésben.

Úgy tűnik, hogy az a fideszes képviselő, aki megnyerte a körzetet, nem a helyi embereket akarja itt a

parlamentben képviselni, hanem sokkal inkább a Fideszt akarja ott képviselni. Kicsit feje tetejére állt a világ, úgyhogy szeretném ezt korrigálni.

Kezdem ott, hogy van egy szolidaritási sarc, hozzájárulás, adó - nevezzük bárminek -, amiből önök ebben a költségvetésben 50 milliárd forintot remélnék. Ez a pénz egyébként duplája annak, mint amennyi a bevezetésekor volt. Szeretném közölni, hogy ez egy olyan intézkedés, ami végtelenül igazságtalan. Önök kivéztették az önkormányzatokat, és megpróbálják megsarcolni azokat, amelyek valami miatt jobban teljesítenek, ahogy önök szokták mondani. Gémesi György, aki vitathatatlanul Magyarország egyik legsikeresebb polgármestere (*Felzúdulás és derűtség a kormánypárti padosorokban.*), nagyon szellemesen úgy fogalmazott - a Fidesz-KDNP is egyetért velem, nagyon köszönöm; esetleg nyomjanak gombot, és fejték ki bővebben, hogy miért gondolkodnak máshogy, mint ahogy én beszélek -, szóval úgy fogalmazott, láttunk már olyat, hogy a sikeresebbekből elvették a profitot, de azt szocializmusnak hívták.

Tehát ez a szolidaritási sarc egyértelműen a szocializmus szellemét idézi. Ahol én élek, az ottani településekre ez gyakorlatilag félig-meddig halálos ítélet. Politikai döntésről van szó egyértelműen, hiszen azért vonják el, mondjuk Budaörsről ezeket a pénzeket, mert büntetni akarják a budaörsi polgárokat azért, mert egy ellenzéki polgármestert mertek megválasztani, és ezért aránytalanul sok pénzt elvesznek a településtől.

Egyszerűen a Fidesz-KDNP folyamatosan beszél, miközben én is beszélek, de hát végül is ezt megszokhattuk tőlük. Ahol én felnőttem, ezt úgy mondták, hogy nincs gyerekszobája valakinek.

Na, a lényeg az, hogy igenis Budaörsre sok minden miatt haragszanak a Fidesz-KDNP-ben. Például azért, mert még akkor is a saját kezében tudja tartani az iskoláját, amikor a kormány mindent megtesz azért, hogy elvonja, és egyetlen önkormányzat kezében se lehessenek iskolák, ami, azt gondolom, egy végtelenül helytelen és egészségtelen gyakorlat.

A magam részéről azt tudom mondani, hogy mi ezt a szolidaritási hozzájárulást, adót, sarcot egy az egyben eltöröljük, ez is ott van a módosító javaslatunkban, mert azt gondoljuk, hogy nem a szocializmus szellemét kell tovább éltetni itt a XXI. században, hanem a teljesítményt kell jutalmazni. És azok a települések, ahol jól teljesítenek, nem szétloppják a pénzeket, hanem termelik és figyelnek rá, jól gazdálkodnak, hadd tartsák meg ezeket a pénzeket. Egyébként az országban kell működni egy olyan szociális hálónak, hogy ha bármely település bajba kerül, akkor ott lehessen segíteni. Na persze, nem úgy, mint Pécs városával tették, hogy gyámság alá helyezték, de az egy érdekes fideszes történet, arról beszéljessenek önök egymás között, hiszen azt önök csinálták, tisztelt fideszes képviselőtársak.

Akkor beszéljünk egy kicsit arról, hogy milyen helyzetben vannak nálunk a családok, milyen helyzetben vannak a gyermekek. Ugye, önök valamifajta de-

mográfiai központú kormányzást terveznek. Örömmel mondom, hogy a Fidesznek ehhez kevés köze van, de nálunk rengeteg gyerek van. Szerintem az ország egyetlen pontján sem születik annyi gyermek, mint ahol mi élünk. Ennek ellenére folyamatos bölcsődehiány van, játszótérhiány van. Olyan zebrahiány van, hogy féltjük a gyerekeinket, amikor átmennek az úton, mert valahogy nem jut pénz arra, hogy megfelelő helyeken zebrákat építsenek, és ezért halálesetek is történnek.

Szeretném azt is hozzátenni, hogy iskolahiány is van. Küzdöttünk azért, hogy egy iskolánkban nagyobbítani tudjuk az épületet, hogy beférjenek a gyerekek, és valahogy semmi segítséget nem kapunk ehhez. A magam részéről azt tudom mondani, ha önök folyamatosan arról beszélnek, hogy szeretnék, hogy demográfiai változás legyen, akkor figyeljenek a családokra, de ne a Mészáros családra, meg a Garancsi családra, meg ezekre a családokra, hanem a mindennapok családjaira.

Például, önök arról prédikálnak, hogy éljünk sportosabban. Most itt a nyár. Közbeszéd témája az rengeteg szülőnél, hogy hogyan tanítsa meg a gyermeket úszni, mert ahhoz víz kell, tehát tanuszodákra lenne szükség. Én Budakeszin is évek óta hallgatom, hogy majd kapunk tanuszodát. Ehelyett a budakeszi családok vagy nagyon drága helyre tudják vinni a gyermeküket, hogy meg tudjanak tanulni a gyerekek úszni, vagy sokkal messzebbre kell vinni azért, mert évek óta nem tud a tanuszoda megépülni. Ezért mi a költségvetési programunkban egy olyan tanuszodafejlesztési módosítót is beiktattunk, ami arról szólna, hogy szerte az országban a magyar gyerekek könnyebben tudjanak megtanulni úszni, mert ahol nincs természetes víz, ott is szeretnék a szülők biztonságban tudni a gyermeküket akkor, ha vízközelbe kerülnek.

És akkor beszéljünk egy kicsit a közlekedésről, mert ön azt is mondta, előző felszólaló, Turi-Kovács Béla képviselőtársam, hogy ez a biztonság költségvetése is. Hát, nálam a biztonság ott kezdődik, hogy ha például fölszállok a buszra, akkor épségben leszállok róla. Ez a nagy helyzet. Szeretném önöknek azt elmondani, hogy olyan állapotban vannak akár a 22-es buszok is, hogy a múltkor láttuk többen, hogy egy atya szentelte föl, tömjénezte a buszt. Hát, mondtuk is egymás között beszélgetve szellemesen, hogy ezt a buszt már tényleg csak a szentlélek tartja össze.

Ugyanis, ha önök is a 22-es busszal járnának, akkor azt látnák, hogy ott állnak a buszok lerobbanva, szállnak le az emberek és mennek a következő megállóba, mert kigyulladt például a busz. De mondok ennél rosszabbat is. Közlekedési baleset történt, miközben családok sokasága és nyugdíjasok mentek Páty irányába Biatorbágy felől. Ugyanis az történt, hogy három tényező együtt állt. Az egyik az, hogy az út kátyús volt. A másik az, hogy a busz rossz minőségű volt, egyszerűen már esett szét gyakorlatilag az utasok alatt. A harmadik tényező pedig az volt, hogy a buszsofőrök rendkívül túlterheltek. Ez a három egybeesett. A buszt csak a buszvezető tapasztalata mentette

meg attól, hogy egy fának menjen neki, két fa közé be tudta kormányozni a buszt.

(9.10)

Családok sokasága, háromgyermekes család sértült meg, azért, mert évek óta nincsen pénz a buszhálózat karbantartására, a rendes kátyúzásra. És most sikerült bevezetni egy olyan követelményt a buszvezetőkkel szemben, ami azt jelenti, hogy néha úgy kell tenniük, hogy már nem bírják, néha meg lassítaniuk kell a forgalomban, merthogy időre kell megérkezniük egyik ponttól a másikra. Ez három olyan tényező, amit mi ott helyben, akik busszal járunk, nagyon sokszor, fatális hármasnak neveztünk el, ugyanis ez folyamatos kockázat az ott élő emberek feje fölött. *(Folyamatos közbeszólások a Fidesz képviselői köréből.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Most nálam van a szó, figyeljenek ide, önöknek is mondom, mert *(Zaj a teremben. - Az elnök csenget.)* szeretném, ha megszavaznák ezt a módosítót! A következő a helyzet. *(Az elnök újból csenget.)* Nálunk, Pest 2.-ben, ahol én lakom, családok arról beszélnek, hogy nem merik a gyereket felengedni a buszra, mert mi van, ha még egy ilyen baleset történik. Ott a módosító a költségvetésben, az LMP nyújtotta be, ami arról szól, hogy végre ezt a buszhálózatot meg tudjuk újítani. Én kérem önöket, hogy szavazzák meg, mert a biztonság ott kezdődik, mint említettem, hogy ha felszállok a buszra, ép-ségben akarok onnan leszállni.

A másik a menetidő. Önök bevezették az útdíjat, ezzel is megsarcolták azokat a településeket, ahol én élek. Ez egyébként azt jelenti, hogy addig is dugós volt a történet, tehát nagyon sokat ültünk a dugóban, de azóta még többet ülünk. Tekintve, hogy nincsenek buszsávok kellő mennyiségben, ezért az embereknek nagyon sokszor nem is éri meg kiszállni az autóból és átülni a buszra, mert mint említettem, sok esetben életveszélyesek a buszaink, de mellette nincsen buszsáv, tehát ugyanúgy vesztegel a dugóban a busz, mint az autós. Ezért mi direkt buszsávra is beadtunk módosítót, buszsávokat szeretnénk látni abban a térségben azért, hogy átcsábítsuk az embereket az egyéni közlekedésből a közösségi közlekedésbe. Ez egy nagyon komoly fejlesztés lenne, nagyon sok embernek segítene, akik abban a térségben élünk. Nemcsak egy településről van szó, amelyik Budapesthez közel van, Budakeszről, hanem az összes többi településről, ahova költöznek ki az emberek, de nagyon sokan Budapestre járnak be dolgozni. Én is így vagyok, naponta együtt érzek ebben a problémában a többi lakossal.

Ez csupa olyan probléma - az előbb a fideszesek azt kiabálták, hogy a költségvetésről van szó -, amiket a költségvetésben tudunk kezelni, ebben tudunk megoldani, ugyanis például nem nehéz azt belátni, hogy ha több önkormányzat problémájáról van szó, akkor ha a központi költségvetésből segítünk, akkor nyilván minden önkormányzatnak jobb lesz az élete, de egész

Budapestnek is jobb lesz az élete, merthogy időben be tudnak érni az emberek a munkába.

Nagyon örülök, hogy megjött Révész Máriusz kollégánk is, ugyanis a biciklihálózat fejlesztéséről is szerettem volna beszélni. Mi egy olyan környezetben lakunk, ahol nagyon sok bicikliútra lenne igény. Én nagyon sokszor azon imádkozom, hogy a biciklisek, akik ott mennek az út szélén, élve megérkezzenek oda, ahova elindulnak. Sokszor én is ilyen biciklis vagyok, és a családomban is sokan biciklizünk. Nagyon kellenének nekünk oda bicikliutak, ezért erre is beadtunk módosítót. Szeretném, ha Budakeszin és a környékén, Pest 2.-ben szerte bicikliutak épülnének. Nagyon sok budapesti polgár is odajön rekreációt találni, kikapcsolódni, sportolni, de mi magunk is ott szeretünk sportolni.

Én minden egyes ilyen problémával kapcsolatban, amit önöknek felsoroltam, módosító javaslatot nyújtottam be az LMP-frakció támogatásával. Arra kérem önöket, hogy mérlegeljék ezeket a mindennapi problémákat, amikről én beszéltem, és szavazzák meg nemcsak ezeket a módosítókat, hanem az összes többi is meg kell, és akkor valóban, ahogy Turi-Kovács Béla is mondta, ez a fenntartható fejlődés költségvetése lesz. De a fenntartható fejlődés például nem a Budapest-Belgrád vasútvonalnál kezdődik, hanem mondjuk, annál, hogy a 22-es buszt tudjuk használni itt, Budapesten és környékén. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szél Bernadett képviselő asszony. Soron kívül megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy azzal kezdjem, hogy a Szél Bernadett képviselő asszony által említett pénztári probléma kapcsán azt is megjegyezzem, talán annak is van szerepe abban, hogy a pénztárak előtt sor van, hogy a kiskereskedelmi forgalom évek óta folyamatosan növekszik, ami, azt gondolom, eredménye annak, hogy a reálbérek is érdemben növekednek. Csak az elmúlt évben több mint 10 százalékos volt a reálbérek emelkedése, tehát a lakosság vásárlóereje növekedett, és azt gondolom, ismétlem, ennek is érdemi szerepe volt abban, amit ön említett.

De azt gondolom, egy másik fontos tényezőre is ki kell térni, amiről képviselő asszony és Farkas Gergely képviselő úr is beszélt, nevezetesen az az állítás vagy az a sejtetés hangzott el, hogy azért van munkaerőhiány Magyarországon, merthogy külföldre mentek az emberek. Ez egy fontos állítás, és éppen ezért kérem, hogy mindig nézzük meg a tényt számokat.

Kétségtelen, hogy Magyarország európai uniós csatlakozása után a csatlakozással együtt, a munkaerő szabad áramlásának következtében, a külföldi munkavállalások száma is növekedett. De ha az az alapállítás igaz lenne, hogy azért van munkaerőhiány Ma-

gyarországon, azért van 80-90 ezer betöltetlen állás-hely, merthogy elment mindenki külföldre, akkor azt kellene hogy lássuk, hogy azon európai uniós országokban, ahol nagyobb a külföldön munkát vállalók aránya, még kisebb kellene hogy legyen a munkanélküliség. Azt gondolom, ez egy elég egyértelmű összefüggés. Ezek után, kérem, engedjék meg, hogy néhány számot ismertessek.

Az ENSZ migrációs adatai alapján a régióból a magyarországi elvándorlás volt a legkisebb ütemű. 2017-ben a magyar lakosság 6,5 százaléka élt és dolgozott külföldön; ismétlem, ez a régióban a legalacsonyabb arány. Ez a mutató Bulgária esetében 18,2 százalék, Romániában 17,5 százalék, Lengyelországban 12,4 százalék.

De nézzünk nyugat-európai országokat is! Írországból a lakosság 16,8 százaléka él és dolgozik külföldön, Luxemburgban 10,5 százalék, Svájcban 8,1 százalék ugyanaz a mutató.

Van az Eurostatnak is adata arra, hogy a 20-64 év közöttieknek mekkora része dolgozik és él az Európai Unióban. Magyarországnál ez az arány 5,2 százalék, Horvátországban 14 százalék, Portugáliában 13,9, Romániában 19,7 százalék, tehát a 20-64 év közöttiek azon aránya, aki az Európai Unió más országában dolgozik, de Írországnál 8,8, Luxemburgnál 8,1, Lengyelországnál 7,8. Tehát számos európai országot találunk a régióban és a nyugat-európai országok között is, ahol nagyobb a külföldön élők és dolgozók aránya. Ismétlem, ebből az következne, hogy ezekben az országokban alacsonyabb a munkanélküliség, de nem ez a helyzet!

A legfrissebb statisztika, hogy 3,7 százalékos a munkanélküliség. Nézzük meg, hogy Írországból, Szlovákiából, Lengyelországból milyen a munkanélküliségi arány: magasabb. Mi következik ebből? Az, hogy igenis a gazdasági növekedésnek és az ezzel együtt járó munkahelybővülésnek köszönhető elsődlegesen az, hogy ma azzal a problémával szembesülünk, hogy számos területen a cégek bővülésének a korlátja, hogy a szakképzett munkaerő rendelkezésre áll-e. Hála istennek, hogy ezzel szembesülünk, nem azzal, ami 2010-ben volt, hogy 12 százalék körüli munkanélküliségi probléma volt. Ismétlem, nézzük meg a foglalkoztatási növekedési adatokat. Csak a növekedést tekintve az elmúlt 4 évben 3,6 százalék volt a magyar átlagos bővülés, és ismétlem, ez a foglalkoztatottak számával és a reálbérek emelkedésével járt együtt.

Ami az önkormányzatiságot illeti, itt Szabó Sándor képviselő úr, illetőleg Szél Bernadett képviselő asszony is komoly megállapításokat tett. Szabó Sándor képviselő úr azt mondta, hogy az önkormányzatok tiprása történik - ha jól írtam fel, a tiprás szót használta - *(Szabó Sándor bólint.)*, több forrást von el a központ, mint amennyi feladatot átvállalt. *(Csárdi Antal: Ez így van!)* Ha ez így lenne, akkor az önkormányzatok anyagi helyzetének rosszabbodnia kellett volna.

Engedjék meg, hogy akkor tényadatokat felolvaszak! Némi kitekintéssel a 2010 előtti helyzetre is, ami-

kor ezek szerint annyira jó volt minden, minden tökéletesen működött - elnézést, hogyha sarkos vagyok, de tényszámokat szeretnék mondani -: a 2002-es pénzforgalmi egyenleg az önkormányzatoknál 105 milliárd mínusz, 2006-ban 157 milliárd mínusz, 2010-ben 232 milliárd forint mínusz. Engedjék meg, hogy 2011-től az egyedi tételektől megtisztított - önkormányzati adósságkonszolidáció, uniós források átutalása - egyenleget mondjam; ha nem ezt tenném, akkor sok száz milliárd forintos pluszokról kellene beszámoljak. 2011-ben 1,2 milliárd plusz; 2012-ben 16,6 milliárd forint plusz; 2013-ban 76,6 milliárd forint plusz; 2014-ben 20,8 milliárd forint plusz; 2015-ben 13,6 milliárd forint plusz; 2016-ban 78,5 milliárd forint plusz; 2017-ről végleges adatunk még nincsen, de nullszaldó körüli a helyi önkormányzatok egyenlege.

Tehát én azt gondolom, hogy az a rendszerátalakítás, ami megvalósult, az az önkormányzati rendszer stabilitását hozta el.

(9.20)

Ha önök az önkormányzatiság megnyirbálásának tekintik azt, hogy az önkormányzatoknak nem lehet működési hiánya egy adott évben, és fejlesztési célokra csak felelős módon adósodhatnak el úgy, hogy az adósságukat később vissza tudják fizetni, akkor igen, jelentős változások valósultak meg. Meggyőződésem, hogy ez mindnyájunk érdeke. Ennek is köszönhető az, hogy az államadósságot tudtuk csökkenteni. Ennek is köszönhető az, hogy a hiányunk ma, az állam egészének a hiánya bőven 3 százalék alatt volt, míg részben az önkormányzati finanszírozási rendszernek és ennek köszönhetően, az önkormányzati nagy mínuszoknak is köszönhetően korábban, mindnyájan tudjuk, kilenc évig túlzottdeficit-eljárás alatt voltunk.

Ne feledkezzünk meg arról, hogy több mint 1300 milliárd forintnyi adósságot vállalt át az önkormányzatoktól a központi költségvetés. Ez az adósság nem tűnt el. Ezt az adófizetők, mi mindnyájan kifizettük, csak nem a helyi önkormányzatoknak kellett ezt a forrást kigazdálkodni, hanem hál' istennek, a gazdaság bővülésének és a szerkezeti átalakításoknak köszönhetően tudjuk törleszteni ezeket az adósságokat úgy, hogy összességében a GDP-arányos adósságráta évről évre csökken.

Ami a szolidaritási hozzájárulást illeti, engedjék meg, hogy megint azt mondjam, számomra furcsa az, hogy a baloldali pártok sokszor a szolidaritást kéri számon a kormányzaton, és mellette egy olyan esz-közt, amely nemzetközi összehasonlításban még mindig érdemi finanszírozási különbségeket enged az önkormányzati rendszeren belül, kritizálnak. Miről beszélnek? Nézzük meg az OECD statisztikáit vagy más nemzetközi statisztikákat, ami a helyi önkormányzatok anyagi lehetőségét mutatja! Azt látjuk, hogy a szolidaritási hozzájárulási adó bevezetése előtt ezek a különbségek Magyarországon az iparűzésiadó-bevételeknek köszönhetően jóval nagyobbak voltak, mint

Európa más országaiban. Éppen ezért egy olyan rendszer bevezetése mellett döntött a kormány és az Országgyűlés, amely a helyi önkormányzatok adóerőképességét figyelembe véve írt elő szolidaritási hozzájárulást, amely forrást a központi költségvetés nem von el, hanem ott hagy a helyi önkormányzati rendszerben. Ott hagy, és a kevésbé jó anyagi helyzetű önkormányzatok finanszírozását biztosítja. Miért? Mert az a filozófia, hogy közfeladatokat minden helyi önkormányzatnak el kell látni, óvoda, bölcsőde, szociális feladatok, igazgatási feladatok. No, de hát ez a rendszer-átalakítás is azt eredményezte, hogy - ismétlem - az önkormányzati rendszer egészének a gazdálkodása stabil, a hátrányosabb vagy gyengébb anyagi helyzetű önkormányzatoknak a központi költségvetésből pluszforrást lehet biztosítani, és a másik oldalon a szolidaritási hozzájárulás rendszere nem eredményezi azt, hogy egyik évről a másikra a többlet iparüzési adót a központi költségvetés teljesen elvonja.

Képviselő asszony, arra felhívom a figyelmét, hogy a szolidaritási hozzájárulási adó összege jelentős mértékben épp azért növekszik, mert az ország bővül, a gazdaság bővül, és a növekedésből értelemszerűen a helyi önkormányzatok iparüzésiadó-bevétele is növekszik. Amikor Szabó Sándor képviselő úr azt mondja, hogy ha jobb az ország, akkor az önkormányzatok kapjanak több pénzt, képviselő úr, a 2019-es számításaink szerint közel 60 milliárd forinttal növekszik a helyi önkormányzatok iparüzésiadó-bevétele. Azt gondolom, a helyi önkormányzatoknak is érdeke az, hogy a stabilitás megőrzése mellett egy olyan költségvetés kerüljön az Országgyűlés által elfogadásra, amely a gazdaság bővülését szolgálja, hiszen az helyi szinten is többletbevételeket fog eredményezni.

Ami az önkormányzatok vonatkozásában a közfeladatok finanszírozását - bölcsőde s a többi - érinti, először is, őszintén hadd mondjam, nagyon örülök annak, hogy vannak olyan régiók az országban, ahol meghaladja az átlagos termékenységi arány az országos arányt, amely örömdetesen növekszik. Sokszor elmondtuk, hogy a folyamatosan csökkenő tendenciát 2011 tájékán, ha jól emlékszem, sikerült megfordítani, és a termékenységi arány 1,2 százalék körüli, ha jól emlékszem, az alatti szintről, 1,2 alatti szintről másfeles szám fölé ment. A tendencia, azt gondolom, örömdetes és pozitív.

Természetesen ez messze van még a 2 fölé termékenységi rátától, de talán az elmúlt évek intézkedéseinek is köszönhető az, hogy több gyermek születik most, mint született néhány évvel ezelőtt. Erre reagál, én azt gondolom, a gazdaságpolitika, reagál a jövő évi költségvetésjavaslat is azzal, hogy a bölcsődék finanszírozási rendszerét vagy az óvodák finanszírozási rendszerét módosítottuk. Nagyobb finanszírozást biztosít a költségvetés ma és terveink szerint jövőre az óvodák, bölcsődék finanszírozására, mint tette azt 3-4 évvel ezelőtt, és mellette az Országgyűlés döntésének következtében a helyi önkormányzatok kötelesek bölcsődéket nyitni, bölcsődéket építeni, amennyiben a törvényi feltételek szerint a településen meghaladja a bölcsődés korú gyermekek

száma a törvényi limitet, illetőleg amennyiben a szülők egy meghatározott száma kéri. Ehhez fejlesztési forrásokat európai uniós, illetőleg hazai pénzekből a költségvetés is biztosít, és teszi ezt a 2019. évi költségvetésjavaslatban is.

Végül egy dolgot, egy általános dolgot engedjenek meg. Szabó Sándor képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a költségvetés és a gazdaságpolitika a jó helyzetben lévő embereken segít, és másokat hátrahagy. Képviselő úr, én ezzel az állítással vitatkozom, hiszen a sokszor emlegetett „segély helyett munkát” elv arról szól, hogy aki képes és tud dolgozni, annak munkalehetőséget kell biztosítani, és a munkalehetőségből nagyobb jövedelemre lehet szert tenni, mint segélyből. Aki nem képes dolgozni egészségügyi vagy életkori okok miatt, azok számára pedig a központi költségvetés, illetőleg a helyi önkormányzatok a szükséges forrásokat biztosítják. A legnagyobb terület, a legnagyobb réteg itt talán a nyugdíjasok, ahol - megint emlékeztetnék arra - a nyugdíjak reálértéke nemhogy megőrzésre került az elmúlt években, hanem 2010 óta több mint 10 százalékkal bővült. Ebben nincsenek benne a nyugdíjprémium-kifizetések, nincs benne az Erzsébet-utalvány, és a jövő évi költségvetésjavaslatban is azzal számolunk, hogy a 3,5 százalékot meghaladó növekedésnek köszönhetően a nyugdíjprémium kifizetésére lehetőség nyílik.

Aki pedig dolgozik, annak a jövedelme növekszik. Említettem, hogy csak tavaly 10 százalék fölött bővültek a reálbérek, de a minimálbérek reálkeresete is érdemben növekedett, a nominális összegben túl. Hozzáteszem, sokkal nagyobb mértékben nőtt a minimálbéren dolgozók reálkeresete 2010 és 2018 között, mint 2002 és 2010 között. (Szabó Sándor közbeszól.) Képviselő úr, hallom, amit mond. (Zaj. - Az elnök csenget.) Hadd említsek egy módszertani dolgot! A reálkereset figyelembe veszi az adóváltozásokat, és figyelembe veszi az infláció mértékét. Korrigálva mondtam önnek az adatokat, amelyeket pontosan is fogok idézni önnek. Hadd mondjam el azt, hogy a gyermektelenek, a gyermektelen, minimálbéren dolgozók reálkeresete, mondom, adóval és inflációval korrigált reálkeresete sokkal nagyobb mértékben növekedett 2010 után, mint 2002 és 2010 között. A gyermekesek esetén, akik minimálbéren dolgoztak, a reálkeresetük 2002 és 2010 előtt csökkent, akár egy gyermekük volt, akár kettő, akár három, és 2010 és 2018 között pedig növekedett, a háromgyermekesek esetén 90 százalék körüli mértékben. Tehát amikor arról beszélnek, hogy a költségvetés és a gazdaságpolitika társadalmi feszültségeket szül, egyenlőtlenségeket növel, akkor kérem, előtte nézzék meg a számokat, és a számok ennek pont az ellenkezőjét fogják igazolni.

A jövő évi költségvetésben is azzal számolunk, hogy összességében a reálbérek növekedni fognak, azzal számolunk, hogy például a kétgyermekesek esetében azonos bruttó kereset is a nettó keresetek növekedését eredményezi, hiszen bővül a kedvezmény, és így a családtámogatások abszolút összege 2019-ben 2018-hoz képest növekszik.

Mindezek figyelembevételével javaslom a költségvetés megvitatását, és amennyiben úgy gondolják, majd annak támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Banai Péter államtitkár úr. A következő hozzászóló, aki ezt előre bejelentette, Pánczél Károly képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

(9.30)

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A frakcióból előttem szóló Turi-Kovács Béla képviselőtársam nyugodt, kiegyensúlyozott, fenntartható költségvetésnek nevezte a 2019-es költségvetés-tervezetet. Én magam is a magyar családok szempontjából a jobb megélhetés és a biztonság költségvetésének tartom a '19-es költségvetést.

Külön szeretnék szólni nemzetpolitikai szempontból az elszakított országrészek magyarságáról és a diaszpóramagyarságról. Különös tekintettel az elszakított országrészek magyarsága szempontjából a megmaradás és a gyarapodás költségvetése ez a '19-es. Természetesen ez szemben áll mindazzal, ami 2010 előtt történt ott abban a bizonyos nyolc évben, amikor a „merjünk kicsik lenni” ideológia mentén politizáltak a nemzetpolitika területén, amikor gyűlölt támadást indítottak a kettős állampolgárság ellen, felszámolták a Magyar Állandó Értekezletet, illetve megtagadták a határon túli magyarságot.

Elmondhatjuk azt, hogy Magyarország központi költségvetése a legjobb fokmérője annak, hogy miként sikerült az elmúlt nyolc évben a külföldi magyarság támogatását rendszerszintűvé tennünk. Magyarország immár évek óta a költségvetésében szavatolja a külföldi magyar intézmények és szervezetek állandó működését, fejlesztését, a külföldi magyar közösségek megerősítése érdekében indított programok folytonosságát és folyamatos bővítését.

A kiszámítható anyaországi támogatásnak köszönhetően mintegy ötezer intézményt - hangsúlyozom, ötezer intézményt - működtet, és a programjait fenntarthatóvá tette elsősorban a Bethlen Gábor Alapból nyújtott forrásokkal, és ezzel tudjuk fenntartani, működtetni ezt az intézményrendszert.

A költségvetésben biztosított forrásoknak köszönhetően több olyan program folytonosságát és folyamatos bővítését tudjuk garantálni, amelyek jelentős lépéseket tesznek a külföldi magyar közösségek gyarapodása érdekében. Ilyenek például a Nemzetpolitikai Államtitkárság tematikus évei, amelyek 2012-től folyamatosan működnek. 2018, az idei esztendő például a külföldi magyar családok éve, és ezen keresztül zajlik a külföldi magyar családok támogatása. Vagy szeretném kiemelni a fokozatosan bővülő Kőrösi Csoma Sándor-programot és a szórványt megcélzó Petőfi Sándor-programot, ahol a kiküldött ösztöndíjasok száma már 2018-ban 215 fő. Ők érkeznek a diaszpórához és a szórványban élő magyarokhoz.

A 2019. évi költségvetés-tervezetben a Bethlen Gábor Alap forrásai mintegy 1,4 milliárd forintos növekedésével számolhatunk, és ez továbbra is biztosítja a nemzetpolitika stabilitását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Örömmel mondhatjuk el azt is, hogy a nemzetpolitikai szemléletmód a közigazgatás egészét átszövi. Számos tárca működtet olyan programot, amely részben vagy egészben a külföldi magyarságot célozza meg. Egyre több szakterületen tudunk egy egységes nemzetben gondolkodni. Összkormányzati szinten már 2017-ben is mintegy 100 milliárd forintot tett ki a nemzetpolitikai kiadás. Ebből az elmúlt évek egyik legnagyobb tétele '17-ben és '18-ban az a mintegy 40 milliárdos óvodafejlesztési program, amit indítottunk a Kárpát-medencében.

Ugyanakkor szólnom kell az Emberi Erőforrások Minisztériumának oktatási, kulturális és egyházi támogatásairól is, amelyekkel szintén jelentős előrelépéseket tettünk az egységes Kárpát-medencei oktatási és kulturális tér megerősítésében. Ennek a munkának a folytatását garantálják a '19-es előirányzatok is, és az a tény is, hogy az egyházi ügyek és a nemzetpolitika az új kormányzati struktúrában egy közös irányítás alá kerültek.

Nagy örömmel látjuk a '19-es tervezetben a Hართალანულ!-programra szánt források további növekedését, így 2019-ben már több mint 5,6 milliárd forintból folytatódhat ez a pályázati rendszer. Azt gondolom, hogy hangsúlyoznom kell ennek a nevelési hatását, hiszen itt ezek az osztálykirándulások, amelyek a határon túlra irányulnak, számtalan nevelési lehetőséget rejtenek magukban, és ez az 5,6 milliárd forint pedig biztosítja és garantálja azt, hogy a jó, szakmailag megalapozott pályázatok mindegyike nyertes lehet, és egyre több gyermek utazhat a határon túlra.

A költségvetési tervezet egy szintlépést is jelent abban a gondolatban, hogy a Kárpát-medence egy gazdasági terület, és a korábbi évekhez képest egy nagyságrendileg szintén hatalmas összeget, mintegy 50 milliárd forintot biztosít a Kárpát-medencei gazdaságfejlesztési tervekhez, amelyeket már a korábbi években megkezdtünk, tulajdonképpen a végéhez közeledik a Délvidéken, folytatódik Kárpátalján és a Felvidéken, ezeken a területeken a legnagyobb összeggel. Ez biztosítja azt, hogy a határon túli magyarok, magyar vállalkozók, magyar vállalkozások, saját kezükbe véve a sorsukat, anyaországi támogatással a szülőföldjükön tudjanak boldogulni.

Fontos megemlíteni például az agrártárca kezdeményezését is, egy előrelépést is a külföldi magyarság felé nyitásban, hiszen a Kárpát-medencei falugazdászprogram 2019-ben már több mint 400 millió forintot biztosít nemzetpolitikai célú forrásként ezen szakterületen is.

Összességében elmondható, hogy egy nemzetpolitikai szempontból biztató tervezetet látunk, amelynek megvalósítása egyszerre eredményezi majd a külföldi magyarság megmaradását, valamint az anyaország és a külföldi magyarság minél több területen való együttműködésének a megerősítését is.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket, és kérem a költségvetés támogatását. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pánczél Károly képviselő úr. Most megadom a szót Ritter Imre nemzetiségi képviselő úrnak.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament!

Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschlages Nr. T/503. über den ungarischen Haushalt - im Zusammenhang mit dem Nationalitätenbedarf übergreifende Teilen - in diesem Endspurt der Debatte wieder erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében az általános vita utolsó körében ismét kifejtsem álláspontunkat a 2019. évi központi költségvetés, a T/503. számú törvényjavaslat nemzetiségi igényeket érintő részeivel kapcsolatban.

A szerdai felszólalásomat azzal a visszatekintéssel kezdtem, hogy az elmúlt ciklus elején milyen helyzetben voltak a Magyarországon élő nemzetiségek, az elmúlt négy évben miben és hogyan tudtunk előre lépni, hol tartunk ma, milyen feladatok állnak előttünk, hiszen mindezek kellő mértékű ismerete nélkül sem az elmúlt éveket, sem a 2019. évi központi költségvetéssel kapcsolatos nemzetiségi igényeket nem lehet reálisan értékelni, a helyükön kezelni, a megfelelő kormányzati és parlamenti döntéseket meghozni. Majd hozzászólásom végén elmondtam, hogy a tizenhárom magyarországi nemzetiség a 2019. évi költségvetési javaslatához összesen 5 milliárd 120 millió forint módosítást kíván benyújtani öt súlyponti területen, melyek a következők:

1. A támogatásemelési igények közel fele, pontosan 49 százaléka, 2 milliárd 520 millió forint a nemzetiségi önkormányzatok és az általuk fenntartott intézmények épület- és építményállománya beruházási, felújítási, pályázati önrészeinek a biztosítását szolgálja.

2. Az országos nemzetiségi önkormányzatok és média esetében 20 százalékos - összeszerűen 355 millió forint -, az országos önkormányzatok által fenntartott intézményeik esetében pedig 10 százalékos - összeszerűen 122 millió forint - működési-támogatás-emelést javasolunk. Itt megjegyeztem, hogy 2018-ban sem az országos nemzetiségi önkormányzatoknál, sem az általuk fenntartott intézményeknél nem volt támogatásemelés.

A támogatási igények harmadik, nagyon jelentős részét teszi ki, mintegy 30 százalékát a 2018-ban megkezdett nemzetiségipédagógus-program 2019. évi második lépcsője, amely szerint a nemzetiségi pótlék 15-ről 30 százalékra kerül megemelésre, és külön keretet biztosítunk a nemzetiségi óvodapedagógus-képzés számának növelésére és színvonalának javítására. Ez mindösszesen 1 milliárd 530 millió forintot jelent.

(9.40)

4. Az igények 8 százalékát, 405 millió forintot a nemzetiségi egyesületek, szervezetek és iskolák részére, a nemzetiségi pályázati keretek további emelésére kívánunk fordítani.

5. A helyi nemzetiségi önkormányzatok működési támogatását 10 százalékkal szeretnénk megemelni, amely összességében 188 millió forint.

A tegnapi felszólalásomban a nemzetiségipédagógus-program, a nemzetiségi pályázati keretek és a helyi nemzetiségi önkormányzatok támogatási igényének részletes indokolását, megalapozottságát igyekeztem kifejteni és érzékeltetni. A mai felszólalásomban térnék ki először az országos nemzetiségi önkormányzatok és a nemzetiségi média működési támogatására, másodsor az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények működésiköltség-igényére, harmadszor a nemzetiségi önkormányzatok, valamint az általuk fenntartott intézmények épület- és építményállományának beruházási, felújítási pályázati önrész-biztosítását szolgáló pályázati rész emelésére.

Az országos nemzetiségi önkormányzatok és a nemzetiségi média működési költsége esetében - az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetségével egyeztetve - 20 százalékos támogatásemelést javasolunk, amellyel a jelenlegi 1 milliárd 776,1 millió forintot 355,2 millió forint módosítással 2 milliárd 131,3 millió forintra emelnénk. Amint azt már említettem, 2018-ban sem az országos nemzetiségi önkormányzatok, sem az általuk fenntartott intézmények támogatásemelésben nem részesültek.

Jelenleg az országos nemzetiségi önkormányzatok költségvetési támogatása - közfeladataik ellátása céljából - magában foglalja az országos nemzetiségi önkormányzat működési költségét, az országos nemzetiségi önkormányzat hivatalának működési költségét, a megyei szövetségek támogatását, a nemzetiségi civil szervezetek támogatását, a nemzetiségi programok támogatását és a nemzetiségi média támogatását.

Az intézmények közül az országos nemzetiségi önkormányzat hivatala működésének támogatását egyedül és kizárólag a központi költségvetésből lehet biztosítani, tekintettel arra, hogy a feladat ellátásához saját bevétellel nem rendelkeznek. Az országos nemzetiségi önkormányzatok költségvetési támogatásai 2017 óta változatlan összegűek, amelyek nem követték az önkormányzatnak egyrészt a saját működésével összefüggő, másrészt mint intézményfenntartónak a feladatok növekedéséből eredő többletforrásigényét.

Így többek között a minimálbér és a garantált bérminimum - egyébként örvendetes - évenkénti növekedéséhez kapcsolódóan jelentősen megnövekedtek a bér- és közterhek költségei nemcsak a közszférában, hanem a megyei szövetségek és a regionális nemzetiségi civil szervezetek működésében is. Ez jogosan növeli az országos nemzetiségi önkormányzatok felé benyújtott támogatási igényeket is.

A nemzetiségi média támogatása esetében - a technikai feltételek folyamatos szintentartási követelménye mellett - szintén a bérköltségek növekedése indokolja a támogatás összegének növelését.

Az országos önkormányzati hivatalok munkatársainak - az egymásnak ellentmondó törvényi rendelkezések miatti többéves huzavona után - a közszolgálati jogviszony alá sorolása a 2018. évben teljeskörűen megtörtént, az átsorolással viszont a köztisztviselői illetménytáblák kötelező alkalmazása, a megnövekedett szabadságnapok, a kötelező alap- és szakvizsgák a munkáltató terheinek jelentős növekedését eredményezték.

A GDPR-rendelet hatálybalépése fenntartói szinten szintén komoly többletkiadást jelent, mivel az intézményeknek erre forráslehetősége nincs. Az ennek történő megfelelés informatikai fejlesztéseket is igényel, melyeket az intézmények a feszes működési keretükből nem tudnak kigazdálkodni.

A gazdasági adminisztráció évek óta növekvő, jelentős többletterhet okoz, amellyel az észszerű gazdasági átszervezések után is számolnunk kell, a kisebb és a nagyobb gazdálkodó szervezeteknél is többletlétszámigény jelentkezik.

A beruházási, felújítási pályázatiönrész-keretek örvedentes növelése révén elvégezhető munkák szakszerű lebonyolítása szintén többletfeladatokat és -költségeket eredményez a működés területén is.

A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. számú törvény 2017. december 21. napján hatályba lépett, módosított 25. § (6) bekezdése értelmében a fenntartói jog átadásával együtt a köznevelési intézmény feladatainak ellátását szolgáló ingó- és ingatlanvagyon az eddigi ingyenes használat helyett ingyenesen az átvevő vagyongazdálkodásába kell adni mindaddig, amíg a köznevelési közfeladatnak az átvevő részéről történő ellátása az adott ingatlanban meg nem szűnik. Az új vagyongazdálkodási szerződések megkötését követően a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott közoktatási ingatlanjaira és ingóságaira történő biztosítás megkötése, annak költsége a fenntartókat, a nemzetiségi önkormányzatokat terheli. Mivel valamennyi országos nemzetiségi önkormányzat több intézményt is fenntart, ezek a költségek önmagukban is többmillióssá összegeket jelentenek.

Végezetül szeretnék rámutatni arra is, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatoknál a megfelelő szakmai végzettséggel rendelkező munkatársak biztosítása a nem nemzetiségi intézményekhez és szervezetekhez képest lényegesen nehezebb, hiszen a megfelelő végzettség mellett speciális követelményt jelent, hogy a munkatársak az adott nemzetiség nyelvét beszéljék, és természetesen az a szerencsés helyzet, ha az adott nemzetiséghez is tartoznak. Mindezen feltételek biztosítása különösen a kisebb lélekszámú nemzetiségek esetében komoly problémát jelent, és a megoldáshoz természetesen megfelelő anyagi eszközök is szükségesek.

Az elmondottak alapján tisztelettel kérjük a 2019. évi költségvetési törvényben az országos nemzetiségi

önkormányzatok és a nemzetiségi média működési támogatásának 20 százalékkal történő emelését.

Másodsorban az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények működési támogatásának 10 százalékkal történő megemelését kérjük, vagyis a 13 országos nemzetiségi önkormányzat által fenntartott intézmények 1 milliárd 220,2 millió forintos támogatását 122 millió forinttal 1 milliárd 342,2 millió forintra történő megemelését.

A fenntartott intézmények támogatásnövelése indoklásánál tulajdonképpen majdnem mindent meg lehetne ismételni, amit az országos nemzetiségi önkormányzatoknál már megtettem, amelytől most természetesen eltekintek. Amiért a fenntartott intézményeknél feleannyi, azaz 10 százalékos támogatást kérünk, annak az az oka, hogy egyrészt a működésük racionalizálása és költségcsökkentési okokból az országos nemzetiségi önkormányzatok többségében több gazdálkodási, irányítási feladatot a fenntartott intézményektől átvállaltak, másrészt egy-egy nemzetiség képviselőjével, irányításával kapcsolatos többletfeladatok és annak költségei nyilvánvalóan csak az országos nemzetiségi önkormányzatoknál jelentkeznek, az egyes általuk fenntartott intézményeknél nem.

A súlyponti kérdések közül utoljára, de fontosságát, jelentőségét tekintve hosszú távon meghatározó kérdésként kell foglalkozni a nemzetiségi önkormányzatok és az általuk fenntartott intézmények épület- és építményállományának beruházási, felújítási pályázatiönrész-keretével, amely a 2019. évi nemzetiségi költségvetési igények felét teszi ki. Ezt is kétféle kell bontani: egyrészt az országos nemzetiségi önkormányzatok és az általuk fenntartott intézmények épület-, építményberuházási, -felújítási pályázatiönrész-keretére, másrészt a helyi nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési és kulturális intézmények épület-, építményberuházási, -felújítási pályázatiönrész-keretére.

Az országos önkormányzatok esetében 4 évvel ezelőtt, amikor parlamenti képviselő lehetőségre vált számunkra, az első ténykedésünk volt, hogy a 2015-ös központi költségvetési törvényben sikerült megnyitni egy új címrészt a beruházási, felújítási pályázatiönrész-keret biztosítására.

(9.50)

Ez azért volt számunkra stratégiaileg rendkívül fontos, mert az országos önkormányzatok az általuk használt ingatlanokat, valamint az általuk fenntartott intézmények ingatlanainak többségét az 1994-ben történt megválasztásukat követő években kapták meg, döntő többségükben már akkor is használt állapotban.

Az időközben eltelt 25 évben egyedi támogatásokkal, néhány nemzetiség esetében kormányközi vegyes bizottsági támogatásokkal, eseti támogatásokkal tudták, próbálták többnyire csak részlegesen a szükséges beruházási, felújítási munkákat megcsinálni. Márpedig ahhoz, hogy ezen ingatlanok hosszú távon megfe-

lelő állapotban tarthatók legyenek, rendszeres felújításra van szükség, amely meghatározóan csak központi költségvetési támogatásból finanszírozható, annak ellenére, hogy mindegyik országos nemzetiségi önkormányzat természetesen megpróbál igénybe venni minden olyan lehetőséget - anyaországi támogatás, alapítványi támogatások, EU-s pályázatok s a többi -, amelyekkel a szükséges forrásokat kiegészítheti.

Másodszor és utoljára külön kell beszélni a helyi nemzetiségi önkormányzatok által átvett köznevelési és kulturális intézmények beruházási, felújítási pályázati önrész-igényéről. A nemzetiségi önkormányzatok 1994. évi megválasztását követően voltak rövid időszakok, amikor lehetőség volt rá, és néhány helyi nemzetiségi önkormányzat úttörőként élt is a lehetőséggel, hogy átvették köznevelési vagy kulturális intézmények fenntartói jogait.

Intézményesen azonban 2013-tól vált lehetővé, hogy adott feltételek megléte esetén a helyi nemzetiségi önkormányzatok átvehették a települési önkormányzatoktól, majd később a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtól a nemzetiségi köznevelési és kulturális intézmények fenntartói jogait. Ezzel a lehetőséggel évről évre egyre több helyi nemzetiségi önkormányzat élt. Ennek eredményeként most arról számolhatunk be, hogy ma már hat nemzetiség - horvát, német, roma, román, ruszin és szlovák - 49 helyi nemzetiségi önkormányzata összesen 74 nemzetiségi köznevelési és/vagy nemzetiségi kulturális intézményt tart fenn.

Amint arról az országos nemzetiségi önkormányzatok működési költségeinél már kitértem, a nemzetiségek jogairól szóló törvény 2017. decemberi módosításával a holnapi nappal bezárólag ezen helyi nemzetiségi önkormányzatok már nemcsak használói az adott ingatlanoknak, hanem a vagyongazdálkodási jog is átadásra került részükre. Ezen intézmények fenntartói és vagyongazdálkodási jogainak átvételével a fenntartó helyi nemzetiségi önkormányzatok az államtól vállalták át a közfeladatot, és mivel a helyi nemzetiségi önkormányzatnak nincs saját bevétele, az intézményeik épület- és építményberuházási, felújítási pályázati önrész-igényét az államnak kell költségvetési támogatással biztosítani, pontosan úgy, mint ahogy az állami kezelésben a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnál maradt köznevelési intézményeknél is az állam köteles a szükséges beruházási és felújítási munkákra a forrást biztosítani.

Az országos és helyi nemzetiségi önkormányzatok is a fenntartói és vagyongazdálkodási joggal az intézmények hosszú távú, színvonalas működésének felelősségét is átvették, és ezen állami feladat ellátásához kérjük az intézmények hosszú távú üzemeltetéséhez szükséges beruházási, felújítási pályázati önrész-keret biztosítását. A nemzetiségi, oktatási és kulturális autonómia kialakításához kapott, ezen hosszú távú lehetőségeket hálással megköszönjük. S hogy ennek súlyát, mai mértékét és jelentőségét mindenki érezze, szeretném tájékoztatni önöket, hogy 2018. szeptember 1-je óta az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézményekben közel 6

ezer nemzetiségi gyermek, és a helyi nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézményekben már több mint 12 ezer gyermek, vagyis összesen a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézményekben már több mint 18 ezer gyermek és fiatal részesül nemzetiségi oktatás-nevelésben.

Tekintettel arra, hogy a nemzetiségek jogairól szóló törvény 2017. decemberi módosítását követően már nemcsak a 100 százalékban, hanem a legalább 75 százalékban nemzetiségi oktatás-nevelésben részesülő gyermekek nemzetiségi intézményei is átvehetők, úgy számolunk, hogy 2020-ig a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi intézményekben a nemzetiségi oktatás-nevelésben részesülő fiatalok száma meg fogja haladni a 20 ezer főt. Az ő hosszú távon fenntartható, színvonalas oktatás-nevelésükhöz elengedhetetlenül szükséges infrastruktúra biztosítását szolgálja az igényelt beruházási és felújítási pályázati önrész.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Végül engedjék meg, hogy a központi költségvetéssel kapcsolatos hozzászólásomat egy külön kéréssel zárjam. Az elmúlt parlamenti ciklus nemzetiségi szempontból legfontosabb eredményének tartom, hogy mi, a parlamentben zöldfülű, kezdő, szavazati joggal nem rendelkező nemzetiségi parlamenti szószólók következetes és tisztességes munkával el tudtuk érni azt, hogy a magyar parlament minden frakciója és minden képviselője a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által beterjesztett törvényjavaslatokat kivéve a napi politikai csatározásokból mindig egyhangúlag szavazta meg. Tisztelettel kérem önöket, hogy a magyar parlament elmúlt négy évben kialakult ezen gyakorlatát tegyék szokásjoggá, és kövessék az előttünk álló négy évben is. Mi a Magyarországi nemzetiségek bizottsága részéről a módosító javaslataink előkészítése, politikai és szakmai egyeztetése során mindent el fogunk követni azért, hogy a magunk részéről az ehhez szükséges előkészítést és feltételeket megteremtjük és biztosítsuk. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm Ritter Imre német nemzetiségi képviselő úr felszólalását. Most megadom a szót soron kívül György László államtitkár úrnak.

GYÖRGY LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Amikor az életminőség, a bérek, a nélkülözés kérdéseiről beszélgetünk a költségvetés megtárgyalása kapcsán, akkor mindig segítségünkre lehetnek a tények, és a tényekre hivatkozva ezeket a kérdéseket könnyen helyre tudjuk tenni.

Ha megnézzük azt, hogy hogyan alakultak a nettó reálkeresetek, vagyis a vásárlóerőt is számító statisztikák szerinti kereseteink, azok a nettó keresetek, amelyeket a munkavállalók valóban a zsebükben vagy a bankszámlájukon érezhetnek, akkor, ha hosszú időtávot tekintünk, 1970 és 2010 között összesen 28 százalékkal növekedtek a nettó keresetek vásárlóértékükön.

2010 és 2018 között a családi adókedvezményekkel is számítva 36 százalékkal, azok nélkül 28 százalékkal növekedtek a nettó keresetek vásárlóértékükön.

Ha a minimálbért nézzük, akkor 2002 és 2010 között reálértelemben a minimálbér összesen 8 százalékkal nőtt, a vásárlóereje 8 százalékkal nőtt a minimálbéreknél, 2010 és 2018 között pedig 30 százalékkal. Ha egy kétgyermekes, minimálbéren élő család jövedelmi helyzetét nézzük vásárlóértéken, akkor az 80 százalékkal javult. Ez a hozzászólásom vonatkozna a bérekre.

Amennyiben a nélkülözésben élők számát tekintjük, akkor azt látjuk, hogy 2013 és 2017 között több mint 1 millió 300 ezer fővel csökkent a súlyos anyagi nélkülözésben élők száma az Eurostat statisztikái szerint, és ma Magyarországon 371 ezer fővel kevesebben élnek súlyos anyagi nélkülözésben, mint a valaha mért legjobb évben, 2007-ben, a válság kitörése előtt. Természetesen egy nélkülöző is pont eggyel több annál, mint amennyit elfogadhatónak tartunk, de szeretném felhívni ezekre a tendenciákra a figyelmet. Ráadásul mindezzel összefüggésben arra is, hogy 2002 és 2010 között 30 százalékkal nőtt az államadósság, és úgy sikerült a minimálbért vásárlóértéken 8 százalékkal növelni abban az időszakban, ezzel szemben most folyamatosan csökken az államadósság, és 2019 lesz a nyolcadik olyan év egyhuzamban, amikor a bővös maastrichti kritérium, tehát a 3 százalékos hiánycél alatt marad a magyar költségvetés, a magyar államháztartás hiánya. Szeretném arra is felhívni a figyelmet, hogy a 2012-t megelőző húsz évben egyetlen egyszer sikerült megérinteni felülről a maastrichti hiánycélt, 2000-ben, akkor 3 százalék volt, egyébként minden más évben messze fölötte volt a magyar költségvetés hiánya a maastrichti kritériumoknak.

(10.00)

Ami még nagyon öröndetes, hogy ez a bér, ezek a bérek lényegesen több magyar emberhez jutnak el ma, mint 2010-ben. 2010 óta, nyolc év alatt egy nagyon komoly, 15 éve fennálló kihívást sikerült leküzdenie a magyar gazdaságpolitikának, nevezetesen azt, hogy 2010-ben azt tapasztaltuk, hogy arányaiban egymillióval kevesebb magyar dolgozott, mint amennyi cseh a cseh gazdaságban, és ez jól tükrözi a térséghez viszonyított lemaradásunkat akkoriban. Azt tűztük ki magunk elé, hogy tíz év alatt egymillió munkahelyet hozunk létre. Most az Eurostat és a KSH statisztikái szerint legalább 750 ezerrel többen dolgoznak Magyarországon regisztráltan, mint 2010-ben, tehát úton vagyunk a cél eléréséhez, és ebből több mint 600 ezer munkahely az elsődleges munkaerőpiacon keletkezett. Nemcsak arról van tehát szó, hogy növekedett a reálbérek vásárlóértéke, hogy növekedtek a nettó bérek 36 százalékkal, hanem hogy nem 3 millió 700 ezer főhöz, hanem 4,5 millió főhöz jutnak el a bérek, és 4,5 millió ember dolgozik ma Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Rövid szünet.)*

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Jó napot kívánok! Köszönöm szépen a türelmüket. Folytatjuk munkánkat, méghozzá Balczó Zoltán képviselő úr, európai parlamenti képviselő fel szólalását hallgathatjuk meg. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN európai parlamenti képviselő: Elnök úr, köszönöm a szót. A költségvetésitörvény-javaslat alapadatai szerint az uniós fejlesztési költségvetés bevételei főösszege 1359 milliárd forint. Ez egy komoly összeg, és fontos, hogy számíthatunk rá, és hozzá kell tennem, hogy ez a magyarországi fejlesztések döntő forrását képezi, az állami beruházásokon belül kétharmados ennek a forrásnak az aránya. Ez sajnos azt is jelenti, hogy a magyar gazdaság nem tud kitermelni saját megfelelő forrást fejlesztésekre. Én három területtel szeretnék foglalkozni ennek kapcsán. Az egyik az, hogy az Unió mennyiben szűkíti ennek az összegnek a felhasználását, a második ezzel összefüggésben a kormány gazdaságpolitikája, és végezetül a felhasználás - mondjuk így - hatékonyságáról szólnék.

Az Európai Uniónak megvannak a maga úgynevezett prioritásai - így használják, többes számban -, amelyeket érvényesíteni akar. Lehet, hogy ez egybeesik fontos magyar nemzetgazdasági célokkal, de van, amikor attól eltér, és az Uniónak megvan a maga kényszerítő eszköze, azt úgy hívják, hogy európai szemeszter. Tudjuk, arról van szó, hogy az Európai Unió egy fél éves folyamaton keresztül fogadja el majd' minden tagországnak a konvergenciaprogramját, nemzeti reformprogramját, amely egyrészt alkalmazkodik az előre meghatározott fő irányokhoz, sőt jönnek az országspecifikus ajánlások.

Van, amikor nagyon pozitív dolgokat kíván érvényesíteni, például a körforgásos gazdaságot, csak éppen meghatározza, hogy a magyar települési önkormányzatok a települési szilárd hulladéknak hány százalékát hasznosítsák újra 2030-ra. Forrást nem ad hozzá, mit tesz? Beleteszi kötelezően: európai szemeszter. Akkor fogadom el a reformtervet, ha ez benne van. De hogy továbbmenjek, most a legújabbban a következő szerepel: hosszú távú feladatként a migránsok integrálása, tehát azt írja elő, hogy az egyes tagországok költségvetésében erre kötelezően komoly összeg szerepeljen. Én bízom benne, hogy a kormány kitart a mellett a migránspolitika mellett, amelyben a Jobbik is támogatja, de attól a forrástól így el fog esni.

A kormány gazdaságkritikája alatt mit értek? Én egy olyan kritikát fogalmazok meg most, amelyik nem csupán erre a kormányra vonatkozik, és idézhetném a jobbikos gazdaságpolitikuskokat is, de most Róna Pétertől idézek: „A tőke-munka közötti nemzeti jövedelemfelosztás az elmúlt 20 évben a történelmi alapon egészségesnek mondható 35:65 aránytól 5-6 százalékkal eltolódott a tőke javára.

Mi is beálltunk a multinacionális cégek termelési láncába: alacsony bért fizetünk kevés hozzáadott értéket termelő munkakörökben, a társadalompoli-

tikánkat - elsősorban az oktatást - pedig ennek megfelelően alakítjuk.”

Ez egy szomorú diagnózis, és az EU-támogatások döntő része nagy vasbeton-infrastruktúrára ment el, és tegyem hozzá: a beton, a vas, a fém - újabban a fény - az a terület, ahol a leghatásosabban lehet EU-s közpénzeket magánzsebekbe juttatni.

A helyes irány a minőségi munkahelyeket biztosító hazai kis- és közepes vállalkozások szisztematikus támogatása lett volna, segítve őket a jelentős hozzáadott értéket biztosító tevékenységben, és ez tenné lehetővé a bérek felzárkóztatását. Hogy ez mennyire kormányzati stratégia, hadd idézzem Orbán Viktort, amikor Szaúd-Arábiában járt egy nagy küldöttséggel, a gazdasági kapcsolatokat biztosítva és befektetőket várva, azt mondta szó szerint: jöjjenek Magyarországra befektetni, mert Magyarországon a munkaerő a képzettségéhez mérten nagyon olcsó, a munka törvénykönyve pedig nagyon rugalmas. Tehát tessenek idejönni, nem kell megfizetni, jól dolgoznak, és ki is használhatják őket. Sajnos ennek a gazdaságpolitikának az az eredménye, és én is hadd idézzek itt, mert hallom a dinamikáját a jövedelmeknek, fizetéseknek a változásáról pozitív irányba: az Eurostat adatai szerint az egy főre jutó fogyasztásban Magyarország a 28 tagállam közül a 26. helyen áll az uniós átlag 63 százalékaival. Sokszor szeretünk hasonlítani a visegrádi országok tekintetében; és örömmel látom a parlament honlapján, hogy a visegrádi négyek parlamenti labdarúgótornáját Magyarország nyerte, sajnos a 2017-es átlagjövedelmek tekintetében meg az utolsó helyen állunk, tehát itt kéne talán változtatni.

A felhasználás hatékonysága alatt - röviden - a korrupciót értem. Lehet mondani, hogy mindenütt van, meg hogy azért támadnak minket a Soros-osztagok, hogy ezzel is vádoljanak. Igen magas, 36 százalékos az olyan közbeszerzések aránya, amelyeket egyedüli pályázóként ítélnék oda, Magyarország a második helyen áll, és amikor a nemzetközi statisztika jön, ezt szeretik visszautasítani, mi megtámadott ország vagyunk. Hadd idézzem a Fidesz szellemi holdudvarát, a Professzorok Batthyány Körét: „Különösen aggasztó, ha úgy tűnik, hogy a korrupció mára egyéni bűnből kialakult módszertanra, struktúrára, személyi körre épülő, bevett társadalmi gyakorlattá vált, azaz intézményesült.”

Felmerült itt, hogy a kohéziós forrásokat a jövőben bizonyos alapértékeknek a teljesítéséhez lehet kötni. Ez nehezen lenne elfogadható, mert nagyon rugalmasan értékelik ezt, de nem erről van szó, hanem kizárólag a jogállamisági feltételekről. Itt azt értik, ami ahhoz kapcsolódik, hogy milyen módon működnek a pályázatattal foglalkozó hivatalok, hogy a bíróságok függetlenek-e, hogy az ügyészség eljár-e ilyen uniós pénzekkel kapcsolatos csalások ügyében - ezt a feladatot kell teljesíteni. Ennek a legegyszerűbb módja, ha Magyarország is csatlakozik az európai ügyészséghez, mint ahogy azt ebből a volt szocialista országok régiójából Lengyelországon és Magyarországon kívül mindenki megtette. Tessék bizonyítani,

hogy a pénzeket tisztán használjuk fel, és akkor semmilyen aggodalomra nincsen ok! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most kétperces felszólalásra nyílna lehetőség, de mivel ezzel a lehetőséggel senki nem kíván élni, így a Fidesz képviselője, Vécsey László képviselő úr szólalhat fel. Parancsoljon!

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Felszólalásomban a központi közigazgatás költségvetést érintő kérdéseivel szeretnék foglalkozni, ám előtte szeretnék azért kitérni arra, ami az LMP elnök asszonya szájából elhangzott nem sokkal ezelőtt - sajnálom, hogy már nincs a teremben. Azzal az agresszív demagógiával, amellyel az önkormányzatiságot és az önkormányzatokat megközelítette, meggyőződésem szerint a 3200 önkormányzathoz legalább 3 ezret megsértett. Olyan polgármestereket és olyan képviselő-testületeket, amelyek becsületesen és lelkesen végzik a munkájukat, minősített sikertelenné, a sikertelenséget pedig arra alapozta, és erre példákat hozott fel Budaörs és Gödöllő önkormányzata megidézésével, ha jól értem, szó szerint azt mondta, hogy a sikeresektől elveszik a pénzt, idézte az egyik említett önkormányzat vezetőjét. Kvázi, aki nem a főváros nyugati kapuja, vagy ahol nincs Közép-Európa legnagyobb barokk kastélya, az eleve sikertelenné minősül, és nem foglalkoznak azzal, hogy egyébként ezek a képviselő-testületek, ezek a polgármesterek mindent megtesznek annak érdekében, hogy a településeik a lehetőségek keretei között igenis sikeresek és jól teljesítő önkormányzatok legyenek.

(10.10)

A sikert összekeverni azzal, hogy az önkormányzatok adottságai különbözőek, eltérnek egymástól, ezt nem szabad. Az, hogy egyébként a költségvetésben évről évre igyekszünk ezeket a geopolitikai adottságokból is fakadó különbségeket lehetőség szerint enyhíteni, kiegyenlíteni a különböző területeken, akár az oktatást, akár a gazdaság egyéb kérdéseit érintjük, az teljesen természetes, hiszen az a törekvésünk, hogy egy hátrányosabb helyzetű településen vagy kistérségben élő magyar állampolgárnak a lehetőségeit közelítsük azokhoz a lehetőségekhez, amelyeket szerencsésebb adottságú településeken megkapnak.

Tehát azt, ami az LMP részéről az önkormányzatok finanszírozásával, sikerességével, sikertelenségével kapcsolatban elhangzott, szeretném legalább háromszor önkormányzat nevében visszautasítani. Tudom, hogy miről beszélek. Én is az önkormányzati világból jövök, 20 éven keresztül ez volt az otthonom, ez volt a hivatásom, ebből 16 évet polgármester voltam. Nagyon-nagyon sértő az a hozzáállás, amit az LMP részéről hallottunk.

Ezek után rátérnék a központi közigazgatást érintő kérdésekre. 2010 előtt gyakran hallottuk a szocialista-szabad demokrata kormány képviselőitől, hogy az állam csak rossz gazda lehet. A kormányváltást követően úgy gondoltuk, hogy bebizonyítjuk, az állam nemcsak hogy jó gazda, hanem valódi szolgáltató is lehet. Emlékezzenek vissza, hogy a közigazgatásban, ahogy más egyéb területeken is, szinte az alapokról kellett felépítenünk egy jól működő rendszert. A járási, kerületi kormányhivatalok kiépítésével, megerősítésével, a hatósági feladatok és hatáskörök racionalizálásával az ügyintézés az állampolgárokhoz a lehető legközelebb kívántuk telepíteni, a járási és kerületi hivatalokba.

Az államigazgatásban a fővárosi és megyei kormányhivatalok felállításával ma már megfelelő szakértelem koncentrálódik, míg a járási hivatalok újra-élesztésével, valamint a kormányablakok megnyitásával közelebb vittük a közigazgatást az emberekhez. Gondoljunk csak bele, hogy az állampolgárok mindennapjainkban lépten-nyomon találkoznak a közigazgatással, hiszen a leggyakrabban intézett ügyek közé tartoznak az okmányügyek, például a vezetői engedélyek, jogosítványok cseréje, a személyi azonosító igazolvány kiadása, lakcímbjelentés, gépjárműútírás, jármű forgalomból történő ideiglenes kivonása. Tehát jelentős átalakítást kellett eszközölni, hogy az emberek számára is érzékelhetővé váljon a változás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hozzászólásomban leginkább a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének biztosítására szeretnék kitérni, amely előirányzatok a 2019. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat fejezeti indoklásának a XI. Miniszterelnökség című fejezetében a fővárosi, megyei kormányhivatalok és járási kormányhivatalok cím alatt található. Az Országgyűlés a jó állam kialakítása keretében a területi államigazgatási szervezetrendszer működésének egységessé és hatékonyabbá tétele, ezáltal a területi államigazgatási feladatellátás fejlődése, növelése, valamint az ügyfélcentrikus területi államigazgatás megvalósítása okán megalkotta a 2010. évi CXXVI. törvényt a fővárosi és megyei kormányhivatalokról. Ezzel összefüggésben a szolgáltató állam megteremtése érdekében elfogadásra került 2015 decemberében az 1958. számú kormányhatározat a központi hivatalok és a költségvetési szervi formában működő központi minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálatáról, valamint az ehhez tartozó hatáskör-racionalizálásról szóló határozat a kormányhivatalok megerősítésével összefüggésben.

Az említett kormányhatározat rendelkezett a központi államigazgatási szervezetrendszer átalakításáról, vagyis az átalakítási folyamat keretében megszüntetendő központi költségvetési szervekről és minisztériumi háttérintézményekről. Ezt követően a központi hivatalok és a költségvetési szervi formában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálatával kapcsolatos intézkedésekről 2016 júniusában az 1312. számú kormányhatározat került elfogadásra. Az érintett szervek jelentős része jogutódlással szűnt meg, az érintett szervezetek megszüntetésének

egyik része az irányító minisztériumba történő beolvadással, más részük pedig más szervbe beolvadással vagy összeolvadással valósult meg.

Mindezek mellett számos esetben egyes feladatok ellátását az általános jogutódtól eltérő más szervek vették át, ezért le kell szögezni, hogy a feladatkörük jelentősen bővült. A kormányhivatalok létrehozása, a szakigazgatási szervek integrálása, a járási hivatalok kialakítása, a hatáskörök és feladatkörök újraelosztása azt szolgálja, hogy a magyar közigazgatás megfeleljen az új típusú kihívásoknak és elveknek. Tehát az így kialakított államigazgatási struktúra költséghatékonyabb, könnyebben elérhető, magasabb szintű szolgáltatást nyújt.

Tisztelt Ház! Így jutottunk el napjainkig, a mindennapokig, tehát hadd jelezzem, hogy a szervezeti fejlesztésekkel összhangban a kormány kiemelt figyelmet fordít az ügyfelek magas színvonalú kiszolgálására. Éppen ezért az országos kormányablak-hálózat kiépítése, folyamatos bővítése épp ennek érdekében kerül sorra. A részben hazai, részben európai uniós források felhasználásával kialakított kormányablakok olyan közösségi térként is funkcionáló ügyintézési helyszínek, amelyek a kormányhivatalokhoz tartozó valamennyi ügyben, sőt más ágazatokat, társadalmi szervezeteket kiszolgáló ügyekben tudnak tájékoztatást nyújtani.

Érdekes, egyben szembetűnő adat, hogy az ügyfelek és az intézett ügyek száma is dinamikus emelkedést mutat a kormányablakok megnyitása óta eltelt években. Az ügyfelek száma 2011-ben országosan 233 315 volt, 2017-ben ez a szám 12 631 481 főre, azaz 54-szeresére emelkedett. Térjünk ki ehhez hasonlóan az ügyfélforgalomra is, amely 2011-ben 339 681 ügyet jelentett, míg 2017-ben 14 382 427 ügyet. Ennyi ügyet intéztek 2017-ben a kormányablakokban.

Tisztelt Országgyűlés! Az ingázó ügyfelek számára a vasútállomási szolgáltatások bővítése jegyében eddig 11 helyszínen, a Keleti és Nyugati pályaudvarok mellett Cegléd, Füzesabony, Kaposvár, Miskolc, Pécs, Nyíregyháza, Sopron, Szombathely, illetve Vác városában került sor új kormányablak átadására, amely lehetővé teszi az egyablakos ügyintézés. Ugyan a pályaudvari kormányablakok ügyfélszolgálati helyszíneinek kialakítása a MÁV feladata, a bútorozást és az informatikai eszközöket a kormányhivatalnak kell biztosítania, amelyhez a Miniszterelnökség több esetben hazai forrást biztosított. Információim szerint a fejlesztés további négy helyszínen van folyamatban, amelyek eredményeként a közeljövőben Békéscsaba, Érd, Győr és Székesfehérvár helyszínen nyílik kormányablak vasútállomáson.

Tisztelt Ház! Mindezeket túl az elmúlt években számos kormányablak nyílt MÁK-kirendeltségen, államkincstári kirendeltségen, illetve NAV-ügyfélszolgálaton. A Magyar Államkincstár ügyfélszolgálati pontok jelenleg 18 helyszínen kerültek kialakításra, lehetővé téve ezáltal, hogy az ügyfelek a kormányablakban kényelmesen intézhessék az állampapírügyleteiket. A szolgáltatás bevezetése jól mutatja, hogy az

állampolgárok elégedettségének növelésére kiváló lehetőséget jelent egyes, nem hatósági ügyek elérhetővé tétele az integrált kormányzati ügyfélfogadási helyszíneken, azaz kormányablakokban.

(10.20)

Tekintettel arra, hogy a Kincstár elkülönült informatikai rendszerben működik, ügyforgalmi adatokkal nem rendelkezünk, ugyanakkor az ügyfelek visszajelzései alapján pozitív volt a szolgáltatási kör bővítésének fogadtatása.

Végezetül, a 2018. évi költségvetéssel történő összehasonlítás során a következőket szeretném még megjegyezni. A számokat összehasonlítva jól látható, hogy az előző években komoly bérfejlesztések valósultak meg, 2019-ben pedig tovább folytatódik ez a tendencia, amelynek eredményeképpen egy modern, XXI. századi közigazgatás körvonalazódik Magyarországon, hiszen a személyi juttatások tekintetében 11 milliárd forintnyi növekedésről beszélhetünk.

Az elhangzottak figyelembevételével kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a 2019-es költségvetés tervezetét fogadják el, és amikor arra kerül a sor, akkor szíveskedjenek megszavazni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik képviselője szólhat. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi napon is módomban és alkalmamban volt arra, hogy hozzászóljak a 2019. évi központi költségvetéshez, akkor az önkormányzatokat általánosan érintő helyzetekről beszéltem, és kérem, hogy engedjék meg, hogy a mai napon ezt tovább folytatva a Siófok-központú Somogy 4. számú választókerület problémáiról, felvetéseiről beszéljek.

Amikor a somogyi tájon haladunk végig, akkor bizony-bizony észre vesszük azt, hogy annak a szerkezete egy aprófalvas településrendszer, amelyek teljesen más problémával küzdenek, mint a nagyvárosok, és különösképpen Budapesttel összehasonlítva. Ebben a választókerületben a 71 településből mindössze 5 a város, és a 81 ezer lakos mindegyike ugyanannyit érdemel a központi költségvetésből, hiszen egyenlőnek kell tekinteni mindenkit, és ez a településszerkezet sajátosságából adódóan nagyon-nagyon sok zsáktelepüléssel rendelkezik.

Amikor a kampány során többször is ellátogatam ezekre a zsáktelepülésekre, nem egy polgármester jelezte, hogy mindössze egy vagy két kilométeres útszakasz hiányzik ahhoz, hogy feloldják a zsáktelepülés-jellegét. És mindegyik egyöntetűen arról panaszkodott, hogy az elvándorlás, az elnéptelenedés súlyosan sújtja az ő települését.

Kérdezem én, hogy a több száz év alatt kialakult településszerkezet miért nem tudott megváltozni, miért nem lehetett segíteni ezeknek a településeknek.

Ha ezek a bekötőutak el tudnának készülni - nem kell sztrádát építeni, elegendő egy olyan útszakasz, amelyen egy autó kényelmesen el tud menni -, máris feloldódik ez a helyzet. Hadd emeljek ki egy települést, mert ez különösen elborzasztott, ez pedig Torvajnak az esete, ez a település Tab mellett található. Az ottani gyermekeknek körülbelül 20 percet kell utazniuk azért körbe, mert nem tudnak átmenni Tabnál körülbelül ezen a két kilométeres útszakaszon, és akkor nem 20 percet kellene oda-vissza utazniuk, hanem sokkal, de sokkal rövidebb időt. Úgyhogy én bízom benne, hogy az elkövetkezendő években ezekre a fejlesztési irányokra is lesz majd költségvetési forrás, mert ezzel tudjuk megakadályozni a zsáktelepülések teljes elnéptelenedését.

És akkor beszéljünk még tovább ezekről a kistelepülésekről, az 500, de nem egy esetben 200 fő alatti településekről. Amikor azt mondjuk, hogy mekkorák az átlagkeresetek, és a teljes foglalkoztatás a cél, ami a tegnapi napon elhangzott már, a 3 százalékos munkanélküliségi rátát is teljes foglalkoztatottságnak tekintik, na, ezeken a településeken nincs munkahely. És a mai napon a vitában már elhangzott, az államtitkár úr mondta, hogy az iparüzésiadó-bevétel 60 milliárdos többlettel kalkulál a kormány. Ezeket a településeken konkrétan nincsen iparüzésiadó-bevétel. Nincsenek vállalkozások. Ha vannak, azok is csak minimálisan, pár száz vagy akár egymillió forintig termelnek iparüzésiadó-bevételt. Hát ezekből nem lehet fejleszteni! Ezekből nem lehet járdákat és utakat építeni! Éppen ezért nyújtottam be én is törvénymódosító javaslatokat azokra a településekre, amelyek megtisztultak azzal, hogy kérték, hogy én nyújtsam be, és bízom abban, hogy a kormánypárti képviselők is fogják támogatni ezeket a javaslatokat. Mert amikor arról beszélünk, hogy ezeken a kistelepüléseken milyen kevés pénzből élnek az emberek - ez a mai magyar valóság. Amikor a néni arról panaszkodik, hogy itt már bezárt a bolt, itt már nincsenek lehetőségek, és hallom, hogy csilingel a mozgóboltos, ahol nem egy esetben 20-30 vagy akár 50 százalékkal is többre kerül ugyanaz az alapvető élelmiszer, mint ami a városban elérhető - hát hogy lehet itt biztosítani azt, hogy a magyar emberek egyenlően éljenek? Mindenkinek joga van ehhez, én úgy gondolom.

Amikor kistelepülésekről beszélünk, fontos megemlíteni azt, hogy a Balaton kiemelt üdülőkörzet kistelepüléseit és zsáktelepüléseit nézve nem minden esetben köszönnek vissza a Balaton közelségének a lehetőségei, azok a tárházak, amelyek a Balaton közelében vannak. Nyilván amikor a pályázatokat a Belügyminisztériumhoz a kistelepülések benyújthatják, akkor az adóerő-képességet is vizsgálják, és ha az adott körzetben van egy olyan település, amely magasabb adóerő-képességgel rendelkezik, akkor nem ugyanazokkal a feltételekkel indul neki ezeken a pályázatokon.

És ha már Balaton: nagy örömmel olvastam a 2019-es költségvetésben, hogy idén 220 milliárd forint nevesítetten Balaton-fejlesztési feladatok támogatására fordítódik, amely összeg egyébként a 2018-as költségvetésben is szerepel, és ezen belül 170 millió

forint, ami felhalmozási célú. Én tisztelettel kérem, hogy ennek legyenek látványos elemei. attrakciókra van szükség a Balaton partján, és én osztom azokat a véleményeket, amikor azt mondják, hogy az északi part attrakciója a déli part, és a déli part attrakciója az északi part.

Közösen kell a balatoni turisztikai desztinációra gondolni, de ahhoz fejlesztésekre van szükség, és erre itt a költségvetésben nemcsak '18-ban, de szerencsére 2019-ben is lesz fedezet. Én bízom benne, hogy ezek a fejlesztések meg tudnak valósulni, és ezzel mind a települések, mind az ott lakók, mind pedig a hazánkba látogatók számára rendkívül fontos fejlesztések valósulhatnak meg.

A továbbiakban még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet az önkormányzatokkal kapcsolatosan: ne hagyják őket magukra! Többször elhangzott a háromnapos vita során, hogy az önkormányzatok megkapják azokat a forrásokat, pályázhatnak, és további fejlesztéseket tehetnek. De ne engedjék el őket, még további forrásokat biztosítsanak nekik, hogy a magyar emberek és a magyar lakosság még jobban érezhesse Magyarországon magát, és ne akarjon elmenni, ne akarjon a családjával külföldre költözni, hanem itt, hazánkban éljen és boldoguljon! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most a Fidesz képviselője, Szabó Zsolt képviselő úr fog szólni. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Mint ahogy az elmúlt években már megszokhattuk, idén is a kormány a következő évi költségvetés tervezetét még a tavaszi ülés szakidőszakában elének bocsátotta, rendelkezésünkre bocsátotta megvitatás témájában.

2013 óta egy javuló és stabil gazdasági lábakon álló költségvetésről tudunk beszélni, és ma már elmondhatjuk azt, hogy nem arról vitatkozunk, hogy milyen adónemet kell megnövelni, hogy stabil legyen a költségvetés, vagy hogy a bevételek teljesülnek vagy nem teljesülnek, hanem azon, hogy a kiadási oldalon melyik elemet szükséges megemlíteni, és hova van még szükség több pénzre. Úgy vélem, hogy méltánytalanul keveset beszélünk arról, hogy ez a stabil költségvetés minek köszönhető, és én néhány dolgot szeretnék ezzel kapcsolatban elmondani.

Két lába van ennek a kérdésnek. Az egyik, hogy a gazdaság stabilizációjának következtében a teljesítőképesség, a teljesítő erő növekszik, ezért a költségvetés bevételi oldala folyamatosan nő. Azonban ezen bevételek realizálása érdekében a kormány nagyon sok lépést megtett, és talán ebből a szempontból ezekre a tényezőkre szeretnék rávilágítani, ami az adóbevételek realizálását és az adóbevételek elérését jelenti. Ez jó a központi költségvetésnek, jó az országnak, a kormánynak, és jó az adózó polgároknak, hiszen a tisztességes adózóknak nem kell megfizetni a nem adó-

zók helyett ezeket a bevételeket vagy ezeket a pénze- ket. Néhány konkrét példával, ha megengedik, hadd éljek, és hadd említsem meg újra ezeket.

2018. július 1-jétől egy új online számlázási rendszer vezetünk be, hogy folyamatosan nyomon lehessen követni a feketeszámlázást és az áfával való visszaélést. Minden százezer forintnál nagyobb számlát látni fogunk, folyamatosan a mozgásokat, ezáltal biztosítható az, hogy a valódi gazdasági mozgások mögött lévő adókötelezettségnek mindenki tegyen eleget. A másik ilyen téma, ami még korábbi: 2014. szeptember 1-jével a pénztárgéppel történő nyugtaki-bocsátás online adóhatósági ellenőrzési lehetősége.

(10.30)

Hogy ennek hatására mennyire stabilá vált a kereskedelem, mi sem bizonyítja jobban, egyrészt az adóbevételek áfa szempontjából megnövekedtek, de talán még fontosabb az, hogy megszűntek azok a kiskereskedelmi vállalkozások, amelyek a nyugta nem adás következtében valótlán készleteket kimutatva, valótlán bevételeket, kiadásokat feltüntetve végezték tevékenységüket. Egy versenyképes, gazdasági szempontból egyformán működő kereskedelmi rendszer tudott létrejönni.

Ne feledkezzünk meg az elektronikus közúti áru-forgalom-ellenőrző rendszerről. Mindannyian emlékszünk azokra az ügyletekre, amikor az Európai Uniótól kívülre bejött áru európai uniós kikötőbe kirakva, vámelőjegyzésbe véve szabadon áramlott Európán belül, és hirtelen előtűntek olyan termék-, árucso- magok, amelyek hihetetlenül olcsón, éppen az általános forgalmi adóval és a vámmal csökkentett áron kerültek be a forgalomba, ezáltal is a Magyarországon működő magyar kereskedelmet gátolva, akadályozva egy nem megfelelő versenyhelyzetet teremtettek. A NAV az információ következtében ma már tisztán látja ezeket az árumozgásokat.

Nagyon fontos a 2015. évi havi áfabevallási kötelezettség bevezetése a fiktív cégalapítások kiszűrése érdekében. Ezáltal az újonnan létrehozott cégeknek nem évente egyszer, vagy akár negyedévente, hanem sokkal gyakrabban kell áfabevallást tenni. Előbb kiszűrhetők azok a cégek, amelyek áfavisszaélés érdekében jöttek létre. Azt se felejtsük el, hogy az adó- és a vámhatóság integrációja következtében egy egységes információs rendszer jött létre, ahol is az ügyfél-azonosítás sokkal könnyebb, sokkal átláthatóbb és rendezhetőbb.

Ha megengedik, ebbe a körbe sorolom az áfacsa- lások visszaszorítása érdekében a fordított áfázás be- vezetését először is a gabonaszektorban, a Dunán úsz- tatott gabonaszállítmányok esetében 2012. július 1- től, de ebbe a témakörbe sorolható a munkaerő-köl- csönzésnek tekinthető szolgáltatások ugyanilyen mó- don történő kezelése 2015. január 1-től. Mindannyian emlékszünk arra a szombathelyi ügyletre, amelyre pont ennek a rendszernek a segítségével sikerült fényt deríteni.

És az adócsökkentési témakörök, mert nemcsak a járulékok és a jövedelemadók tekintetében, hanem a forgalmi adó tekintetében is vannak és voltak adócsökkentő tényezők: 2014. január 1-jétől az élő és fél-sértés, 2015-ben a nagytestű állatok, szarvasmarha, juh, kecske és azok feldolgozott termékei, 2016. január 1-jétől a sertés tőkehús, 2017-től tojás, a baromfi, 2018-ban a hal, s ne felejtjük el jövő évtől a tejtermékekre való kiterjesztését is az áfacskéntésnek, 27-ről 5 százalékra. Hogy ez mennyire tisztává teszi a rendszereket: azoknak az importból származó termékeknek az aránya hirtelen lecsökkent, amelyek gyakran áfamentesen kerültek a polcokra, és versenyhelyzetben mindenképpen nyertesek voltak a magyar termékekkel szemben.

Azt gondolom, hogy a fenti kormányzati intézkedések mindegyike hozzájárult ahhoz, hogy az adóbeszedés rendszere sokkal hatékonyabb legyen, ennek köszönhetően több forrás jut fejlesztésekre, igenis az önkormányzatokra, igenis az oktatásra és igenis az egészségügyre. Ezek a számok mind magukért beszélnek és láthatóak.

Csak egy számot hadd mondjak zárógondolatul. Mintegy 10 évvel ezelőtt, 2006-2007-ben a legóvatosabb becslések is azt mondták, hogy a magyar GDP 7 százalékát teszi ki az adóbevételek-kiesés, ami a szürke- és feketegazdaságból származik. Ma már a gazdasági élet szereplői is elismerik, hogy sokkal jobb tiszta gazdasággal, tiszta gazdaságban, átlátható módon gondolkodni és dolgozni.

Úgy vélem, tisztelt képviselőtársaim, hogy az elmúlt 8 évben ez az irány, ami kialakult a magyar költségvetésben, megalapozza, hogy a magyar költségvetés elfogadható, támogatható és a jövőben tovább erősíthető lehessen. Ezért arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a mind a részletes vitában, mind pedig a zárószavazásnál támogassák az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartí padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tóth Csaba képviselő úr, az MSZP képviselője következik. Parancsoljon!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A költségvetési javaslat tervezési számaival kapcsolatban a benne rejlő kockázat miatt ellentmondó szakmai vélemények születtek, éppen emiatt annak megalapozottsága erősen megkérdőjelezhető. Míg a Pénzügyminisztérium 2,7 százalékos inflációval tervez, addig a Magyar Nemzeti Bank 3,1 százalékkal, ami önmagában 100 milliárdos kiigazítást követel meg a kormányzattól. Ezzel szemben a gazdasági növekedést jóval alacsonyabb szintre várja a jegybank, ami újabb kiesést feltételez az elmaradó adóbevételek miatt.

Feltűnő, hogy a növekedési előrejelzéssel kapcsolatban a Költségvetési Tanács is aggályokat fogalmazott meg. Fontos kiemelni, hogy a költségvetés 311 forintos euróval számol, ezzel szemben 328 forint környékén van az euró árfolyama jelenleg. A strukturális

deficit 1,5 százalékos szintjét jövőre sem fogja teljesíteni a Pénzügyminisztérium, ami azt jelenti, hogy az évek óta figyelmen kívül hagyott közpénzügyi előírás ismételtelen sérülni fog pont akkor, amikor a kormány szerint újabb válságos időszakokkal nézhetünk szembe.

Az is látszik, hogy már a formalitásokra sem sokat adnak: a hatályos, 2018-as költségvetés 69,5 százalékos GDP-arányos államadósságot hagyott jóvá, míg a 2019-es javaslat 70,3 százalékosat, vagyis a 0,8 százalékpontos emelkedés ellenére megállapítják, hogy az államadósság csökken, így az a jogszabályi előírásoknak sem tesz eleget.

Összefoglalóan megállapítható, hogy a zárszámadás számainak ismerete nélkül a költségvetési javaslat számai még a Magyar Nemzeti Bank szerint is megalapozatlanok, a Költségvetési Tanács szerint is kockázatosak.

De nem csupán tervezési, hanem tartalmi szempontból sem elfogadható ez a javaslat. Ebben a formában ugyanis a 2019-es költségvetés jövőellenes, hiszen a jövőt jelentő oktatási főösszeg még az infláció mértékét sem elérő növekedést tartalmaz, az egészségügy rendszerszintű problémáit megoldani nem tudja, a jóléti kiadások aránya messze elmarad a 2010 előtti szinttől.

Budapestben egyéniben megválasztott képviselőként számomra különösen fontos, hogy a költségvetés a főváros számára milyen lehetőségeket biztosít. Fontos kiemelni, hogy a fővárosi fejlesztések területén a büdzse csupán stadionfejlesztéseket tartalmaz, így a budapesti és az agglomerációs közösségi közlekedés továbbra is alulfinanszírozott marad, a működőképességük határára álló HÉV-vonalak, a fővárosi vasútállomások és pályaudvarok kritikán aluli állapotával semmit nem fognak kezdeni.

Az is jól látható, hogy a kialakult lakhatási válságot csak tovább súlyosbítja a Pénzügyminisztérium azzal, hogy csak lebegteti a kedvezményes áfakulcs megtartását, az elszabaduló albérleti árakon segítő bérlakásépítési programot továbbra sem indít a kormányzat. Éppen ezért a költségvetéshez többek között egy Budapestet érintő módosító csomagot nyújtott be frakciónk, amelyben a legégetőbb problémák megoldására teszünk javaslatokat.

Nézzük, hogy mik a legfontosabb feladatok. A Budapest jelképének számító Lánchíd és a hozzá kapcsolódó váralagút kritikus állapotban van, mindkettő egyidejű felújítására azonban a Fővárosi Önkormányzatnak nincs pénze. Kormányzati szerepvállalás nélkül a főváros a két beruházást csak egymás után tudja megvalósítani, ami azt jelenti, hogy a Lánchíd és környékének közlekedése, azaz Buda legbelső részének közlekedése legalább 4 évre ellehetetlenül. A híd és az alagút egyidejű felújítása azonban lényegesen lerövidítené a lezárások idejét. Hiszen mindenki tudja, hogy a hidat és az alagutat egyszerre kell felújítani, mert ez jár a lehető legkevesebb nehézséggel, lezárással, a közlekedés korlátozásával a környéken. A két beruházás egyidejű megvalósításához szükséges plusz 5 milliárd forint alig 2 százaléka annak az összegnek, amennyi a Miniszterelnökség Várba költözéséhez

szükséges. Arról nem is beszélve, hogy 2010 óta, amióta a Fidesz kormányon van, Budapesten egyetlen hidat sem újítottak fel.

A 2010 óta eltelt időszakban szinte nem múlt el nyár a nagykörúti villamosvonal egyes szakaszainak lezárása nélkül. Valódi és teljes felújítás helyett évről évre tűzoltás zajlik, hogy a BKV biztosítani tudja a forgalmat Európa és a világ egyik legnagyobb forgalmú villamosvonalán, a közlekedés azonban így is csak folyamatos korlátozásokkal, a menetidő növelésével biztosítható. Az évről évre lezajló részleges felújítás nem elegendő, méltatlan Budapesthez és hosszabb távon pazarló is.

(10.40)

A vonal teljes, minden részletre kiterjedő felújításához mintegy 20 milliárd forintba van szükség, ami a budapestiek egy napi adóbefizetése. A teljes felújítás közép- és hosszú távon olcsóbb is, mint kétfévente feltörni a nem sokkal korábban lefektetett vágányokat. Nem lehet kérdés, hogy a budapestieknek joguk van tízévente egyszer visszakapni egyetlen napi adóbefizetésüket, hogy normális körülmények között, biztonságosan utazhassanak a nagykörúti villamosokon.

Magyarországon lakhatási válság van, amely különösen súlyosan érinti Budapestet. A fővárosban nemcsak a hajléktalanság, hanem az elszabadult lakás- és albérletárak is kezelhetetlen problémát jelentenek. Egy átlagos család ma nem engedheti meg magának, hogy egyetemista gyermekének lakást vagy szobát béreljen. A lakhatási válságot Budapesten csak önkormányzati bérlakások építésével, az önkormányzatok tulajdonában még meglévő lakások felújításával, valamint egységes és átlátható lakbértámogatási rendszer kialakításával lehet kezelni. E folyamat elindításához 2019-ben 30 milliárd forintba van szükség, enélkül a kormány valóban legfeljebb betiltani tudja a hajléktalanságot, felszámolni azonban nem. Mindenkinek joga van a rendezett közterületekhez, de mindenkinek legyen joga ahhoz is, hogy legyen fedél a feje felett.

Manapság, ha valaki elveszíti az otthonát, annak szinte esélye sincs, hogy újra megteremtse lakhatásának feltételeit. A lakhatás válsága egyben a lakhatás minőségének válságát is jelenti a fővárosban. Hiába segített több százezer családnak a panelprogram 2010 előtt, a Fidesz leállította. Márpedig a panelprogramot újra kell indítani, hiszen még ma is nagyon sokan élnek olyan panelházakban, amelyeknek a minősége évről évre romlik. De igaz ez a hagyományos belvárosi bérházakra is. Ezek között bőven akad olyan, amelynek a homlokzatát még világháborús belövések csúfítják, de olyan is, amelyhez gyakorlatilag száz éve nem nyúltak hozzá. Ez tarthatatlan, ezért mind a hagyományos bérházakban, mind a panelekben élők számára pályázatot kell indítani, hogy fel tudják újítani a gyakran kifejezetten egészségtelen lakásaikat.

Nagyon fontos hangsúlyozni: a lakhatás jogának biztosítása az állam feladata. Amikor az Alaptörvényt módosították, akkor ezt is figyelembe kellett volna

venni. A feladat az államé, de a tudás az önkormányzatoké, hisz a helyi problémákat helyben látják, ismerik a legjobban. Ezért kell az államnak több forrást helyben hagynia, hogy az önkormányzatok kezelni tudják ezt a rég nem látott válságot. Nincs más lehetőség: sürgősen meg kell kezdeni az önkormányzati bérlakások építését, illetve az önkormányzatok tulajdonában lévő, de jelenleg lakhatatlan állapotban lévő lakások, ingatlanok felújítását. Ez az önkormányzatok feladata, de kormányzati, állami szerepvállalás nélkül a helyi közösségeknek erre esélyük sincsen.

Ha a kormány nem akarja, hogy tovább mélyüljön a lakhatási válság, akkor segíti azokat az önkormányzatokat, akár a fővárosit, akár a kerületieket, amelyek tudnak és akarnak is tenni az áldatlan állapotok ellen. Ha viszont a kormány nem segíti az önkormányzatokat, akkor valóban csak betiltani tudja a hajléktalanságot, felszámolni egészen biztosan nem.

Költségvetési módosítókat Budapest kiszolgáltottsága miatt adtunk be. Hiába fizetnek be a budapestiek mindennap 20 milliárd forintot az államkasszába, hiába termelik meg a fővárosiak a magyar GDP 40 százalékát, jól látszik - és a kormány is láthatja -, hogy a főváros a kormány könyöradományai nélkül mozdulni sem tud. A budapestieknek azonban nem könyöradományokra van szüksége, hanem méltó, kiszámítható jövőre, fejlődésre. Módosító javaslatunk a kormány Budapest-ellenes, forráselvonó politikájával szemben biztosítja a szükséges fejlesztések fedezetét, a fővárosiak által évek óta hiába várt felújításokat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Zombor Gábor képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Tessék!

DR. ZOMBOR GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt a vita során elég központi téma volt az önkormányzatok finanszírozása, a gazdag önkormányzatok, szegényebb önkormányzatok viszonya, és engedjék meg, hogy egy picit egy olyan település képviselőjeként meg volt polgármestereként, amelyik az első kategóriába tartozik, szóljak néhány szót. Hiszen egyértelműen elfogadtuk azt a tényt - már Kecskeméten sok odacsatolt településsel kapcsolatban -, hogy igenis a kistélepüléseken is meg kell teremteni a közszolgáltatásokat, fenn kell tartani azokat, azoknak a finanszírozását biztosítani kell, és ha ez az iparüzési adóból történik, akkor is ezt meg kell tenni.

Azokban nagyon nem lenne jó, ha egy olyan irányba menne el ez a vita vagy a gondolkodás, hogy közben a gyermeket is kiöntjük a fürdővízzel együtt. Hiszen azoknak a településeknek, amelyek nagy gazdasági potenciállal rendelkeznek, azt azért hozzá kell tenni, hogy sokkal speciálisabb és sokkal költségesebb kiadásai is vannak, hiszen mind a tömegközlekedés, az oktatás, a speciális szakképzés tekintetében, infrastrukturális beruházások tekintetében sokkal nagyobb kihívások vannak, hogy meg tudjanak felelni annak a feltételrendszernek, ami mondjuk, egy

nagybe-ruházó, egy nagy gyár odatelepülésével vagy az azt kiszolgáló üzemek odatelepülésével és működésével jár.

Tehát ezért tartom fontosnak azt, hogy igen, ezt a rendszert, a szolidaritás rendszerét fenn kell tartani, azonban olyan megoldásokat kell találni, ami azért segíti azokat a településeket is, amelyek ahhoz, hogy GDP-növelő beruházásokat tudjanak továbbra is megvalósítani, ezt meg tudják tenni.

És itt kapcsolódom a költségvetéshez, hiszen mi úgy látjuk, hogy a kormány és az önkormányzatok, a megyei jogú városok önkormányzatai megtalálták azt a módszert, hogy hogyan lehet mind a két elvnek megfelelni, hiszen a „Modern városok” program keretében, ha csak a saját településünkről beszélünk, 100 milliárd forintnyi olyan forrást kaptunk, illetve kapunk - mivel a költségvetésben folytatódik a „Modern városok” program -, amely a kormánnyal részleteiben leegyeztetett célokat, megvalósítási módokat tartalmaz. Tehát itt Barcza képviselő úr mondta, hogy mindenféle olyanra pályáztak az önkormányzatok, amire nem kellett volna. *(Dr. Harangozó Tamás közbeszól.)* Tessék? Én beszélek most. *(Dr. Harangozó Tamás közbeszólására:)* A költségvetésről beszélünk.

ELNÖK: Tessék folytatni, képviselő úr, nyugodtan!

DR. ZOMBOR GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tehát a „Modern városok” programban olyan forrásokhoz jutunk, amely a helyi vállalkozások fejlesztésében egy olyan alapot tud képezni, amellyel tudjuk finanszírozni a további fejlődést. És az infrastruktúra tekintetében is hasonló lehetőségekre kaptunk biztatást és ígéretet, és azt látjuk, hogy a költségvetésben ez megvalósul. Tehát én csak azért emeltem ki ennek a jelentőségét, hogy akár egy ilyen nehéz feszültséget is fel lehet oldani azzal, ha egyeztetett módon és észszerűen történik a különböző településtípusok fejlesztése. És azzal, hogy a „Modern falvak” program is elindul, amelyhez nagy reményeket fűznek akár a közelünkben lévő települések is, az azt jelentheti, hogy egy tartós megoldást lehet ilyen típusú kihívásokra találni.

Az önkormányzatiság után engedjék meg, hogy néhány szót szóljak az egészségügyről, hiszen mellett, hogy a költségvetés a biztonság és a növekedés költségvetése, egyértelműen látszik az a szándék, hogy a tendencia, ami az egészségügyben erre fordítható összegek emelését tűzte ki célul, az folytatódik, 100 milliárd fölötti nagyságrenddel nő az erre fordítható forrás. Én bízom benne, és biztos vagyok abban, hogy az elmúlt években megindult bércorrekció, bércorrekciós tendenciák, a korszerűsítések akár Budapesten, de akár az új technológiák tekintetében is fedezetet kapnak arra, hogy tényleges javulás legyen látható ezen a területen.

Úgyhogy én mindenkinek azt javaslom, hogy támogassa ezt a költségvetést, a kormányzattól pedig azt kérjük, hogy hosszú távon is gondolkodjon azon, hogy ilyen célzottan, a „Modern városok” programhoz

hasonlóan milyen lehetőségeket lehet találni a jövőbeni fejlődés fenntartására. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(10.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselője, Csárdi Antal képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Lassan végére érünk a jövő évi költségvetésről szóló általános vitának, és az elmúlt három napban mindannyian elmondhattuk, mit gondolunk a kormány által felvázolt irányokról, tervekről.

A költségvetés minden évben kijelöli azokat az irányokat, azokat a prioritásokat, amik mentén egy kormány elképzei az ország fejlődési pályáját. Ideális esetben nemcsak a következő évre, hanem hosszabb távra is tervez, még szerencsésebb esetben pedig arra is törekszik, hogy a legfontosabb irányokban nemzeti konszenzus legyen.

Sajnos a Fidesz évek óta nem ilyen költségvetést nyújt be, és a most előtünk lévő javaslat sem ilyen. Ezen költségvetési javaslat legnagyobb hibája és bűne, hogy nem csökkenti a társadalmi különbségeket, és nem is teremti meg a lehetőséget ezeknek a társadalmi különbségeknek a csökkentésére, nem készíti fel Magyarországot a jövő kihívásaira, és sajnos minimális mértékben sem fenntartható abból a szempontból, amit, azt gondolom, joggal vár el a XXI. században egy állampolgár.

A korábbi évekhez képest viszont nagyobb a bizonytalanság, ugyanis a viszonylag nyugodt évek után a világgazdaságot ismét válság fenyegeti. A költségvetés benyújtása óta eltelt mintegy két hét alatt jelentősen gyengült a forint, történelmi mélypontra süllyedt az euróval szemben, pedig már a benyújtás napján is erősen kérdéses volt, hogy miért ilyen erős euró/forint árfolyammal számol a költségvetés. Könnyen lehet, hogy az előtünk lévő költségvetést még igen jelentősen át kell majd írni, át kell alakítani, mert ha jön a válság, akkor az Magyarországot nem jó állapotban találja. Eppen ezért nagyon fontos lenne, ha a jövő évi költségvetés nemcsak úgy készülne a válságra, hogy jelzésértékűen megemeli a tartalékokat, hanem azzal is készülne, hogy haladéktalanul megerősíti a legsérülékenyebb társadalmi csoportokat, és korrekciót indít a gazdasági támogatásokat illetően is.

Elsőként, azt gondolom, hogy a legnagyobb hibák egyike ebben a kérdésben a lakáshelyzet. A tíz évvel ezelőtti válságban családok százai kerültek adóscsapdába, tízezrek veszítették el otthonaikat, és hiába ígérte meg 2010 óta számtalan alkalommal a Fidesz-kormány, sokaknak a mai napig nincs rendezve a lakáshitele. Számtalan magyar családnak borzasztó emlék ez a 320 fölött járó euró/forint árfolyam, és úgy gondolom, a kormány ezt az adósságot még mindig maga előtt görgeti, és nagyon időszerű lenne, ha tartaná a saját ígéretét.

A devizahitelben való eladósodás ellen a legjobb recept egy jól működő állami otthontermelési program. A CSOK mint kezdeményezés éppen ezért akár jónak is nevezhető, de a kivitelezés elég felemásra sikerült, mert nem csak a háromgyerekes, jómódú családok szeretnének saját otthont. Saját otthon jár a nem jómódú és háromnál kevesebb gyermeket vállaló családoknak, ők is hozzá kell jussanak ehhez. És legyünk őszinték: a családalapítás, a demográfiai alapú kormányzás az első lakáshoz jutással kezdődik. Éppen ezért olyan CSOK-ot kellene finanszírozni az államnak, amely mindenki számára elérhető, és amelyben a rászoruló családok előnyt élveznek.

A lakhatási válság másik fontos eszköze a bérletépítési program lenne. Erre nyomokban sincs utalás ebben a költségvetésben, pedig én jól emlékszem önkormányzati képviselőként, hogy tíz éve beadott szociálisbérlet-igényekről döntöttünk 2014-ben, és azóta a helyzet sokat romlott. A lakhatás mellett az áfa kérdése az, ami mellett nem mehetünk el szó nélkül, mert azt gondolom, hogy itt nagyon sokat tehetne a kormány, a parlament azért, hogy azok a rászoruló rétegek, akik ma nem tudják megfizetni az alapvető élelmiszereket, hozzájussanak vagy olcsóbban jussanak hozzá ezekhez a termékekhez.

Ma a bérek vásárlóértéke rettentően gyenge. Egy friss OECD-jelentésből kiderül, hogy hiába ad ad hoc béremelést a kormány, összehasonlítva a vásárlóerőparitást, a magyar átlagbérek európai összehasonlításban a sor végén kullognak. A bérválságot haladéktalanul meg kell szüntetni, és ennek párosulnia kell az alapvető élelmiszerek áfájának a csökkentésével. Azt gondolom, hogy nem engedheti meg magának egyetlen kormány sem, egy magát nemzetinek nevező kormány meg végképp nem engedheti meg magának, hogy a szegényebb sorsú állampolgárokat elengedi, nem támogatja, nem segíti nekik. És ez a költségvetés nem segíti őket. Ez a költségvetés annak a folytatása, amit hosszú évek óta csinál a Fidesz, hogy a felső középosztályt és a gazdagabb rétegeket támogatja, és a szegényebbeket meg a sorsukra hagyja.

Azt gondolom, hogy joggal várja el ma Magyarországon minden állampolgár, hogy ne jelentsen neki gondot a friss zöldséghez, friss gyümölcsökhöz, a pékáruhoz jutás, ne anyagi kérdés legyen, hogy valaki egészséges ételt tud-e letenni családjá asztalára. Azt gondolom, hogy ha egy picit belegondolnak, és elvonatkoztatnak attól a nem mellékes tényről, hogy én LMP-s politikus vagyok, önök meg fideszes politikusok, szerintem ebben a kérdésben nem kellene hogy közöttünk vita legyen.

A harmadik kérdés, amiről beszélni kell ennek a költségvetésnek a kapcsán, hogy a gazdaságpolitikai prioritásokat a fenntarthatóság felé kellene elmozdítani. Az autógyárak, az összeszerelő üzemek a legsérülékenyebb szektort jelentik ma Magyarországon, és ha jön a válság, pontosan tudjuk, hogy az autógyárakhoz kapcsolódó iparágak gazdasági teljesítménye fog először csökkenni.

Nekem nincs bajom ezekkel az iparágakkal, csak annyit állítok, azt viszont nagyon határozottan, hogy

nem engedhetjük meg, hogy a magyar gazdaság ennyire egy lábbon álljon. Magas hozzáadott értékű munkahelyekre van szükség, ezek ideérkezését kellene támogatni, és azt gondolom, hogy ez megoldást jelenthetne ezrek és tízezrek, talán százvezrek életszínvonalára.

Az LMP saját maga több mint kétszáz módosító javaslatot nyújtott be a költségvetéshez, és most még abban a helyzetben vagyunk, hogy dönthetünk ezek sorsáról, ezzel Magyarországot egy fenntarthatóbb irányba tudjuk elmozdítani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bósz Anett képviselő asszony, független képviselő következik.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés vitájában nagy hangsúlyt kapnak az oktatásügyre fordított keretösszegek. Magam is nyújtottam be költségvetési módosító javaslatot annak érdekében, hogy az oktatási rendszer a demokrata ellenzék összes pártja által aláírt oktatási minimumnak megfelelően működhessen.

Ehhez szükséges, de nem elégséges feltétel, hogy az oktatási rendszerre fordított éves keretösszeg elérje a GDP 6 százalékát. Egy jól működő oktatási rendszer ugyanis decentralizált. Ahhoz, hogy az iskolák a helyi közösségek kezébe kerülhessenek, vagyis visszakapják az iskolát azok, akiket illet, a közigazgatási törvényt is módosítani kell. A liberálisok elképzelésében a finanszírozási kötelezettség az államé maradna, az iskolák fenntartói és üzemeltetői ugyanakkor az önkormányzatok volnának. A kisebb települések önkormányzatai, figyelembe véve a járási határokat, önkéntes társulások létrehozásán keresztül gyakorolhatnák intézményfenntartói jogaikat. Az iskolák finanszírozásában normatív támogatást képeznénk el, amelyet az önhibájukon kívül alulfinanszírozott települések esetében akár másfélszeres szorzóval is el lehetne látni.

(11.00)

A szegényebb települések nagyobb támogatásban való részesítése biztosítaná az esélyegyenlőség egyik alapját. Ez a szabályzás úgy bontaná le a centralizált rendszer anomáliáit, hogy közben kiszűrhetné a 2010 előtt keletkezett hibákat is.

Noha az erőszakosan központosított rendszerben évek óta nincs fejlődés, a liberálisok e törvénymódosító javaslata az előző ciklusban már a bizottsági munkában elbukott, nem vette tárgysorozatba a bizottság, nem vitathatta meg az Országgyűlés. A Magyar Liberális Párttal ugyanakkor nem adjuk fel, újra be fogjuk nyújtani ezt a törvénymódosító javaslatot, amely decentralizálni kívánja az oktatási rendszert, mert hiszünk abban, hogy a helyi kihívásokra a helyi közösségek találhatják meg legjobban a válaszokat. Ugyanúgy igaz ez a településfejlesztő beruházásokra, mint

ahogyan azokra a beruházásokra is, amelyek a jövőnket célozzák, vagyis a jelen iskolásait és a jelen iskoláit. Nagyon köszönöm, hogy meghallgattak. (Csárdi Antal és Szabó Sándor tapsol.)

ELNÖK: Kétperces felszólalások következnek, tisztelt Országgyűlés. Elsőként Harangozó Tamás, MSZP.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon sajnálom, hogy a belügyi államtitkár úr éppen nincs itt; azt láttam, hogy itt van, de most nincs a teremben, pedig nagyon konkrét kérdéseket szeretnék feltenni.

Ugye, azt lehet állítani nagy biztonsággal, hogy a Belügyminisztérium valóban az egyik legnagyobb nyertese az elmúlt évek költségvetési változásainak, tehát ha igazságosak vagyunk, akkor ezzel azért nem vádoljuk őket, de három kérdést mindenképpen szeretnék feltenni hozzájuk konkrétan.

Az egyik a túlóra, túlszolgálat kérdése, ami elképesztő méreteket öltött a tavalyi évben. Fél év alatt 11,1 milliárd forint túlszolgálatot fizetett ki a kormány, miközben a jövő évi költségvetésben erre összességében 2,7 milliárd forint van beállítva. Aki olvasta már a Hszt.-t, azaz a szolgálati jogviszonyról szóló törvényt, az tudja, hogy év végével ki lesz vezetve a túlszolgálat. Ez azt jelenti, hölgyeim és uraim, hogy körülbelül 10 millió órányi túlszolgálat keletkezett a tavalyi évben egy év alatt, jövőre pedig nem lesz ez az intézmény. Nagyon kíváncsian várnám a Belügyminisztérium válaszát, hogy ezzel mégis mit tudnak kezdeni, és mit tud erről az állomány, illetve hogy fogják megoldani ezt a problémát. Az új rendőrfőkapitányuk kinevezés előtti meghallgatásán szó szerint azt mondta, idézem: négyszer ennyi rendőr kellene, hogy ne legyen túlóra Magyarországon, ami meg fog szűnni december 31-ével, és fedezet sincs a költségvetésben erre.

A másik kérdésem az lenne, hogy a terrorellenes intézkedések 25 milliárd forintja - idézem - „a begyűjtött információk minél hatékonyabb felhasználására” célt szolgálja többek között, hogy ugyan tudhatnánk-e arról, hogy 25 000 millió forintért a begyűjtött információkat hogyan fogják hatékonyabban felhasználni, titkosszolgálati, lehallgató eszközök beszerzésével, informatikai fejlesztéssel, esetleg humánfejlesztéssel. Ha erről valamit hallhatnánk, az nagyon jó lenne.

A harmadik, legfontosabb kérdést pedig a következő kétperces körben fogom feltenni, hátha addig megjön államtitkár úr is. Köszönöm, hogy meghallgatta. (Taps az MSZP padsoraiból.)

ELNÖK: Brenner Koloman képviselő úr, Jobbik, két percben.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési vitában már többször szóba jött, de én egy olyan soproni választókerületi

problémára szeretném a tisztelt képviselőtársaim figyelmét felhívni, amiről a legtöbben azt gondolják, hogy ez egy rendkívül fejlett régiója az országnak, ezért a közutak helyzete nem lehet problémás. Nos, tisztelettel jelentem, hogy amikor az egyik polgármesterével beszélgettem ennek a választókerületnek, és megkérdeztem, hogy mikor volt teljeskörűleg felújítva a településbe vezető közút, és megkérdezte tőlem, hogy nekem mi a tippem, akkor én azt válaszoltam, hogy 1975. Mire rám nézett, és azt mondta, hogy Brenner úr, Jézusmária, honnan tudja, 1973-ban történt mindez.

Tudom, hogy folyamatosan, különösen európai uniós pénzekből zajlik ebben a régióban is a közutak felújítása. Én csak azt szeretném tisztelettel jelezni a képviselőtársaimnak, hogy egyszerűen nevetséges az, hogy a kisebb településekbe vezető közutakon nem lehet közlekedni. Egyébként a Magyar Közút idevonatkozó tanulmányát is ajánlom szíves figyelmükbe. Itt nyújtottam be személyesen is módosító indítványokat.

A második pont, amit röviden még meg szeretnék említeni, az pedig a tudományos kutatások helyzetét érintő 70 milliárdos költségvetési átcsoportosítás az új Innovációs Minisztériumba. Ahogy ezt itt már több ízben kifejtettem, a Jobbik rendkívül aggályosnak tartja ezt, és ennek megfelelően módosító indítványokkal is élt. Különösen fel szeretném hívni a tisztelt Ház figyelmét arra, hogy nemcsak az akadémiai kutatóintézetek 28 milliárd forintjáról van szó, hanem egyetemi kutatás-fejlesztést szolgáló 29 milliárd forintos tétel is átkerül a minisztériumhoz, illetve az OTKA, tehát az alapkutatásokra szolgáló 13 milliárd forintról sem tudunk most jelen pillanatban semmit. Ezt rendkívül aggályosnak tartjuk a magyar tudományos kutatás fejlődése szempontjából, amelyeknek egyébként az egyetemeken lenne a helye, de hát ez már az oktatási és a felsőoktatási költségvetés külön problémája. Köszönöm a figyelmet. (Taps a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varju László képviselő úr, DK.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Itt az elmúlt napokban zajló vita lassan a végéhez közeledik. Ez alatt az időszak alatt megállapítottuk, legalábbis ellenzéki oldalról biztosan, hogy inkább a kiszámíthatatlanság, a bizonytalanság költségvetése, amit önök idehozta, és ennek megfelelően érveltek.

De a mai nap egy furcsa dolog történt, mert Turikovács képviselőtársam felhívta a figyelmet arra az önök padsoraiból, hogy bizony-bizony vannak itt olyan bizonytalanságok, amiket nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ebbe beletartozik az is, hogy az infláció, igen, magasabb lehet, mint amivel önök számoltak. Éppen ezért, miközben államtitkár úr szakmai alapon - és igazán értékelem - igyekszik megvédeni mindazt, amit előterjesztettek, de önmagában az egész úgy, ahogy van, védhetetlen, hiszen azoknak a szabályoknak, amiket önök vállaltak a szövetségeseik

felé, az Európai Unió felé, nem tesznek eleget, nem is akartak eleget tenni 2017-ben sem, az idei évben nem fognak eleget tenni, és a jövő évet nem is tervezik így.

Ehhez képest mindenképpen ki kell térni arra, hogy a saját szabályaiknak sem felelnek meg, hiszen ha itt most már a képviselőtársamtól idézett számok alapján, igen, az infláció is meghaladhatja a 3 százalékot, akkor önöknek a stabilitási törvény alapján elő kell venni és át kell tervezni. Eközben pedig a képviselők számtalan, több száz képviselői módosító indítványt nyújtanak be, és amúgy egyébként ez igazából értelmetlen. Mindebből látszik, hogy ez a tavaszi költségvetés-elfogadási rohanásuk mennyire értelmetlen, és nem véletlen az, hogy az összes szakértő erről azt mondja, hogy ez így nem jó.

Én továbbra is azt mondom, hogy vonják vissza, és ősszel terjesszenek elő egy új költségvetést. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Czerván György képviselő úr, Fidesz, két percben.

CZERVÁN GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem tervezzük a költségvetés visszavonását, a kormány sem tervezi, hiszen ez egy biztonságos költségvetés. Engedjék meg, hogy itt az alapvető élelmiszerek általános forgalmi adója kapcsán elhangzott ellenzéki felszólalásra reagáljak.

Szeretném tájékoztatni önöket, hogy a kormány adófilozófiájának a középpontjában az élők munkáinak terheinek a csökkentése áll, hiszen többek között a költségvetésben kitűzött teljes foglalkoztatás elérését ezen keresztül tudjuk elérni, illetve ennek az adófilozófiának köszönhető az, hogy a 2010-ben még 12 százalék fölötti munkanélküliségi ráta jelenleg most már 4 százalék alatt van. Természetesen a költségvetésben bevételek is kellenek. A bevételeket adóoldaltól, a fogyasztási és a forgalmi típusú adókból kívánjuk biztosítani. Ilyen értelemben az alapvető élelmiszerek áfája kivételnek számít.

De szeretném tájékoztatni önöket, hogy lépésről lépésre, ahogy a költségvetési mozgástér lehetővé teszi, és hála istennek, most is lehetővé teszi, na meg a kormány munkájának, haladunk tovább ezen az úton, amit 2014-ben kezdtünk el, amikor is az élő és a félsertés általános forgalmi adóját csökkentettük le 5 százalékra, ezt követően az élő és a vágott szarvasmarha, juh, kecske forgalmi adóját csökkentettük. Ezek még közbülső termékek voltak, a végfogyasztót nem érték el.

Ilyen értelemben 2016-ban egy áttörés következett be, amikor már a végtermék árát is a sertés tokehúsok forgalmi adójának csökkentésével elértük. Ezt folytattuk '17-ben a baromfi, tojás, friss tej áfájának csökkentésével, illetve idei évben a hal, illetve sertésbelsőség áfájának csökkentésével. Az előttünk fekvő költségvetésben pedig a tartósított tej általános forgalmi adóját fogjuk lecsökkenteni, és haladunk tovább ezen az úton, ahogy az ország gazdasági helyzete, a költségvetési mozgástér ezt meg fogja engedni.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Párbeszéd képviselőcsoportja a vitában a frakció további 17 perces időkeretéről az MSZP képviselőcsoportja javára lemond. Kérem a munkatársakat, hogy az időkereteket a bejelentésnek megfelelően módosítsák.

(11.10)

Most előre bejelentett felszólalókkal folytatjuk a sort, illetve folytatnánk. Kérem Hoppál képviselő úr megértését, mert Kontrát Károly államtitkár úr a kormány nevében szót kért, és ilyenkor a házszabály értelmében elsőbbsége van. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a képviselő úr és a Ház türelmét. Nagyon röviden Harangozó képviselő úr hozzászólására szeretnék reagálni. Előjáróban annyit szeretnék leszögezni: úgy, ahogy korábban a mai ülésnapon elmondtam, hogy ez a költségvetés a biztonság, a magyar emberek biztonságának a költségvetése, a legfőbb célja az, hogy biztosítsuk Magyarországot és a magyar emberek biztonságát, és az ehhez szükséges források ebben a költségvetésben rendelkezésre állnak.

Ami a túlmunkavégzés kérdését illeti, az a célja a kormánynak, a Belügyminisztériumnak és a rendőrség vezetésének, hogy a 3000 határőrszolgálatba állításával a lehető legkisebb mértékre lezörtsa 2019-ben a túlmunkavégzést. Ennek a feltételeit a költségvetésben biztosítani fogjuk, hiszen korábban azért volt szükség ennek a túlmunkának az elrendelésére, hogy Magyarország védelmét, a déli határ, a schengeni határ védelmét tudjuk biztosítani.

A másik pedig, ami a terrorrelles intézkedések megvalósításához kapcsolódó kiadásokra betervezett 25,1 milliárd forint kérdését illeti, erre vonatkozóan nyilvános ülésen nem szeretnék információt adni. A lényeg az, hogy ez azért szükséges, hogy a Terrorrelhárítási Központ el tudja látni azokat a feladatokat, amelyek a terrorrelles feladatokhoz, a megelőzéshez, illetőleg az egyéb feladatokhoz szükségesek, tehát erre teremt megfelelő forrást. Részleteket itt a nyilvános ülésen nem szeretnék ezzel kapcsolatban mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor most következhet Hoppál Péter képviselő úr, Fidesz, felszólalása.

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy az előre tervezett felszólalásom előtt az elmúlt felszólalói kör bizonyos kijelentéseire reagáljak röviden.

Elsőként talán arra a picit komikusnak mutató helyzetre, hogy az imént a Párbeszéd-frakció átadta a maradék idejét az MSZP-frakciónak. Ez a Párbeszéd-frakció, azért rögzítsük a jegyzőkönyvben, a

népesei „hol volt, hol nem volt” kategóriába tartozó frakció. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: És a KDNP? - Mint a KDNP!)* Néha van, néha nincs, és most éppen úgy látom, hogy a költségvetési vita nem nagyon érdekli őket, merthogy az elmúlt három napban nyomaiban sem véltük felfedezni a Párbeszéd-frakció jelenlétét. Ez azért is különösen kellemetlen, merthogy a két pécsi választókerületből a rajtam kívül megválasztott képviselő egy közgazdászprofesszor, Mellár Tamás, akit úgy tűnik, hogy nem érdekel a költségvetés vitája, és nem vesz részt ebben a munkában. *(Dr. Harangozó Tamás közbeszólása.)* Fájó a hiánya és a munka elkerülése az ő esetében, de majd a pécsiek erről gondoskodnak.

Még egy fontos kérdés, Tóth Csaba képviselőtársunk, aki most már ugyan nincs itt, de az előző körben a felszólalásában egy olyan labdát ütött fel, amit nem szabad nem leütnünk. Azt vélte kijelenteni, hogy a kormány Budapest-ellenes. Szeretném Magyarország Kormánya és a többségi kormányzó Fidesz-KDNP közössége nevében *(Dr. Harangozó Tamás közbeszólása.)* visszautasítani ezt a kijelentést, képviselő úr. Azt gondolom, hogy a Budapest-ellenesség a 2010 előtti baloldali kormányzások időszakát illeti, tehát ha ön a saját háza táján sóprógetne, akkor találná meg az erre vonatkozó problémákat. Itt pedig Budapest és a magyar önkormányzatok felfelé ívelésének korszakában vagyunk éppen. *(Felzúdulás és közbeszólások az MSZP soraiból.)* Akinek hályog van a szemén vagy pedig tudatosan félremagyarázza a történeteket, azok azok, akik tönkretették az önkormányzatokat és tönkretették az országot. Ez pedig a baloldali kormányzás időszaka, amikor önök voltak hatalmon 2010 előtt. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük dr. Harangozó Tamás: Most Pécsről beszéltél?)*

A mostani költségvetés vonatkozásában Banai Péter Benő államtitkár úr folyamatos megnyilvánulásai valóban azt erősítik, amely szerint a jelenlegi költségvetés pontosan egy irányban van a 2010 utáni költségvetésekkel. Tehát egy egymásra épülő folyamatos munka újabb lépcsőfokára lépünk. Szeretném emlékeztetni a most hangoskodó ellenzéki képviselőtársaimat, hogy az ő időszakukban a megszorítás volt a Szent Grál, mindig a megszorításokhoz nyúltak vissza, és ezzel teljesen tönkrevágták a magyar költségvetést, a csőd szélére juttatták 2010-re a magyar háztartásokat, a magyar embereket, az önkormányzatokat is és az egész államháztartást.

Ezzel szemben a mostani költségvetés beleilleszkedik az elmúlt nyolc év politikájába, amennyiben a növekedés hátterében a stabilitás és az adócsökkentés politikája jelenik meg. Ez a 2019-es költségvetésből kiolvasható. Ezt úgy hívják rajtunk kívül álló országokban, tisztelt képviselőtársaim, hogy magyar modell *(Felzúdulás, derűtség, közbekiáltások az MSZP soraiból, köztük dr. Harangozó Tamás: Pécsi modell!)*, amit a 2010 utáni polgári kormányzás elért. Ez a magyar modell, ami működik és eredményes, szemben az önök kormányzási időszakával. A növekedést 4,1 százalékbán határozta meg a kormány.

Láthatjuk, hogy ez megalapozott, hiszen már az első negyedévi adatok mutatták a 4 százalékos növekedést, úgyhogy a megalapozottsága és az óvatos tervezése is biztonságos.

Az államháztartás hiányára felhívnam a tisztelt Országgyűlés figyelmét. Az 1,8 százalékos hiánycél egy folyamatosan csökkenő pályán nyeri el az értelmét. A 2010 előtti kormányzásban, amikor a most hangoskodó képviselőtársaim kormányoztak, akkor soha nem tudták teljesíteni érdekes módon az Európai Unió és a maastrichti kritérium elvárásrendszere szerinti 3 százalékos államháztartási hiányt. Ennyit tudnak önök. A bizonyítványban egyes, elégtelen, ezt állították ki önökről. *(Közbekiáltások az MSZP soraiból.)* Bármennyire hangosak, legutóbb április 8-án is kaptak egy nagy egyest az indexükbe, de ezt nem veszik tudomásul. *(Dr. Varga László folyamatos közbeszólásai.)* Önök úgy kommunikálnak, olyan magas lóról beszélnek itt az Országgyűlésben, mintha önök felmutattak volna olyan korszakot, amikor prosperált volna Magyarország vagy a magyar gazdaság. Önök mindent tönkretettek, amit tehettek. Ami nem volt lebetonozva, elzalogosították, és a magyar jövőt majdnem, kis híján csödbe vitték. *(Felzúdulás, közbekiáltások az MSZP soraiból, köztük dr. Varga László: Szégyellj magad!)* Úgyhogy önök szerepséget tanúsítsanak leginkább itt, ne pedig hangoskodjanak, mert nem igazolja az önök munkásságát semmi az elmúlt évekből.

A hiánycél mellett kiemelném még az államadósság folyamatos csökkenését, ami az önök korszakában 80 százalék fölötti adatot mutatott, most pedig már 2017-ben 70 százalékos értékre csökkent le, és a ciklus végére - lássanak csodát - a Fidesz-kormányzások újra el fogják érni, hogy 60 százalék alatti államháztartási hiány, illetve államadóssági ráta legyen Magyarországon. *(Derűtség az MSZP soraiban.)* Jó, hogy kacag, Harangozó képviselő úr, mert ha megnézi az elmúlt ciklusok történetét, még önök kormányoztak, egekbe emelkedett az államháztartás hiánya és az államadósság mértéke *(Dr. Harangozó Tamás közbeszólása.)*, amíg a Fidesz kormányoz, akkor önök után mindig rendet rak, ez marad.

Kifejezetten örülök annak, hogy az önkormányzatok sorában, valóban, ha önök már szóba hozták Pécs városát, akkor az állam és a kormány segítségével Pécs mindazon örökség birtokában, amit önök hagytak ott, egy működő város képét mutatja, és kifelé lábál abból a csődhelyzetből, amiben önök hagyták Pécs városát *(Dr. Harangozó Tamás közbeszólása. - Folyamatos zaj és közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*, és Pécs és Komló prosperál, jöjjenek el, nézzék meg, és sírjanak az önök negatív teljesítményének láttán! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a vitában a frakció további 30 perces időkeretéről a Fidesz képviselőcsoportja javára lemond. *(Derűtség és közbeszólások az MSZP*

soraiból.) Kérem a munkatársakat, hogy az időkereteket a bejelentésnek megfelelően módosítsák.

Most pedig Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselőjének felszólalását hallgathatjuk. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon sok minden elhangzott itt a háromnapos vitában a költségvetésről. Én az általános bevezetőt rövidre szeretném szabni, és a választókerületemről, illetve egy-két szakpolitikai témáról beszélnék. Azt viszont nem tudom megállni, hogy azt ne hozzam fel - bár sokszor elmondták, ha már a költségvetés szkepszéséről beszéltek fideszes képviselőtársaink, és hogy milyen szépen meg van írva -, miért nem lehet beleírni azt az alapvető elvet, hogy mondjuk, tavaly mennyi volt a kiadás egy-egy sornál vagy idén mennyi lesz, vagy legalább mennyi van betervezve, ha már a tényszámokat nem látjuk. Ez egy nemzetközi sztenderd, egyébként korábban így készültek az önök költségvetései is. Tulajdonképpen két költségvetést kell folyamatosan nézni; államtitkár úr is válaszolhat, hogy miért nem írták bele, ahogy az régen benne volt, egyébként 2010 után is, hogy a korábbi éveknél mennyi volt a költése. Megértem én, hogy így nehezebb összehasonlítani, és könnyebb elrejtíteni bizonyos számokat, vagy az áttekintést megnehezíteni az ellenzék részére vagy akár az állampolgárok részére, de ez így nem elegáns és nem is szakmai.

Orbán Viktor a felszólalásában azt mondta, hogy azért nem lehet azt mondani, hogy a magyar gazdaság növekedése és prosperálása az EU-s pénzeztől függ, hiszen euróban számolva 114 milliárd forintos GDP-je van Magyarországnak, és ehhez képest a 4 milliárd euró, ami bejön Magyarországra, az egy elhanyagolható összeg. Talán pontosan idézem miniszterelnök urat, erről beszélt.

(11.20)

Ha számológép közbeiktatásával kiszámoljuk, akkor pont egy 3,5 százalékos növekményt jelent az az összeg, ami bejön Magyarországra. Tehát ha ez nem jönne be, akkor pont stagnálna a magyar gazdaság, ráadásul úgy - a közgazdászok elmondják -, hogy amikor a GDP 1 százaléka, 2 százaléka, 3 százaléka, teljesen mindegy, de egy bizonyos összege bejön, egy akkora támogatás, akkor annak multiplikátorhatása van. Ha az megfelelő helyre lenne elkölve, akkor nemcsak annyival kellene növelni a GDP-t, amennyi a nominális összege, hanem jóval többel. Ebből is látszik, hogy az EU-s pénzek elköltésének a hatékonyságával komolyan adós marad a kormány, és nem jelenik meg valódi gazdasági élénkítésként, csak pont annyiként, hogy pozitívrá lehessen a gazdaság helyzetét kihozni. Arról nem is beszélve, hogy a befizetéseink is jelentősek. Tehát itt azért meg kellene húzni végre a valós mérleget.

Aztán rátérnék azokra a szakpolitikai témákra, amelyek egy részét évről évre folyamatosan betervezzük. Például szeretnénk elérni végre, hogy egy

kártérítési alap kerüljön a költségvetésben meghatározása a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítésére. Ezt olyan módon képzelnénk el, hogy azokban az esetekben, ahol megítélik a kártérítést a sértettnek vagy túlélő családjának, és nincs behajtható vagyona az elkövetőnek, akkor kvázi lehessen pályázni erre az alapra, és legalább egy felülről zárt alapként megteremtjük a lehetőséget, hogy ezek az igények kielégítést nyerjenek. Ez 1 milliárd forintban kerülne meghatározásra. Többet is lehetne szánni rá, de kezdésnek ez is segítene a bűncselekmények áldozatain.

Aztán szükség lenne, és javasoltam is, 60 millió forinttal, egy Kárpát-medencei jogsegélyszolgálat támogatására, amely kiterjesztőleg valóban hatékonyan ellátná a határon túli magyarok sérelmeit is. De a bírói illetményalap felemelésére sem először teszünk javaslatot, ezt 453 ezerről 561 ezer forintra emelnénk. Ez is lehetne több, főleg úgy, hogy összességében nem túl nagy összegről van szó, hiszen a bírák száma nem olyan magas, mint mondjuk, egyébként a közszférában dolgozóké.

Még egy terület, amit mostohán kezel a kormány a jelenlegi költségvetésben: a büntetés-végrehajtásban dolgozók személyi juttatásaira 30 százalékos emelést javasolunk. Sajnos én azt láttam, hogy kevesebb jut idén, mint tavaly az ő személyi juttatásaikra, vagy valahol nagyon jól elrejtették a költségvetésben. Erre Kontrát államtitkár úr nyilván jobban tud válaszolni.

De ami a fő sort illeti, ott csökkenés mutatható ki, miközben egy nagyon erősen megterhelő munka a büntetés-végrehajtásban dolgozni, mind fizikálisan, mind szellemileg nagyon megterheli az ott dolgozókat. Sajnálatos módon nagyon sokan akár egy multi-cég pénztárosi pozícióját is boldogabban vállalják el, mert kevesebb stresszel és több fizetéssel jár.

Nagyon fontos lenne szerintem az önkéntes tűzoltó-egyesületek eszközbeszerzését nagyobb mértékben támogatni. Jelenleg nevérségesen kevés, 225 millió forint van erre előirányozva. Ezt legalább a kétszeresére kellene emelni, de itt még egy nagyobb tétel is kigazdálkodható és támogatható lenne.

A Dél-Budát érintő javaslataimat is szeretném röviden ismertetni, ami akár túlmutat a térségen is. Szeretném, ha legalább tervezési költség szinten a 2-es és a 4-es metró meghosszabbítása és Gazdagrétegig való kivitele megkezdődne. A tervezésre 2 milliárd forintot elég lenne fordítani, és akkor láthatnánk, hogy az pontosan mennyibe kerül. Egyébként kevesebbe kerülne, mint azt sokan gondolnák. S ugyanúgy a Déli pályaudvar és Kelenföldi pályaudvar közötti vasútvonal kéreg alá vitelének a tervezését is el lehetne végezni, ennek a költségét betervezni, és ha az tényleg csak egy kéreg alatti elvezetést jelentene, akkor az sokkal több előnnyel járna, mint amennyi összeg-ráfördítással.

Ugyanez igaz Újbudán a tervezett Galvani hídra, amely esetében szakmailag kimondható, hogy egy alagút építését is figyelembe kellene venni. Erre nem túlzás 1 milliárd forintot elkülöníteni, és megnézni, hogy egy alagút mennyiben versenyképesebb, mint

egy híd. Egyébként olcsóbban lehetne megépíteni, és a fenntartási költségei is a töredékére rúgnának.

Aztán a XXII. kerületben is szeretnénk néhány költségvetési módosítást elérni, be is nyújtottam ezeket, essen szó Dél-Budának vagy Budapestnek a legdélibb részéről. Budafok-belváros rehabilitációja bár megkezdődött, de még nagyon sok hiányosságot mutat. Például helyben az oroszlanos udvar felújítása, amely már önkormányzati tulajdonban van, vagy a sétálóutcák kialakítása, a Kossuth Lajos utca sétálóutcává alakítása.

De a Budafok központját elkerülő út terve is régóta szerepel, ám úgy tűnik, hogy pénz nincs rá. Úgy gondolom, hogy másfél milliárd forintból meg lehetne valósítani ezeket a beruházásokat, egyben az egész kerület infrastruktúráját és a belvárosi résznek is vissza lehetne adni a régi patináját.

Ugyanígy néhány tízmillió forintból a bicikliutakat is, és nemcsak Diósd felé, hanem a XI. és a XXII. kerület között lévő vagy nem lévő bicikliút-fejlesztéseket is el kellene végezni. Gondolok itt arra, hogy a Duna-parton hiába van egy bicikliút, ami összeköti a XI. és a XXII. kerületet, ezt a Leányka utcai felüljárón gyakorlatilag már nem lehet megtenni, illetve csak egy irányba.

Ez sajnálatos módon azzal jár, hogy a forgalommal szemben vagy a járdán kénytelenek a biciklisták teljesen szabálytalanul közlekedni. Ez ténykérdés. Nem gondolom, hogy az lenne a megoldás, hogy egy rendőrt állítunk oda, aki mindenkit 30-50 ezer forintra büntet, hanem meg kellene oldani. Ráadásul nem is lenne jelentős ráfordítás, amiből ezt meg lehetne oldani. Szerintem ez szintén Dél-Buda közlekedését javítaná.

A végére még egy olyan probléma, ami nem csak a kerületet érinti: a zártkertek belterületbe vonása. Így egy fejlődő részt lehetne főleg Nagytétény-Óhegy térségében kialakítani. Nagyon sokan élnek már ezen a területen, de számukra nemcsak az nem adatik meg, hogy leaszfaltozott úton járjanak, hanem az sem, hogy az ingatlanukra megfelelő módon építkezni tudjanak, vagy bármiféle szabályozásban részt vegyenek. Mindig akad ugyanis egy szomszéd, aki ellenérdekelt, tehát ezt az emberek megegyezésére bízni nem lehet.

Hozzáteszem, hogy itt nemcsak pénzre lenne szükség, bár ezt is előirányzom a költségvetésben, hanem olyan törvényi megoldásra, ami a jogi környezetet úgy alakítja ki, hogy a kisajátítás szabályai úgy is érvényesülhessenek, hogy abban az esetben, amikor jelentősen többet fog érni az az ingatlan a kisajátítással, akkor ne kelljen arra várni, amíg az állam, az önkormányzat erre pénzt tud szánni, hanem amikor bizonyítható, hogy többszörösét éri az ingatlan, akkor ezt úgy meg lehessen tenni, hogy az az egy-két ember, aki nem járulna hozzá, akár állami kényszerrel rávehető legyen, hogy fejlődjön a térség. Mindenki így járna a legjobban.

Bízom benne, hogy legalább egy-két módosító javaslatom megértő fülekre talál. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kontrát Károly államtitkár úr következik a kormány nevében. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Staudt Gábor képviselő úr által elmondottakra, annak néhány részére, amely a Belügyminisztérium fejezetet érinti, szeretnék reagálni. Legelőször is szeretném leszögezni, hogy téves az a véleménye, mintha az lenne a helyzet, hogy a büntetés-végrehajtás hivatásos állománya nem részesülne az életpályaprogram hátralévő 2019-es további 5 százalékanak az emeléséből. Ezt ők is megkapják. A Pénzügyminisztérium fejezet céltartalékában szerepel ez az összeg, ennek a forrása. Tehát nincs szó arról, hogy a büntetés-végrehajtás kevesebb forrásból gazdálkodhatna, és a hivatásos állomány ne részesülhetne ebből az illetményfejlesztésből. Szeretném elmondani, hogy amit ígérünk, azt mi betartjuk. Azt mondtuk 2015-ben, hogy 2015-től 2019-ig átlagos 50 százalékos illetményemelés lesz a rendvédelmi hivatásos állomány vonatkozásában. Jelenleg 45 százaléknál tartunk. A 2019-es források is rendelkezésre állnak. Még egyszer mondom, a Pénzügyminisztérium fejezet céltartalék címénél lévő források adnak erre garanciát. Kérem tisztelt képviselő urat, hogy kísérvé továbbra is figyelemmel, és ha mégse ez lenne a helyzet, akkor nyugodtan szóljon. De még egyszer mondom, szeretném megnyugtatni a hivatásos állományt is és önt is, hogy ez a forrás rendelkezésre áll, és ennek a végrehajtása 2019. január 1-jétől meg fog történni.

(11.30)

Ennek a hatásait 2019. január végén, február elején, amikor megkapják az emelt illetményt, tudják nyomon követni a hivatásos állomány tagjai, ezt mi is figyelemmel kísérvük, és garantáljuk, hogy ez meg fog történni.

Ami pedig az önkéntes tűzoltó-egyesületek támogatását, illetőleg a feladatát illeti, mi általánosságban azt szeretnénk elmondani, hogy mi minden olyan törvényes tevékenységet, amely a rendnek, a közbiztonságnak, Magyarország és a magyar emberek biztonságának a javítását, erősítését szolgálja, támogatunk ebben a költségvetésben is, nemcsak a hivatásos állomány, nemcsak a rendőrség és a rendvédelmi szervek vonatkozásában, hanem például a polgárőrség tekintetében is, hiszen 1 milliárd 50 millió forrást tartalmaz 2019 vonatkozásában a polgárőrség, a polgárőrök támogatására.

Nagyon fontosnak tartjuk az önkéntes tűzoltó-egyesületek támogatását is, a költségvetési forrásokon kívül is arra törekszünk, hogy támogassuk őket technikai eszközökkel, például fecskendők, felújított fecskendők átadásával; magam is ebben az évben is többször voltam részese ilyen eseménynek. Nagyra értékeljük és ezúton is köszönetet mondunk az önkéntes tűzoltó-egyesületeknek a végzett szolgálatért,

a végzett munkáért. Szeretném elmondani, hogy nagyra értékeljük őket, és nagyra értékeljük minden olyan szervezet tevékenységét, amely Magyarország rendjének, közrendjének, közbiztonságának, egyáltalán a biztonságának az erősítését szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. György László államtitkár úr, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára, parancsoljon!

GYÖRGY LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkára: Köszönöm szépen. Két kérdésben szeretnék hozzászólni, Staudt képviselő úrnak szeretnék egy segítséget adni. A közgazdasági tankönyvek és a kurzusok nagyon bonyolultan magyarázzák el azt az egyébként egyszerű összefüggést, hogy ha valamilyen technológiai beruházást hajtunk végre, például beáramlik 100 egységnyi pénz technológiai beruházásra, és ez igen importintenzív, hiszen technológiát kell importálnunk, akkor adott esetben 80 egység elhagyja az országot, abban az évben ez a gazdaságfejlesztési forrás 20 egységgel, a beáramló forrásnak csupán 20 százalékaival növeli a gazdasági teljesítményünket, és a tovagyrúzó hatása később, a technológiai beruházás üzembe helyezésekor érezeti hatását. Ez egy nagyon fontos kérdés. Tehát hosszú évekre nyúlik szét egy-egy ilyen gazdaságfejlesztési beruházás. *(Dr. Staudt Gábor közbeszól.)* Általánosságban is igaz ez a kérdés, azt is tudjuk, a lengyelek megvizsgálták, hogy egy euró gazdaságfejlesztési forrásból sajnos 67 cent a visegrádi négyektől visszaáramlik, elhagyja az országot. Ennek a kiindulópontját a 90-es évek gazdaságszerkezeti átalakulásában kell keresni.

A másik kérdés, amelyre szeretnék válaszolni, amit Brenner képviselő úr felvetett a tudományos, kutatási és innovációs források elosztásával kapcsolatban. Amikor összevonnak a kutatási források és az innovációs források kezelését, és a finanszírozást egyben kezeljük, akkor nemzetközi tendenciákat követünk. Azt kell látni, hogy kicsi és nyitott ország vagyunk, fókuszálnunk kell az erőforrásainkat, meg kell néznünk, hogy melyek azok a kutatások, amelyek számunkra fontosak, melyek, amelyekben jók vagyunk, és melyek azok a globális tendenciák, amelyekre oda kell figyelniünk, amelyeket értelmeznünk kell tudni, alkalmaznunk kell, és amikben meg jók vagyunk, abban pedig innoválnunk kell.

Azt látjuk, hogy sajnos egyes kutatóintézetek elefántcsonttoronyként működnek, ezt mutatják a statisztikák. Ha megnézzük a vállalkozások innovációs potenciálját és tevékenységét, akkor az azt mutatja, hogy a Magyar Tudományos Akadémiáról nem jön ki az a tudás, ami ott keletkezik. Az Alaptörvény értelmében nem is kívánunk beleszólni, a tudományos igazság kérdéseiben az állam nem jogosult dönteni, tudományos kutatások értékelésére kizárólag a tudomány művelői jogosultak, nem is kívánunk beleszólni, a tudományos függetlenség viszont nem jelent szabad pénzköltést.

Brenner képviselő úrnak mint egyetemi docensnek egyetemi docensként mondanám, ha itt maradt volna, hogy nem kívánunk beleszólni a tudomány kérdéseibe, azt szeretnénk, ha a tudomány képviselői leülnének egymással, és a fontos kérdésekben meg egyeznének, hogy mi az, amit kutassunk, ezekre borítékokat képeznünk, és célorientált finanszírozást valósítunk meg a kutatás-fejlesztés és az innováció területén. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalók felszólalásaihoz. Varga László képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Évről évre látjuk, hogy nagyon komolyan eltérnek a vélemények ellenzéki és kormánypárti padsorokban az aktuális költségvetés előterjesztéséről, ebben nyilván a politikai álláspontunk, nézőpontunk eltérő mivolta az egyik alap, de azért a számok szerintem beszédek, és akkor, amikor önök már 2010 óta egyfajta gazdasági csodáról beszélnek, érdemes megnézni például a GDP-növekedéssel kapcsolatos számokat, vagy összehasonlítani, mondjuk, a térség többi államával.

Önök azt mondják, hogy a kormány egyfajta gazdasági csodát hozott itt létre kis hazánkban, és tulajdonképpen ennek köszönhető ez a kiugró növekedés. A számokból az látszik, hogy a térségben, a térség államaiban egyfajta konjunktúra figyelhető meg az utóbbi években, érinti ez Magyarországot is, de mondjuk például, ha a 2016-os számokat nézzük, és megnézzük, hogy a térség államai a százalékos mutatót tekintve milyen GDP-növekedést produkáltak, akkor bizony Magyarország tekintetében nem olyan rózsás a helyzet. Elmondható, hogy 2016-ban a középkelet-európai régió minden egyes állama komolyabb gazdasági növekedést produkált Magyarországnál, tehát ez igaz Bulgáriára, Csehországra, Horvátországra, Lengyelországra, Romániára, Szlovéniára és Szlovákiára is. Egyébként 2017-ben is rosszabb adatot produkáltunk a térség tagállamainál, jelentős részénél, itt különös tekintettel egy államra hívnám fel a figyelmet, egy szomszéd országra, Romániára, amely jelentősen - jelentősen! - jobb számokat mutat: 2015 tekintetében 1 százalékkal nagyobb növekedést produkált, és 2016-2017-ben közel 3 százalékkal jobban nőtt a gazdasága Romániának, mint Magyarországnak. Teljesen jogos az, amit itt előttem ellenzéki képviselők elmondtak: valójában ez a növekedés sem volna, hanem gyakorlatilag stagnálás lenne megfigyelhető a magyar gazdaságban európai uniós források nélkül.

Az államadósság tekintetében beszélnek nagyon sokat a sikereikről, mégis el kell mondjam, hogy a 2010-es 20 000 milliárd forintos szintről 2019-re már 30 000 milliárd forint fölé nőtt a magyar államadósság. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: És GDP-arányosan?)* És ráadásul itt újra meg kell említenem, hogy 3000 milliárd forintnyi magánnyugdíjpénztári

vagyon tűnt el, ezt vagy az elejéből kéne levonni, a 2010-es adatból, vagy tulajdonképpen hozzá kellene érteni a 2019-eshez, tehát lényegesen - lényegesen! - nőtt a magyar államadósság nominális értéke.

Azt kell mondjam, a meggyengült forintért is egyértelműen az önök politikája a felelős, ez világos, hiszen a kormány és Matolcsy György is többször beszélt arról, többször utaltak rá, hogy tulajdonképpen ez egyfajta tudatos politika eredménye. Az a helyzet, hogy a 2010. április 30-án látható szinthez képest mintegy 24 százalékot gyengült az euróhoz képest a forint. Ez különösen ezekben a napokban nagyon kényes kérdés, és nem tudjuk, hogy hol ennek a helyzetnek a vége.

Én idéznék egy tudósításból, pontosabban a tudósításnak a szövegét mondanám el, majd egy teljesen konkrét idézetet mondanék el önöknek, és aztán majd a végén elmondanám, hogy ki mondta ezt, és mikor. A tudósítás így szól. A forint gyengülése azt jelenti, hogy tulajdonképpen ellopják a pénzt az emberek zsebéből, mivel a bérből, fizetésből és egyéb járadékokból élők gyengébb forint esetén kevesebb árut tudnak megvásárolni a boltokban, a nyugdíjasok juttatása is kevesebbet ér. A pártvezető szerint a kormánynak a forint gyengítését célzó utalásai és kísérletei a középkori királyok módszeréhez hasonlíthatóak, amikor is az uralkodók a pénzek nemesfém tartalmát próbálták meg minimálisan csökkenteni, elcsalva azok értékéből.

És itt egy szó szerinti idézet: „A gyengébb forint egyértelműen ellentétes az emberek érdekeivel, a gyengébb forint gyengébb államot jelent, és gyenge forintot csak gyenge emberek akarhatnak.” Ezt az utóbbi idézetet Orbán Viktor mondta, és az azt megelőző tudósítás is az őáltala elmondottakról szól, 2004-ből.

(11.40)

Én csak azt mondom önöknek, összegezve az eddig mondottakat, hogy lehet eltérő a nézőpontunk, ez természetes is. Más értékválasztási szempontok alapján ítélünk meg adótörvényeket vagy költségvetést, ez is természetes. De azt gondolom, hogy az általunk 10-12 éve elmondottakhoz azért konzekvensnek kell lennünk, és azt látom, hogy az önök által és az önök pártvezetője által elmondottakhoz nem ragaszkodnak konzekvensen. Ráadásul a térség többi államát vizsgálva is nagyon világos, hogy nem olyan helyzetben van Magyarország, amilyennek önök ezt a képet lefestik.

Ráadásul a magyarok érzik a térségben gyakorlatilag az egyik legkorrumptabbnak a saját államukat, minden mérés ezt mutatja. Öt év alatt sikerült odáig elérni, hogy már Románia lakói is jelentősen jobbnak érzik ebből a szempontból az országuk helyzetét.

És itt felhívnom a figyelmet azokra a GDP-növekedési adatokra, amelyeket Románia produkált az elmúlt években. Felhívnom arra a figyelmet, hogy talán némi összefüggés is mutatkozik abban a korrupcióellenes harcban, amit egyébként láthatunk a román közéletben. Nálunk pedig a hírek egyre-másra az

elképesztően durva, pofátlan, kiugró korrupciós helyzetről szólnak, arról, hogy a magyar emberek zsebéből egyre-másra lopják ki a pénzt az öönhöz köthető oligarchák. Ez tarthatatlan, és Magyarország gazdaságának a problémáit elsősorban ez okozza. Ez tehát több, mint értékválasztás közötti különbség. Ez alapvető probléma, és alapvetően van szükség változásra ezekben a tekintetekben.

Frakciónk a hagyományokhoz híven költségvetési módosítókat nyújtott be. Illúzióink nincsenek, de ezek a módosítók tükrözik a politikai szándékainkat. Ezek a javaslatok álláspontunk szerint az egyes területeken megoldást jelentenek Magyarország problémáira.

Nagy csoport az oktatással kapcsolatos módosító indítványaink csoportja, amelyeket több képviselőtársammal közösen jegyünk. Az évek óta hiányzó forrásokat igyekeznek ez a csomag pótolni. Az egészségügyre is van csomagunk. Itt nyilván az egészségügyi dolgozók érdemi bérrendezése ügyében teszünk javaslatokat, illetve természetesen felújításokra, eszközbeszerzésekre, általában véve a gyógyítás méltó körülményeinek megteremtése érdekében tettünk javaslatokat. Természetesen a szociális ellátórendszert is érintik módosító javaslatunk.

Hadd említsek meg még néhány javaslatot, amelyet önállóan nyújtottam be. A vidékfejlesztési program támogatására szeretnék további javaslatot tenni, mintegy 30 milliárddal volna szükséges megemlíni ezt a sort. Egyébként azt gondolom, hogy ez a vidéken élők és az agrárium szempontjából is rendkívül fontos. A forrása is megvan ennek a javaslatnak: a közszolgáltatimédia-rendszer, azt gondolom, komoly kritikákat kap. Ennek a támogatásnak az elköltése inkább az önök propagandáját szolgálja, nem valós közszolgáltatást, tehát itt van egy lehetőség.

Még három módosítót nyújtottam be Miskolc érdekében, röviden, hiszen elmondtam önöknek, a szülővárosom érdekében mindig is sokat fogok dolgozni és tenni azért, hogy az asztalra kerüljenek azok a problémák, amik ott megoldásra várnak. Először is, az iparosított technológiával épült épületek felújítása érdekében nyújtottam be egy módosítót, itt 2 milliárd forint elkülönítését szeretném. 2010-ig a város panelépületeinek rekonstrukciója egyharmad részben megtörtént, tehát nagyon-nagyon sok lakás újult meg. 2010 óta megtorpanás figyelhető meg ebben a programban. Nagyon várják a miskolciak, hogy ez folytatódjon és megújulhasson több lakás. Erre egy elkülönítést kezdeményezek.

1 milliárdot szeretnék elkülöníteni a költségvetésben útburkolat-rekonstrukcióra. 2010 óta itt is nagy megtorpanás figyelhető meg, elképesztő állapotban vannak a miskolci utak.

Végül röviden szólnék még egy olyan 600 milliós forrást érintő módosító javaslatomról, ami a város légszennyezettségi helyzetén javítana jelentősen, azt mérsékelné. Emlékezhettek rá, hogy bő éve, mintegy másfél éve az egészségügyi határérték egyes paramétereire kapcsán 700 százalékos túllépésről is lehetett hallani Miskolcon. Miskolc és a térség, a Sajó völgye

levegője sajnos az egyik legegészségtelegebb az országban, nem várható tovább ennek a kérdésnek a megoldása sem.

Politikai véleményünk tehát általában véve teljesen eltér a költségvetés tekintetében, de a számok is ezt mutatják. A módosító indítványaink pedig, amelyeket a felszólalásom második részében ismertettem, azt gondolom, egyértelműen segítenék a magyar embereket, és nagyon fontos, kérem önöktől ezeknek a támogatását. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr, a kormány nevében.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mindenképpen reflektálni szeretnék a képviselő úr által elmondottakra, hiszen úgy beszél itt, mint aki mindenkinek többet és többet adna a Magyar Szocialista Párt nevében, miközben amikor a Magyar Szocialista Párt többségben volt ebben a parlamentben, akkor mindenkitől elvett és elvett. *(Dr. Varga László: Ennek már nincs ideje!)*

2010 előtt és 2010 után is, az azt megelőző 6-7 évben és az azt követő 6-7 évben is vizsgálta az OECD, hogy a kormányok, az országok hol költenek többet és hol költenek kevesebbet az egészségügyre. 2010 előtt az OECD-tagállamok közül egyedül Magyarország volt, az akkori MSZP-SZDSZ-kormány, kizárólagosan ez az egy kormányzat volt, amelyik csökkentette az egészségügyi kiadásokat.

Sokszor szokták mondani, hogy válság van, csökkenteni kell, és a többi, ismerik ezeket a szövegeket. Az összes többi országban is ugyanolyan nemzetközi körülmények voltak, de csak Magyarországon, csak az MSZP-SZDSZ csökkentette az egészségügyre fordított GDP-arányos kiadásokat.

Míg 2010 után ugyanezen OECD-kimutatás szerint a hetedik legnagyobb mértékben emelkedett Magyarországon az egészségügyre fordított kiadás. Ugyanezen módszertan szerint, amikor önök kormányoztak, akik most ezeket a tetszetősnek tűnő módosítókat benyújtják, akkor egyedül voltak olyanok a legfejlettebb országok közül, amelyek csökkentették az egészségügy forrásait. Mondom, azóta igyekszünk ezeket a hibákat is pótolni, és igyekszünk a fejlesztéseket végrehajtani, ezért a hetedik leggyorsabb az egészségügyi ráfordítások növekedése a legfejlettebb országok között.

Azt se felejtjük el, hogy önök voltak azok egyedül, akik csökkentették az egészségügyi dolgozók bérét, de ez nem volt önöknek elég, hiszen 6 ezer egészségügyi dolgozót el is bocsátottak. Most arról beszélnek, hogy milyen kevés van; azt mondják, hogy azért, mert kicsi a bér. Önök csökkentették a bért, és elbocsátották a dolgozókat. Mi növeltük a bért, és igyekszünk toborozni a dolgozókat; arról nem is beszélve, hogy önök 16 ezer aktív ágyat építettek le és négy kórházat zártak be. Ehhez mérje ki-ké annak a hitelességét, amit egészségügyi pozitívumnak mondanak!

Az oktatás területén azért hasonlókra emlékezhetünk. 15 ezer pedagógus elbocsátása, a pedagógusbérek csökkentése azáltal, hogy egyhavi bért elvettek minden pedagógustól, és 300-nál is több helyen szüntették be az oktatást, hogy a kistelepüléseken ne tudjanak a gyerekek iskolába járni.

Szociális téren is lehet, hogy önök most szép szavakat mondanak, de amikor kormányon voltak, azt mondták, hogy azért csökkentik a szociális intézmények normatíváját, mert azt mondta az államtitkárunk, hogy majd akkor a szomszédok meg a rokonok fogják a beteg, idős, rászoruló embereket gondozni. Ez volt akkor a módosító javaslat a Szocialista Pártnak, hogy amit az állam korábban megtett, azt tegyék meg a szomszédok, gondozzák ők az idős embereket. Nyilván ennek az egyik legfőbb alapja az önök rossz gazdaságpolitikája, hiszen amiatt is volt kevesebb ezekre a jóléti területekre, hiszen önök alatt csökkent Magyarország teljesítménye, nemzeti összterméke; óriási volt Magyarország hiánya, államadóssága.

Most szerencsére egy stabilabb, biztonságosabb költségvetése van Magyarországnak ezeken a jóléti területeken is, ami a növekedésnek is az alapja. Bízunk benne, hogy nem jön el az az idő, amikor önök írják sem az egészségügyi, sem a szociális, sem az oktatási költségvetést, mert abból Magyarországnak már nagyon rossz élményei vannak, és nem kért abból az elmúlt három választáson, egyértelműen egyszer sem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kétperces kör következik. Először Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik képviselője, 2 percben.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én annyira szeretem, amikor a közgazdászok erről az államadósságról, GDP-arányról, meg ilyesmi dolgokról beszélnek, mert egy közös tulajdonságuk van: bármi az igaz, mindegyiket meg tudják magyarázni. Tehát az egyik percben megmagyarázza ezt, a másik percben meg az ellenkezőjét, és mindig mindent el kell hinnünk, mert mi, buta jogászok nem vagyunk közgazdászok - de a számokat azért mi is tudjuk értékelni.

Én csak annyit szeretnék mondani mind a kormánypárti képviselőknek, mind a jelen lévő állami vezetőknek: mi lennénk a legboldogabbak, ha 4 százalékos növekedést el tudnánk érni. Mi lennénk a legboldogabbak, ha 60 százaléka csökkenne a GDP-arányos államadósság.

(11.50)

Mi lennénk a legboldogabbak, ha az a jövőképe lenne Magyarországnak, amit önök ide felvázolnak, de a probléma a következő. Önök azt mondják, hogy 31 430 milliárd forint lesz az államadósság '19. december 31-én. A 2010-es 20 000 milliárdhoz képest ez egy 57 százalékos emelkedés, ugye most 2010-18-ról

beszélék. De az egy főre jutó GDP 2010-ben 9900 euró volt, és ha a legoptimálisabb lesz a fejlődésünk, akkor 12 800 euró lesz '19 végére az egy főre jutó GDP, és kérem, ez csak 29 százalékos emelkedés. Tehát az egy főre jutó GDP-emelkedés fele az államadósság nominális emelkedésének, és az életben nem lesz 4 százalékos növekedés jövőre, ezt már biztosan mindenki állítja, aki mértékadó. Ezért az a probléma, hogy önök soha az életben nem fogják ezt a költségvetést tudni végrehajtani és megvédeni.

Mi lennénk a legboldogabbak, hogy amikor a '19-es zárszámadás lesz, és majd be kell számolni arról, hogy mi sikerült ebből a költségvetésből (*Dr. Hoppál Péter: Eddig sikerült, érdekes!*), akkor önök azt fogják tudni mondani '19 után, hogy lám-lám, végrehajtottuk. De tartok tőle, hogy önök ezt nem fogják tudni mondani (*Dr. Hoppál Péter: Nyolc éve sikerül! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), és majd emlékeztetni fogjuk önöket erre a nagy önbizalomra (*Dr. Hoppál Péter: Nyolc éve sikerül! - Boldog István: Mindig sikerült. - Dr. Hoppál Péter: Savanyú a szőlő!*), ami most volt. Köszönjük szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Varju László képviselő úr, DK, két percben.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Hát, néha azért szembe-sülni kell azzal, hogy igazából mit követnek el, és milyen körülményeket teremtettek. Látszik, hogy tegnap már odáig jutott a helyzet, hogy már az IMF dicséretére is számítottak, és ezzel önök is nagyon dicsekedtek, hogy ez így bekövetkezett. (*Dr. Rétvári Bence: Nem tudta eltagadni a sikerünket még ő sem! - Közbeszólások a Fidesz soraiból.*) Na tessék, ugye? Mennyire hangoskodnak itt a képviselő urak! De örülünk annak, ha egyébként némi szint visznek ebbe a történetbe, mert néha komoly dolgokról is lehet beszélni. Mégpedig ebbe beletartozik az is, hogy milyen gazdaságpolitikai mozgástérben csinálják ezt.

Eddig törekedtem arra, hogy inkább konkrétumok mentén nézzük meg, hogy ez a költségvetés hogyan néz ki, de most nézzünk kis kitekintést abban, hogy a 8 éve kormányzó Fidesz-KDNP kétharmados többsége milyen körülményt teremtett egyébként egy ilyen költségvetés végrehajtására. Ez nagyon egycentrumú, egy kézből vezérelt, és tulajdonképpen a hazai gazdaságban egy olyan körülmény alakult ki, amiben vitára önök nem adnak lehetőséget. Eldöntötték, hogy mit akarnak csinálni, bármennyire is hitelesek azok a számok vagy nem, akkor is ezt viszik előre, mert egyébként a politikai döntés erről megszületett. Indoklással nem nagyon szeretnek foglalkozni, érdemben nem változott a rendkívül centralizált, kusza, lojalitás- és egyébként ellenőrzés-centrikus rendszerük. Mostanában hivatkoznak egy ilyen régi vágású kereszténydemokráciára, amit egyébként a CSU-tól vettek át, de ez igazából egy nem ide, hanem inkább külföldre szóló, de nem sokat érő megjelenítés volt. Tulajdonképpen azt kell mondanom, hogy egy nagyon szűk hazai elit érdekében dolgoznak (*Az elnök a*

csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), és az Európai Unió-ellenességük ezt támasztja alá. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Csenger-Zalán képviselő úr, Fidesz, két percben.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Igazából azért nyomtam gombot, mert Szél Bernadett képviselő asszony, képviselőtársunk a délelőtti folyamán budakeszi lakosként kicsit úgy beszélt Budakesziről, mintha az ő választókerülete lenne. Ez egyáltalán nem is lenne probléma, sőt derék dolog akár, a probléma ott van, hogy fogalma sincs arról, hogy a választókerületben mi zajlik. Olyan dolgokat mondott itt, amelyek részben megoldottak már, például a bicikliút; Budakeszin, Biatorbágyon, Budaörsön elnyert pályázatok folyamatban vannak. Az uszodáról beszélt, arról az uszodáról, ami a '19-es költségvetésben benne van, Budakeszin lévő uszodáról, de ezeket most csak így példaként ragadtam ki.

Jó az, ha valaki, még ha nem is megválasztott képviselő egy választókerületben, a közösség dolgaiért szót emel itt a Házban. Csak ezek komoly dolgok, és komoly dolgokról komolytalanul, hozzá nem értve, úgy, hogy bár ott lakik, de soha senki egyetlen közösségi rendezvényen őt még nem látta, nemcsak Budakeszin, de a választókerületben sem, azt gondolom, az idejébe igazán beleférne az, hogy néha legalább egy-egy városi rendezvényre eljöjjön. De ha erre nincs lehetősége, akkor a magam részéről felajánlom neki, mint ahogy minden egyes, a választókerületben élő polgár számára: nyitott az irodám, ismert a telefonszámom, kérjen információt, nagyon szívesen segítek neki, fogjunk össze, és a választókerület érdekében dolgozzunk együtt, de ez csak úgy megy, ha értelmesen és komolyan tesszük ezt. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormányparti padsorokban.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most visszatérünk a normál szót kérő képviselők felszólalásaihoz. Ezek sorában Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője az első. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatnám a Belügyminisztériumot érintő kérdések feltételét. Először is reagálva államtitkár úr szavaira, hadd mondjam el újra, hogy szerintem az ő válasza ebben a tekintetben egyáltalán nem volt kielégítő. Lehet, hogy nem jól értette, hogy mit kérdeztem. Szóval, a helyzet az, hogy a jelenlegi létszámadatok alapján a már felvett új rendőri állománnyal együtt a tavalyi évről - igazából azért jó, hogy így tárgyaljuk a költségvetést, hogy zárszámadást meg nem látunk, ez a vak vezet világta-lant, mert a tavalyi tényleges számokról ma sem önök, sem mi nem tudunk mit nyilatkozni, miközben a jövő évi költségvetést tárgyaljuk - annyit tudunk, hogy tavaly fél év alatt 8,4 millió túlszolgálat keletkezett a rendőrség és a rendvédelem területén. Ez 11,1 milliárd forintra rúgott fél év alatt. A jövő évi költségvetésben

összességében 2,7 milliárd forintot állítottak be erre az ügyre. Én értem, hogy államtitkár úr azt állítja, hogy az új állomány felvételével ez a probléma remélhetőleg megszűnik, de ez az állomány már a tavalyi évben is rendelkezésre állt, mégis valószínűleg minden idők legnagyobb túlszolgálat-kifizetése és egyébként leszolgálása történt a magyar rendőrség történetében.

A másik nagyon fontos és nagyon konkrét kérdés. 2018. december 31-vel a már elfogadott Hszt. szerint a túlszolgálat pénzbeli megváltását önök kivezetik. Azt sem értem, hogy akkor egyáltalán miért van túlszolgálatra beállítva pénz a jövő évi költségvetésbe, ha ez az intézmény, úgy, ahogy van, megszűnik. Ha pedig megszűnik, árulja el valaki, hogy egyik évről a másikra több millió túlszolgálatórát hogyan fognak önök rendezni az állomány felé, mert vagy pénzzel lehet megfizetni, vagy dupla szabadságban ki kell adni a szolgálatot teljesítő rendőröknek, bv-seknek, nem sorolom végig. A főkapitányuk - még egyszer mondom - a kinevezése előtt azt mondta, hogy négyszer ennyi rendőrnek kéne lenni, hogy ne legyen túlóra, január 1-jétől pedig nem fognak túlórát fizetni. Nagyon szeretném, ha a BM valami érdemi választ adna arra, hogy ha nem fizetnek túlórát jövőre, és szabadságban fogják megváltani a kollégáknak, akkor ez hogyan nem fog nagyon komoly működési zavarokat okozni a Belügyminisztérium területén.

Van egy olyan módosító javaslat, amit a költségvetési vita során már egyszer szóvá tettem és be is nyújtottam - úgy igazulok, hátha esetleg államtitkár úr bejön, mert érdemben szeretném kérni a támogatását, segítségét -, bocsánat, nem is a költségvetési vitánál, hanem az információs szabadságról szóló törvény-nél mondtam el, hogy van az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló törvény 2013 óta, amelynek a végrehajtását most már hatodik éve tolják el. Legutóbb most éppen a költségvetési törvényben vagy megalapozó törvényben fogják újabb egy évvel eltolni. Ez az a törvény, amely azt mondja ki, hogy az állam birtokában lévő adatbázisokat, legyen az a polgárok személyes adata, legyen az akár államtitok, megfelelő fizikai és informatikai biztonsággal kell őrizni. Ezt a törvényt önök ötödik éve nem hajtják végre, ami azt jelenti, hogy ötödik éve állami szerveknél úgy őriznek információkat, adatokat, akár államtitkokat, hogy a legalapvetőbb biztonsági feltételeknek sem felel meg. A Belügyminisztérium költségvetésébe egy olyan sort raknánk bele, amely ennek a törvénynek a végrehajtására 2 milliárd forint pluszpénzt a tartalékból átcsoportosítva biztosítana.

(12.00)

Azt szeretnék kérni, hogy ne a határidőt tologassák újabb egy évvel, mert ha tényleg Magyarország biztonsága önöknek a legfontosabb, és ez a költségvetés a magyar emberek biztonságát szolgálja, akkor kérjük, hogy fontolják meg és érdemben támogassák azt a javaslatot, hogy a Belügyminisztérium kapjon erre most már 2 milliárd forintot, és a következő

egy évben hajtják már végre azt a feladatot, amit önök maguk törvényben rögzítettek most már 5 évvel ezelőtt.

Végezetül egy kevésbé pozitív témát szeretnék államtitkár úr figyelmébe ajánlani. Azontúl, hogy elmondtam, hogy valóban a BM költségvetése sok területen nőtt az elmúlt években, van egy olyan terület, államtitkár úr, ahol drámai a helyzet, és nem tudom eldönteni, hogy önmagához ez az információ nem jut el, vagy ennyire nem érdekli önöket, hogy mi zajlik a büntetés-végrehajtás területén.

A büntetés-végrehajtás területén konkrétan működési zavarok vannak, és azt gondolom, az összeomlás veszélye fenyeget. Olyan létszámihiány van, bár-hogy kozmetikázzák is a rendszeren belül a létszámadatakat, ami elviselhetetlen, és az alapfeladatok ellátását veszélyezteti. Ha a területtel nem foglalkozó képviselőtársaim beírják a hírkeresőbe, mondjuk, a bv legutóbbi híreit, akkor most már azt látják, hogy hetente van egy hír fogolyszökésről, hetente van egy hír legalább valamilyen rendkívüli eseményről. Ha nem tesznek valamit a bv létszámihiányának, anyagi helyzetének és, teszem hozzá, vezetési válságának - ez az én szubjektív megítélésem - rendbetételére, akkor ezek a hírek napi szinten fognak előfordulni.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mindenki tudja, aki foglalkozott ezzel a területtel, hogy a bv legnagyobb problémája természetesen az, hogy egy zárt intézeti rendszer, a hírek se ki, se be nem mennek úgy, mint, mondjuk, a rendőrséggel vagy bármelyik más rendvédelmi szervvel kapcsolatban. Ez az ő átkuk is. Az ő átkuk, mert nem tudják talán még a politikusok sem, nekem úgy tűnik, maga a minisztérium sem, hogy mekkora problémák vannak a büntetés-végrehajtás állománya tekintetében. És önök 12 új intézet megépítését ígérték évekkal ezelőtt, amik nem valósultak meg, sőt, alapkövetételre sem került sor.

Semmilyen beruházás nem indult el, miközben ezres nagyságrendű az a létszám, amelyet önök fölvettek újoncként, kiképeztek, majd információink szerint - és ez a miniszteri válaszból is kiderült - döntő többségük már le is szerelt. Tehát fejenként milliós nagyságrendű kiképzési pénzt kifizettünk ezres nagyságrendű újoncokra, akik egyébként elhagyták a területet, és a létszámihiány továbbra is elképesztően szorongató.

Higgyék el, napi szintű problémák lesznek a büntetés-végrehajtásban, és nem hetente, hanem naponta fognak hírt hallani rendkívüli eseményről, fogolyszökésről vagy bármi másról, ha ezzel a kérdéssel nem foglalkoznak a mainál sokkal konkrétabban, sokkal jobban. Tessék megnézni azt is, hogy a vezetési rendszere ennek az intézetnek az új vezetői állomány-nal rendben van vagy nincs, de leginkább tessék nekik több pénzt adni és segíteni abban, hogy a létszámihiányt rendezzék. Várom államtitkár úr válaszát. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót azonnal Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném visszautasítani azt a mondatát, azt a megállapítását, hogy a büntetés-végrehajtás összeomlással fenyeget. Ez nem igaz. Ellentmondás van az ön által elmondott azon kijelentés között, hogy a torborzott állomány jelentős része már leszerelt, illetőleg létszámhány van a büntetés-végrehajtásban, illetve a Belügyminisztérium vezetése sem tudja, hogy mi a helyzet. Illetve azt is mondta, hogy vezetési válság van, fogolyszökések vannak, és összeomlás fenyeget. Ezt mondta.

Szeretném elmondani és szeretném megnyugtatóni önt, hogy a 2019-es költségvetés biztosítja azokat a forrásokat, amelyek a büntetés-végrehajtás eredményes szolgálatellátását eredményezi mind a működés vonatkozásában, mind a fejlesztés vonatkozásában. Ami az új börtönök, új büntetés-végrehajtási intézmények építését illeti, szeretném elmondani, hogy többszörös közbeszerzési eljárás kiírására került sor, ezek eredménytelenek voltak, de azon dolgozunk, hogy azt a programot, amit meghirdettünk, és amely a büntetés-végrehajtási férőhelyek bővítését jelenti, végrehajtsuk.

Jelentős különbség van egyébként, filozófiai különbség van az önök álláspontja és a mi álláspontunk között a büntetés-végrehajtást illetően, a büntetés-végrehajtásban büntetésüket töltők vonatkozásában. Korábban Staudt Gábor képviselő úr kérdésére is válaszolva elmondtam, hogy a hivatásos állomány illetményfejlesztésére, a 2019-es átlagosan 5 százalékos, további 5 százalékos illetményfejlesztésre vonatkozó források rendelkezésre állnak, méghozzá a Pénzügyminisztérium fejezet céltartalékában állnak ezek a források rendelkezésre. Azt gondolom, hogy ezek a tények elvitathatatlanok.

Azt javaslom tisztelt képviselő úrnak, hogy önnek mint a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság tagjának módja van ellenőrizni a kormányt a bizottsági ülésen, vesse föl ezeket a kérdéseket, ha úgy gondolja, hogy ezek aktuálisak. Én azt tudom mondani, hogy a legjobb tudásunk szerint a legjobb válaszokat fogjuk megadni azokra a kérdésekre, amelyeket föltesz.

De még egyszer szeretném azt is elmondani, hogy a büntetés-végrehajtás betölti a feladatát. Persze a cél az, hogy minél kevesebb fogolyszökés legyen, illetve egyáltalán ne legyen fogolyszökés, ha pedig fogolyszökés van, akkor a megszökött foglyokat elfogják, mint ahogy legutóbb is történt. Nyilvánvalóan ezeket követően vizsgálatok indulnak, hogy ezek ne ismétlődjenek meg.

Ami a túlmunkát, képviselő úr hozzászólásának első részét illeti: szintén korábban válaszoltam arra, hogy az a célunk a létszámfejlesztéssel, hogy minimálisra szorítsuk vissza a túlmunkát. Ennek a teljesülé-

sét is módja lesz képviselő úrnak ellenőrizni. Úgy gondolom, a tények majd igazolják a mi álláspontunk helyességét. Az a cél, hogy a megemelt létszámú személyi állomány el tudja látni a feladatát, Magyarország, a magyar emberek biztonságát, a magyar határok megvédését, a schengeni külső határok megvédését. Ennek személyi feltételei biztosítottak, a forrásoldal is biztosított a költségvetésben.

Elmondtuk többször - most nem akarom megismételni -, hogy mennyivel több jut a rendvédelem területére a 2019-es költségvetésben, ön is elismerte, hogy a Belügyminisztérium fejezet, illetve a rendvédelem a 2019-es költségvetés nyertese. De azt gondolom, én meg azt mondanám, hogy nem a rendvédelem, nem a Belügyminisztérium a nyertese, hanem a magyar emberek lesznek a nyertesei reményeink szerint, és folytatódik az a tendencia, hogy a biztonság tovább nő Magyarországon, és mind meg tudjuk védeni a határokat, mind pedig a belbiztonság vonatkozásában további jó eredményeket érünk el.

Itt is szeretnék köszönetet mondani a rendőrségnek, a rendvédelmi hivatásos állományoknak azért a szolgálatáért, amit Magyarország és a magyar emberek biztonsága érdekében eddig is tettek és a jövőben is tesznek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök annak, hogy a kormány sokadszorra is eljutott a magyar emberek biztonságához, ezen szempont kiemeléséhez. Ugyanakkor szeretném önöket figyelmeztetni arra, hogy pontosan a magyar emberek biztonsága, a költségvetés tervezhetősége érdekében kellene választ adniuk azokra a most már két napja a levegőben lógó kérdésekre, amelyek minden magyar honfitársunkat érintenek. Például a 27 százalékos áfa csökkentésének a szándéka megvan-e a kormányzatban? Legalább a gyermeknevelési cikkek tekintetében befogadják-e azt a jobbikos indítványt, amely szerint 5 százalékra csökkenjen a világrekorder 27 százalékos szintről a gyermeknevelési cikkek áfatartalma?

Az is választ érdemelne, mivel 320-as euróárfolyam környékén tervezték ezt a költségvetési beadványt, jelen pillanatban már jóval meghaladtuk a 337-et (*sic!*), tehát érdekelne bennünket, hogy az önök meglátása szerint hány költségvetési sort, milyen fokon és hány milliárddal befolyásol mindez.

És szeretnék egyetlen személyes megjegyzést tenni. Én magam minden felszólalásomban igyekeztem szakmai ajánlásokat tenni, konkrétan megfogható kérdéseket. De azt látom, hogy az előző költségvetésivita-folyamat során az ellenzéki módosító indítványok száma, államtitkár úr, 1148 volt. Az 1148-ból nullát, azaz nullát támogatott a kormányoldal. Látom, hogy Boldog Pistában túlteng az önbizalom, de azt is válaszolja meg képviselőtársam, kérem szépen: állítja

ön, ki meri jelenteni ön, hogy 1148, tehát az összes ellenzéki képviselői indítvány nettó marhaság lett volna, vagy nettó örülség lett volna? Ne ingassa a fejét! Adjon egyértelmű választ arra: ki meri ön jelenteni, hogy ezen képviselők javaslatainak összessége elrugaskodott a magyar valóságtól, és még vitára sem volt érdemes? Köszönöm a lehetőséget. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

(12.10)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Itt az utolsó percekben ebben a vitában érdemes néhány dologra visszatérni, és emlékeztetni magunkat arra, hogy milyen körülmények között zajlik maga a költségvetés tervezése, a másik oldalról pedig, hogy vannak-e olyan megoldások, amelyeket érdemes lenne a kormánynak figyelembe venni, még akkor is, ha egyébként ehhez sok kedve nincs.

Nos tehát, a körülmények oldaláról szeretném idézni az Állami Számvevőszék költségvetésre vonatkozó megjegyzéseit, véleményét, amelyet kifejtett erről, és amelyben azt állapítja meg, hogy az 1,7 százalékos tervezett strukturális deficit nem felel meg a középtávú hiánycélnak. Ez a mondat, ami önöknek szól, és önöknek üzeni azt, hogy maga a tervezés, amit az elmúlt időszakban elvégeztek, nem felelt meg annak, amit önök egyébként elfogadtak korábban: vállalták, hogy nemcsak egy adott évre, nemcsak arról szól, hogy egy adott évben 3 százalékos hiánynál vagy ennél több hitelt nem vesznek önök igénybe, ehelyett egy középtávra vonatkozó elképzelést nem tartanak be, és ilyen módon az egész országnak okoznak kárt. Hozzáteszem, az erre vonatkozó figyelemfelhívást maga a Költségvetési Tanács is megteszi, ugyan sokkal óvatosabban, de az idevonatkozó szabály azt felmelegíti, figyelmeztet arra, hogy önöknek mit kell tartani.

Ezek között a körülmények között érkezik meg a Magyar Nemzeti Banknak az a jelzése, amit korábban említettem, hogy márpedig az infláció nem marad 3 százalék alatt, mint ahogy önök tervezték, hanem ehelyett ennél több lesz. Ebből az következik, hogy nemcsak az Európai Unióval kötött megállapodásaikat nem tartják be, hanem a saját szabályaiknak, a saját törvényüknek sem felel meg ez a költségvetés, mert hogyan tekinthetnénk másként a Magyar Nemzeti Bank véleményére, közleményére, mint akként, hogy amikor a Költségvetési Tanácsban a pénzügyminiszter és a Magyar Nemzeti Bank elnöke leül és megtárgyalja ezt a dolgot, akkor ott is ezt fogja képviselni, mint ahogy itt egyébként a vitában is sokaktól elhangzott az, hogy ez az infláció nem marad 3 százalék alatt; akkor hogyan fognak dönteni a következő napokban? Megvótózzák-e ezt a költségvetést, avagy hagyják, hogy egyébként a kormány megy a maga feje után, 2,7

százalékos hiánnyal, 2,7 százalékos inflációval tervezett módon?

Önök számítanak arra, és remélem, azt gondolom, nagyon sokan számítanak arra, hogy az a forintárfolyam, ami jelenleg érvényben van, amivel ma kereskednek, átmeneti állapot. De azt, hogy 311 forintra térjen vissza az önök számításai szerint, azt hiszem, önök is lehetetlennek tartják már. Ez önmagában felhívja arra a figyelmet, hogy igen, akik az infláció magasabb értékéről beszélnek, azoknak igazuk van, tehát ezt a költségvetést újra kell tervezni, nincs más lehetőség.

Vannak megoldások, és azért ne csak azt mondjam, most már többszörre, hogy önöknek nincs kedvük ehhez hozzáállni, mert az kétségtelen, hogy az a politikai döntés megszületett, legalábbis ez érzékelhető az önök magatartásából, csak mennek előre, még akkor is, ha fal van az út végén, mennek előre, és a politikai döntésnek megfelelően hajtogatják, hogy 2,7 százaléknál nem lesz több. Ha mégis át kell tervezni, és önök abban reménykednek, hogy az Országgyűléstől elvont jogok, azaz a kormány saját hatáskörén belül megtörténhet majd az a kiigazítás, az a megszorítás, amit egyébként önöknek meg kell csinálni, azt majd saját hatáskörben el fogják végezni. Önmagában azonban, azt kell mondanom, erre nem lenne szükség, azért, mert ha csak egy dolgot említek, az a Magyar Nemzeti Bank, amelynek előírt feladata, hogy az ország devizatartalékait kezeli, és ez a tartalékkezelés a mérlegben átlagos bekerülési árfolyamon szerepel, és amikor ezt a devizamennyiséget átváltja, akkor itt 2013 és 2017 között 1000 milliárd forintot meghaladó többlet keletkezett. Hogy a Magyar Nemzeti Bank mire használta fel, és önök miért teremtettek olyan helyzetet, hogy egyébként az állami költségvetésbe történő befizetés helyett mindenfajta felhasználást engedélyeznek és jóváhagynak a részükre, szőnyegvásárlástól az ingatlanépületeken keresztül és az egyedi Matolcsy-egyetem indításáig Kecskeméten, ez mind benne van az alapítványtételen túl, ezt a lehetőséget biztosítják, ahelyett hogy a magyar emberek számára felhasználnák, és ezt a befizetést ilyen módon használhatnák fel, illetve ezt a lehetőséget ilyen módon használhatnák fel. A Magyar Nemzeti Bank idei elszámolásában is szerepel az a többlet, amely egyébként keletkezett.

Ha még egy javaslatot szeretne hallani arra, hogy mi az, amit felhasználhatnának, az egyébként akkor a Paks II.-nek a megszüntetése. Nincs szükség arra, hogy százmilliárdokat erre költsenek rendszeresen, nyugodtan abbahagyhatnák ezt, és a jövő évben ezzel elég sokat tudnának spórolni, ezt kihúzhatnák ebből a körből.

Milyen következtetések vonhatók le mindebből? Mert úgy tűnik, hogy ezeket az ajánlásokat figyelembe venni nem akarják, és az előbb a képviselőtársam arra hívta fel a figyelmet, hogy a sok száz módosító indítványnak mi volt az elmúlt évben a sorsa. Nem tudom, az idén mire számíthatnak ezek a módosító indítványok, de tételezzük fel, hogy mégiscsak valaminek

lesz eredménye, mindannak ellenére, hogy én és a Demokratikus Koalíció úgy ítéltük meg, hogy az önök eddigi magatartása, eddigi hozzáállása nem teszi lehetővé azt, hogy értelmesen lehessen a módosító indítványokkal számolni, és hogy önök azt figyelembe vennék. Éppen ezért jelzem, hogy mi egyetlen módosító indítványt sem adtunk be. En bízom benne, hogy ezzel együtt önök meghallanak valamit abból, amit itt a költségvetési törvény kapcsán a képviselők elmondtak. Engedjék meg, hogy ezek közül azért mégis egy dologra mindenképpen felhívjam a figyelmet.

Mivel a körülmények úgy alakultak, ahogy alakultak, és továbbra is azt mondom, hogy ennek a tavaszi költségvetés-készítésnek sok értelme nincs, mondhatnám, semmi értelme nincs, ebben szakértői konszenzus van, már csak azért is, mert önök rendre fű alatt írják át a költségvetést, és ebből kizárják a parlamentet, ide vissza költségvetési módosító indítványt nem hoznak, holott ez 2017 és 2018 után is egyébként indokolt lett volna, ezt önök kihagyják, ezért önök majd ezt el fogják intézni, ezért továbbra is azt mondom, hogy az előbb említett okok miatt önöknek érdemes ezt a költségvetési törvényt visszavonni, a 3 százalékos feletti inflációs pályára átervezni, és ennek megfelelően újraszámítani ezt a költségvetést. Felül kell vizsgálni az inflációhoz kötött kiadásokat, amiben benne vannak például a nyugdíjak is, amire önöknek majd nagyon ügyelni kell.

Végezetül, egyetlen dologra még hadd térjek ki, mert itt a számok vonatkozásában egy kisebb vita alakult ki, hogy a költségvetési törvényben részben az adósság vonatkozásában önöknek milyen teendőik vannak, és mire kellene figyelni.

(12.20)

A javaslat szerint az adósság 2018 végén 28 483 milliárd forint lesz, az önkormányzatok és a kormányzati szektorba sorolt cégek és nonprofit szervezetek teljes adóssága nem éri el az 1450 milliárd forintot. A költségvetési törvény szerint a központi alrendszer bruttó adóssága 2019 végén 29 896 milliárd forintra emelkedik, ami önmagában 1414 milliárd forint növekményt jelent. Vagyis az önkormányzatoknak - és utalok arra, amit itt Szabó Sándor kollégám mondott - és az egyéb szervezeteknek kellene 1100 milliárd forinttal csökkenteni a saját adósságaikat ahhoz képest, hogy a stabilitási törvény szabályai itt érvényesülhessenek. Önök is tudják, 78 százalékkal csökkenteni, ez a lehetetlen kategóriában van. Ennek alapján, az önök által elfogadott stabilitási törvény betarthatatlansága miatt vissza kell vonni ezt a költségvetést, és nem érdemes ezzel számolni. Maga a konvergenciaprogram is egyébként azzal számol, hogy a kormányzati szektor adóssága 2019 végére 30 569 milliárd forintra emelkedik, amit tehát 322 milliárd forinttal haladja meg szintén az ennek a törvénynek megfelelő értékeket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök által sokat emlegetett kiszámíthatóságnak, stabilitásnak, biztonságának ez a költségvetési törvény nem lehet az alapja,

ezért ehelyett inkább azt kell mondani, kiszámíthatatlanság, bizonytalanság, önöknek ezt újra kell kezdeni, és ennek megfelelően ez a törvény így nem támogatható. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Hoppál Péter képviselő úrnak.

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország 2019. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat vitájában számos megszólaló rögzítette a költségvetési törvényt beterjesztő Varga Mihály miniszter úr azon prognózisát, amelynek értelmében a legfontosabb célok között Magyarország biztonságának további megőrzése és további erősítése szerepel.

Mindannyiunk számára fontos érték az, hogy Magyarország egy biztonságos ország, továbbá mindenki számára, azt hiszem, a parlamenti patkó bármelyik oldalán ülő képviselő számára értékesek azok a tendenciák, amelyeket az elmúlt években a polgári kormányzás, a második és a harmadik Orbán-kormány időszakában a magyar költségvetés pozíciói elértek.

Ki szeretném ezek közül emelni, úgy is, mint egy nehezebb sorsú és rosszabb történelmi előzményekkel rendelkező megye, Baranya megye országgyűlési képviselője, hogy a munkahelyteremtés vonatkozásában elért eredmények, közös eredményeink mértékadó és Európában is megsüvegezt adatok. Azt láthatjuk, hogy Komló városa vonatkozásában, ami egy 25 ezres lélekszámú város, a 2010-es 25-27 százalékos munkanélküliségi adatok az elmúlt hét esztendőben 8 százalékpont alá süllyedtek. Azt hiszem, hogy ez bátran nevezhető - óvatos jelzővel is - sikertörténetnek.

Szintén nagyon fontos, a mostani költségvetési törvény eredményességét és megalapozottságát aláhúzó adat - a teljes foglalkoztatás megközelítésén túl - az államadósság csökkenése, ennek következő lépései, hiszen azt láthatjuk, szintén a 2010-es adatokban, hogy a magyar államháztartás történetének rekordméretű államadósságát örökölte meg a polgári kormány, 80 százalék fölötti adósságmértéket a GDP-hez viszonyítva. Ez az elmúlt időszakban a GDP arányában folyamatos csökkenést mutat, és mivel az államháztartási hiány is évről évre alacsonyabb, és most már 2 százalék alatti, 1,8 százalékos hiánycél szerepel ebben a tervezetben, ez mutatja, hogy minél kisebb az év végi hiány, annál kisebb mértékben növekszik tovább az államadósság.

A GDP növekedése, a 4,1 százalékos államháztartási növekedés pedig jóval magasabb annál, mint amennyi a tervezett hiánycél. Így a kismértékű hiány és a nagyobb mértékű, európai uniós átlagot meghaladó mértékű növekedés egyértelműen pozitív szaldós. Az elmúlt nyolc esztendőben, mindannyiunk számára örvendetes, hogy Magyarország kilábalta a korábbi gazdasági csődhelyzetből, és ez a 2019. évi

költségvetési törvényből is kitűnik, hogy továbbra is ezen az úton fogunk haladni.

Ami még érzékelhető fejlődést mutat a költségvetési törvény tervezetében, az a kulturális terület. Engedjék meg, hogy néhány szó erejéig kitérjek a kulturális ágazat legfontosabb pozitív tendenciájára. Csak a mögöttünk hagyott négy esztendőben a kulturális költségvetés megkétszereződött, sőt két és félszerezésére növekedett 2010 és 2017 között a kultúrára fordított állami források mértéke.

Nemcsak mi mondjuk és nemcsak a magyar adatközlők emelik ki ennek a kulturális konjunktúrának a pozitív számait, hanem az Európai Statisztikai Hivatal tavaly nyáron közzétett adatai szerint a 2016. évi, az Eurostat által vizsgált utolsó esztendőben - kapaszkodjunk meg, képviselőtársaim! - a 28 európai uniós tagállam közül Magyarország költi a legtöbbet kulturális kiadásokra. Magyarország költi a legtöbbet kultúrára GDP-arányosan. Az első helyre kerültünk kulturális állami költségek tekintetében. Ez azért öröndetes tendencia, mert a kultúra eszközeivel lehet a társadalom jobbításán leglátványosabban dolgozni.

Nem véletlenül hirdette meg a kormány négy évvel ezelőtt a kulturális alapellátás programját. Ennek keretében megpróbáltunk minden intézményrendszeren keresztül, a könyvtári intézményrendszeren, a közművelődési intézményrendszeren, a különböző művészeti területeken működő intézményeken keresztül, illetve a múzeumi és levéltári világgal együttműködve minden magyar állampolgárhoz értékes kultúrát juttatni; a kultúrához való hozzáférés útjában az akadálymentesítés programján haladtunk végig az elmúlt négy esztendőben. Ennek az eredményessége abban is mérhető, hogy a most beterjesztett törvényjavaslatban szereplő közel 40 milliárd forintos kulturális támogatás mértékét, ami az Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezeti soraiban szerepel, kiegészítik a Belügyminisztérium kultúrára szánt forrásai, amelyek normatív finanszírozáson keresztül, a települési önkormányzatokon keresztül gyarapítja és növeli a kultúrához való hozzáférés esélyeit és lehetőségeit minden állampolgár számára. Hangsúlyozom tehát, hogy a fővároson kívül is virágzik a kulturális élet, és még az 5 ezer fő alatti települések szintjén is sikerült elérni az elmúlt esztendőben, hogy például a könyvtári szolgáltatást ki tudtuk terjeszteni minden településre. Sőt, a kulturális törvény tavalyi évi módosításában a kormány szándéka érvényesült, amelynek tekintetében minden intézménytípusnak feladatául rötta ki az új törvény szabályozása a kulturális alapellátásban való részvételt.

Tisztelt Országgyűlés! Azt hiszem, hogy néhány alapvető adaton keresztül még megvilágíthatóbb, hogy a kulturális konjunktúra időszakát éljük ma Magyarországon. Elég, ha csak arra emlékeztetek, hogy a magyarországi színházak látogatottsági adatai az elmúlt évben már 7,1 millió főt meghaladó színházjegyvásárlást mutatnak. Ez a nyolc évvel korábbi adatokhoz képest 56 százalékos emelkedést jelent. Ez azt je-

lenti, hogy ha száz ember ment el színházjegyet vásárolva színházi előadásra 2009-ben, 2010-ben, akkor ma már több mint 150 ember vásárol színházjegyet Magyarországon. Ilyen mértékben növekedett meg tehát a színházi befogadás Magyarországon.

Itt is kiemelnék egy fontos kérdést: a Pécsi Országos Színházi Találkozó már az indulásának pillanatában, amikor a találkozó elkezdődik, a fesztivál útjára indul, már teljes teltházassal előadásokkal dübörög, nem lehet hozzájutni jegyekhez. Ilyen mértékben kíváncsi a széles körű közönség - nem csak a szakmai közönség - az adott év kőszínházi programjaira.

(12.30)

De egy másik párhuzamot is ideállíthatok: Komló városában került megrendezésre immáron harmadik alkalommal a Kárpát-medencei magyar nyelvű amatőr színjátszás seregszemléje, a KASZT, a Komló Amatőr Színházi Találkozó, ami pedig nézettségi rekordokat dönt, és amihez kapcsolódóan most már a szakmai szervezetek a közönséggel való találkozás tekintetében is új utakra találtak. Tehát a színház- és - még idetenném - a komolyzeneikoncert-látogatás is nagymértékben növekedő tendenciát mutat. Nyilván az állami támogatás mögöttes mértéke nélkül nem lenne a piacon ennyi többletkínálat sem a színházak, sem a koncertek tekintetében. Megkétszereződött a koncertjegyvásárlók száma Magyarországon a polgári kormány elmúlt nyolcesztendő időszakában, és ebből a komolyzenei koncertek részaránya 30 százalékos növekedést mutat. Azt hiszem, ez is nagyon fontos, kiemelhető adat.

Ha még egy fontos kérdést idehozhatok: a vidéki kulturális fesztiválok az ismert budapesti nagy rendezvényeket kiegészítve hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a helyi gazdaság is erősödhet a turizmus által, hiszen a kulturális fesztiválok környezetében a szolgáltatások igénybevétele drasztikus emelkedést mutatott a mögöttünk hagyott esztendőben. Ez azt jelenti, hogy az az új forrás, amit Banai Péter Benő államtitkár úrral történt korábbi tárgyalások következtében egy új fejezeti sorként a vidéki kulturális fesztiválok támogatására indított el a kormány a tavalyi esztendőben 500 millió forintos, idén már 750 millió forintos támogatási intenzitással - bizakodhatunk, hogy talán ez az összeg még tovább növekedhet a jövő esztendőben -, ez mindenképpen a vidéki kulturális lehetőségek bővülését hozza, ami a vidéken élő embereket erősíti.

Itt is tudnék a választókerületemben kiemelni ilyen programokat, hiszen az említett Pécsi Országos Színházi Találkozó mellett a most éppen a mai napon már zajló Zsolnay Fényfesztivál is hatalmas közönségvonzást eredményez Pécs városában, egy különleges, új mediális művészeti ágat bemutatva és a közönség elé tárva. De ugyanígy említhetem a Hét Domb nemzetközi filmfesztivált, ami Komló városában kerül megrendezésre.

Ezek a fesztiválok egyébként javarészből az Európai Fesztiválszövetség „minősített fesztivál” rangját is kivívták, a kormány pedig állami támogatást biztosít ezen vidéki fesztiválok megrendezéséhez. Azt hiszem, hogy ez egy nagyon jó és pozitív tendencia.

Úgy látható, úgy láthatjuk, hogy a szimbolikus kérdésekben a magas kultúra mellett itt az amatőr kultúra, a közművelődés területébe tartozó kulturális tevékenységek bővülő támogatása is lehetőséget ad arra, hogy valóban már ne csak egy szűk réteg sajátja lehessen a kultúrával való, akár mindennapos érintkezés.

Idécitálom a Magyar Tudományos Akadémia ez idejű alelnökének, Freund Tamás neurobiológus agykutató professzornak a kijelentését, amely szerint egyébként a legfogékonyabb korban, a gyermekkorban az agyra nagyon különleges stimuláló hatást gyakorol, ha egy héten minél többször találkozik művészetekkel a gyermek. Ezért tartjuk fontosnak, hogy a művészetekkel való iskolai érintkezés lehetősége mellett a közművelődés tevékenységén keresztül is bevonjuk a mindennapi kultúra létrehozásába, az aktív kultúra létrehozásába a fiatalokat. Ebben a tekintetben is elmondhatjuk, hogy folyamatosan bővülő adatokkal rendelkezik a kulturális ágazat.

Szeretném tehát megköszönni a szakemberek együttműködését abban, hogy a kormányzat elé tárt adatok tekintetében az új költségvetés, a jövő évi költségvetés újra a kulturális konjunktúra egy újabb lépcsőfokát és a kulturális alapellátás programjának folytatását tűzte ki célul, ezzel az egész társadalom erősödik. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Déjà vum van, de akkor is elmondom, mert úgy láttam, hogy eddig mindig valaki jelentette államtitkár úrnak, hogy mit kérdezek.

Utoljára szeretnék nekifutni ennek a három kérdésnek, és lehet, hogy akkor a vitát majd azonnali kérdés formájában vagy más plenáris ülés formájában fogjuk folytatni, ha nem sikerül zöld ágra vergődnünk.

Szóval, amikor a bv vezetési válságáról beszéltem, akkor pont arról beszéltem, amit most itt államtitkár úr megerősített. Ha nem veszik észre és nem fogják föl, hogy alapvető működési és finanszírozási létszámproblémák vannak annál a szervezetnél, akkor az lesz, amit most láttunk az elmúlt két évben, amióta egy rendőri vezetőt kineveztek a bv parancsnokának. Akárhány intézetben volt balhé - márpedig volt balhé, ha máshol nem, a Blikkben vissza tudják keresni -, akkor leváltották a teljes parancsnoki állományt abban az intézetben, és ezzel a magyar kormány és a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága részéről el van intézve a probléma.

De a probléma nem abból adódik, hogy rosszak a vezetők, hanem abból, hogy egyszerűen nem tudják

ma már kiadni az állománynak a szolgálati idejét, hogy nem tudják beosztani őket, és valószínűleg egyébként a törvény betűjének nem tudnak megfelelni nagyon sok esetben. Most arról nem beszélve - mert ez már egy hosszabb probléma -, hogy nagyon sokszor civil, mondjuk, informatikus kollégákat osztanak be fogolykíséretre, mert egyszerűen nincs munkatárs az intézetekben, ami nyilvánvalóan előbb-utóbb azt fogja eredményezni, hogy fejre fog állni ez a szervezet.

A túlszolgálatnál pedig azt gondolom, hogy az lenne a tisztességes a BM részéről, ha közölné azzal a néhány tízezer emberrel, akit érinteni fog ez a változás december 31-ével, hogy az idén 20 milliárd forintot elérő túlszolgálati pénzt, amit megkaptak készpénzben, jövőre biztos, hogy nem fogják megkapni. Ez egyéneknél, emberenként éves szinten több száz ezer forintnyi fizetéscsökkenést fog okozni. Szerintem azért érdemes, ha tudnak róla.

Végezetül pedig Banai Péter Benő szakállamtitkár urat szeretném kérdezni, hogy amit benyújtottam módosító javaslatot, azt a kormány tudja-e támogatni, hogy végre ne tologassák az információbiztonságról szóló törvény végrehajtását, hanem azt a nyamvadt egy-, másfél vagy kétmilliárd forintot adják már oda akár a BM-nek, vagy akinek kell, és gondoskodjanak arról, hogy a magyar állam birtokában lévő informatikai adatok fizikailag és informatikai szempontból is biztonságban legyenek. Államtitkár úr, ezek rendvédelmi szerveknél lévő adatok, ezek lehet, hogy nemzetbiztonsági szerveknél lévő adatok, ezek egyébként a népszámlálás nyilvántartást és a választási adatokat is érintető módon jelentenek a mai napig is biztonsági kockázatot. Kérem, hogy ezt az ügyet oldják meg, és támogassák a javaslatomat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP részéről. - Varju László és Csárdi Antal tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most kétperces hozzászólások következnek. Megadom a szót elsőként Volner János képviselő úrnak.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Banai Államtitkár Úr! Fölvetődött itt a közösségi közlekedés és az önkormányzatok finanszírozásának kérdése. Én össze szeretném kapcsolni a kettőt, és tisztelettel az iránt szeretnék érdeklődni, hogy minek köszönhető az a lyuk, amit a kvázi fiskális szervezetek finanszírozásában láthatunk. Itt konkrétan arra gondolok, hogy Tarlós István minden évben megvívja a maga csatáját a kormánnyal abban, hogy újabb és újabb támogatást kapjon a BKV részére, mert a BKV a minden évben külön-külön folyósított támogatás nélkül működésképtelen, és gyakorlatilag becsődölne.

De én kérdezem azt, hogy minek köszönhető az, hogy az elmúlt nyolc évben nem sikerült az önkormányzatnak egy olyan programot alkotni, ami legalább az amortizációt ebbe az ágazatba visszafogta volna, ugyanis nem kis részben ennek köszönhető, hogy a kvázi fiskális szervezetek jelentős részének elavult az

eszközparkja. A BKV egyébként maga is egy 800 milliárd forintos belső adóssággal küzd az igazgatóság jelentése szerint. Ennek köszönhető az, hogy előregedett a járműpark, korszerűtlenek az eszközök, kicsi az ellátásbiztonságuk. Kérdezem, hogy ez most a rövid póráz politikája, amit Orbán Viktor folytatott, hogy Tarlós Istvánt rövid pórázon kell tartani, hogy Tarlós István minden évben pucsoljon azért az állami támogatásért, vagy pedig az előrelátó költségvetési tervezés hiánya, hogy erre nem találtak megnyugtató megoldást. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Boldog István képviselő úrnak.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A háromnapos vita végéhez közeledünk. Z. Kárpát Dániel képviselőtársamat annyira érdekelte a véleményem, hogy el is hagyta rögtön a termet, miután elmondta a maga mondókáját. Úgy látom, hogy mégsem érdekli annyira, hogy mi lesz a több mint ezer módosító javaslattal, pedig szívesen megosztottam volna vele a gondolatomat.

Turi-Kovács Béla világosan kifejtette, hogy a fenntartható fejlődést vetíti előre ez a költségvetés, és ha az ellenzék több mint ezer módosító indítványát - amelyben vannak szimpatikusak természetesen, főleg a lakosság felé - mind beépítenénk, akkor bizony ez a költségvetés nem lenne fenntartható fejlődést biztosító költségvetés, mert összeomlana az egész.

Az a helyzet, hogy a kormány azokat a módosítókat fogja beépíteni nyilvánvalóan, és azokat fogja támogatni a frakciónk, amely módosítók biztosítják azt, hogy a költségvetés stabil lábakon álljon, és minden olyan célt, amit kitűztünk, meg tudjunk valósítani.

(12.40)

Az is kiderült a háromnapos vitában, hogy az ellenzék minden pártja többkulcsos személyi jövedelemadót szeretne bevezetni. Már a választási kampányban is kifejtették, hogy nem értenek egyet az egykulcsos személyi jövedelemadóval. Aztán a három nap alatt az is kiderült, hiszen egyik képviselőtársunk elmondta, hogy hogyan képzelik ők ezt el. Az elképzelés az, hogy 24 százalék adót vetnek ki az átlagjövedelemtől felfelé. Ez azt jelentené, hogy azok a pedagógusok, orvosok, köztisztviselők és egyéb dolgozók, akiknek megemeltük a bérét az elmúlt években, gyakorlatilag elveszítik a béremelésük egy részét. Nagyon sajnálom, hogy véletlenül elszóltta magát az LMP-s képviselőtársunk, illetve én örülök neki, de ő sajnálhatja, mindenesetre megjegyeztem ezt a felszólalását, és tolmácsolni is fogom a pedagógusok és az orvosok felé, hogy van itt olyan párt - sőt az összes többi ellenzéki párt is, azt gondolom, ezzel ért egyet -, amelyek az eddig megkapott béremelésüket rögtön csökkentette volna az első intézkedésével, ha kormányra került

volna. Szerencsére nem kerültek kormányra, és én bízom benne, hogy ez még hosszú évekig így lesz. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a fennmaradt időkeretben. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs jelentkező, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Banai Péter Benó államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra zárszóként.

BANAI PÉTER BENÓ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A 2019. évi költségvetésitörvény-javaslat benyújtásával immár negyedik alkalommal dönthet az Országgyűlés a következő év költségvetéséről és ezzel párhuzamosan a költségvetéshez kapcsolódó adótörvényekről, illetőleg a költségvetést megalapozó törvényjavaslatról.

Többben az elmúlt napokban annak a kritikának adtak hangot, hogy felesleges tavasszal költségvetést készíteni, hiszen nem ismert még az előző év zárszámadása, sok a bizonytalanság, és ezért nem állhat meg a lábán a következő évi költségvetés. Azt gondolom, hogy ha az elmúlt évek tapasztalatát nézzük, akkor kijelenthetjük, hogy az összes költségvetésitörvény-javaslat, amit a kormány tavasszal nyújtott be az Országgyűlés részére, és amelyekről az Országgyűlés még a tavaszi ülés végén szavazott, eddig megálltak a saját lábukon. Ha módosításra került sor, az kizárólag azért történt, mert év közben a gazdasági folyamatok még jobban alakultak, mint azt előzetesen terveztük, és a többletbevételek fedezete mellett úgy lehetett többletkiadásokat teljesíteni, hogy mellette az államháztartási hiánycélt változatlanul hagytuk. Azt gondolom tehát, hogy jó reményekkel szavazhat az Országgyűlés a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatról is már a tavaszi ülés végén.

Ezt a költségvetésitörvény-javaslatot a benyújtása előtt véleményezte az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács. Mind a két kormánytól független szervezet azt állapította meg, hogy a költségvetésitörvény-javaslat megalapozott mind a bevételek, mind a kiadások tekintetében, reális az Alaptörvényben lefektetett adósságcsökkentési cél. Azt gondolom, ez ismét erősíti azt, hogy a kiszámíthatóság a 2019-es évet is jellemezheti, amennyiben már tavasszal sor kerül a költségvetés és az adószabályok elfogadására.

Ami pedig a zárszámadást illeti, értelemszerűen a 2017. évi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot a kormány az Országgyűlés részére határidőben be fogja terjeszteni. Az, hogy erről még nem szavazott az Országgyűlés, nem jelenti azt, hogy ne ismerjük a 2017-es számokat. Ismerjük azt a 2017-es ténybeli bázist, ismerjük a '18-as folyamatokat, amelyek alapján a 2019-es költségvetésitörvény-javaslatot elkészítettük. A 2017-es tényszámok és a 2018-as év központi költségvetése végrehajtásának eddigi számai nyilvánosak, azok a Magyar Államkincstár és a

Pénzügyminisztérium honlapján bárki által megismerhetőek, mint ahogy például a 2017-es év Eurostat által validált tényszámái is nyilvánosak az Eurostat honlapján. Ez alapján elmondhatjuk, hogy a tavasszal elfogadott 2017-es költségvetés az előzetesen kalkulálthoz képest jobb hiánnyal zárt, 2,4 százalékos GDP-arányos hiány helyett 2 százalékkal záródott.

Azt gondolom tehát, hogy az egyik fő kérdésre választ kaphattunk, nevezetesen, hogy célszerű-e a tavaszi ülésszak végén költségvetést elfogadni. Azt gondolom, hogy igen, hiszen ez a kiszámíthatóságot erősíti, és az eddigi tapasztalatok alapján ezek az elfogadott költségvetések - ismétlem - megálltak a lábukon.

Ezzel át is térnék arra a témakörre, amely az elmúlt két és fél napban szintén kulcskérdés volt. Nevezetesen: meg fog-e tudni állni a lábán a 2019. évi költségvetés, mik azok a makrogazdasági feltételek, amelyekkel kalkuláltunk, reális-e a növekedés, amivel kalkuláltunk, mi történik, ha a forint/euró árfolyam változik, mi történik, ha az infláció másképpen alakul? E tekintetben, ha megengedik, először arra reflektálnék, hogy milyen az a gazdaságpolitika, amely jellemezte eddig a magyar kormányzatot, illetve az Országgyűlés kormánypárti frakcióit, vajon milyen helyzetben vagyunk, amikor a válság néhány hullámáról beszélhetünk, akár reálgazdasági ügyekre gondolok itt, például az Egyesült Államok és más világgazdasági szereplők között kereskedelmi háború lehetőségére, akár pénzügyi hullámokra gondolok, lásd állampír-finanszírozás, árfolyamváltozások.

Azokkal a megállapításokkal erősen vitatkoznom kell, amelyek arról szóltak, hogy rossz helyzetben talánna egy válság a magyar gazdaságot. Több ellenzéki hozzászóló erről beszélt. Azt gondolom, hogy a tíz évvel ezelőtti válság megfelelő alkalmat ad arra, hogy összehasonlítsuk a magyar gazdaság helyzetét 2008-ban és 2018-ban. 2008-ban ikerdeficit jellemezte az országot, mind az államháztartás hiánya magas volt, mind a folyó fizetési mérleg deficitet mutatott. Tudjuk, hogy az államadósságunk 2010 előtt évről évre növekedett, tudjuk, hogy a munkanélküliségi ráta 12 százalék volt, tudjuk, hogy az Európai Unión belül az aktivitási ráta rendkívül alacsony volt az inaktívák magas számának köszönhetően, tudjuk, hogy a GDP olyan mértékeket ért el, amelyek nem jelentettek érdemi reálkonvergenciát, és tudjuk, hogy épp ezért, ezen sérülékenység miatt a gazdasági válság rendkívül negatív módon érintette Magyarországot. 2009-ben közel 7 százalékkal esett vissza a gazdaság. Ehhez képest tíz évvel később most arról beszélünk, hogy a jövő évi költségvetésjavaslatban 4 százalékos növekedéssel kalkulálunk.

Azt gondolom tehát, hogy összehasonlíthatatlan a két helyzet. Nem véletlen, hogy amíg tíz évvel ezelőtt túlzottdeficit-eljárásban voltunk, addig ezt ma már régen magunk mögött tudhatjuk. Nem véletlen, hogy hitelminősítőknél kedvezőtlen volt a besorolásunk, most pedig mind a három nagy nemzetközi hitelminősítésnél befektetésre ajánlott kategóriában vagyunk. Miért? Nemcsak azért, mert az adósság korábbi növekedéséhez képest most 2011 óta évről évre

csökkenést láthatunk, és ezzel számolunk a jövő évi törvénytervezetben is, hanem azért is, mert az adósság szerkezete is jelentősen változott. Ha így nézzük a helyzetet, most sokkal kevésbé vagyunk kitéve a forint/euró árfolyam mozgásának például azért, mert az államadósság devizában mért részaránya 50 százalék fölötti szinthez képest érdemben 25 százalék alá csökkent.

A forint árfolyamának a változása kapcsán én nem látok okot arra, amit a Demokratikus Koalíció részéről Varju László képviselő úr többször mondott, nevezetesen, hogy vonjuk vissza a költségvetést. Látnék olyan költségvetést 2010 előtt, amit a betervező kormány visszavont, mégsem állt meg a lábán. Azt gondolom, hogy épp a nemzetközi térről várható esetleges hullámok kivédésére, például a tervezethez képest eltérő forint/euró árfolyam hatásának kivédésére vagy az infláció esetleges más értékének kivédésére számolt a költségvetés érdemi megnövekvő tartalékokkal. Ha a makrogazdasági képről beszélek, akkor tehát azt is elmondhatom, hogy a jövő évi költségvetést azért hívjuk a biztonságos növekedés költségvetésének, mert egyrészt 4,1 százalékos növekedéssel kalkulál, másrészt figyelembe veszi azt, hogy természetesen a nemzetközi folyamatok érdemben befolyásolhatnak magyarországi számokat, és ezért a tartalékokat megnöveltük.

Én kifejezetten hasznosnak tartom az elmúlt két és fél nap e tekintetben folytatott vitáját, mert azt gondolom, megerősítette azt, hogy a kormány helyesen járt el azzal, hogy a jövő évi költségvetésben 50 százalékkal megnövelte a rendkívüli kormányzati intézkedések nevű előirányzat összegét, és 50 százalékkal megnövelte azt a biztonsági tartalékot, amelyet kizárólag a hiánycél teljesítése esetén lehet felhasználni.

(12.50)

A biztonságot növeli az is, hogy 1,8 százalékos hiánnyal kalkulálunk. Az elmúlt két és fél napban többször elhangzott, hogy a kormány nem tart be egy európai uniós szabályt, és még a saját jogszabályait is megsérti azzal, hogy az úgynevezett strukturális egyenleg tekintetében nem 1,5 százalékkal kalkulálunk 2019-re.

Először is egyértelművé szeretném tenni, hogy ahány közgazdász, annyiféle módon számolja a strukturális egyenleg mértékét. Egy rendkívül bonyolult kategóriáról van szó. A tisztelt Országgyűlést nem unatnám sokáig, a GDP ciklikus pozícióját és úgynevezett egyszeri tételeket figyelembe véve határozható meg a strukturális egyenleg. Meglátásunk szerint az eddigi költségvetési politika egyértelműen a gazdasági növekedést és ezzel párhuzamosan a bérek felzárkózását szolgálta, és az a meglátásunk, hogy a strukturális egyenleg tekintetében is a középtávú számokat úgy állítottuk össze, hogy az összhangban legyen Magyarország középtávú strukturális egyenleg-céljával, és ezért az említett 1,5 százalékos strukturális egyenleget számításaink szerint 2020-ban fogja elérni a magyar költségvetési pozíció. Ami számít, az az, hogy

a költségvetés hiánya biztosítsa az államadósság csökkenését. Így készült tehát a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat, és ennek szellemében készítjük a következő költségvetésitörvény-javaslatokat a választópolgárok bizalmából. 2020-ra azzal kalkulálunk, hogy a hiányunk 1 százalék alá mehet, és ezzel összhangban az államadósság is a GDP 60 százaléka környékére süllyedhet.

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Szabó Sándor váltja fel.)

Engedjék meg, hogy a makrogazdasági területen arról is szóljak, hogy az a gazdasági növekedés, amit az elmúlt években elértünk, nemzetközi viszonylatban hogyan értékelhető. Baloldali hozzászólók többször arról beszéltek, hogy nemzetközi téren nem is magas ez a növekedés. A 2016-os számokat emelte ki Varga László képviselő úr. Engedjék meg, hogy az Eurostat adataira hívjam fel a figyelmet, amelyek nyilvános adatok. Ezek szerint a 2013-as növekedési fordulatot követő négy évben a magyar gazdaság átlagosan 3,6 százalékkal növekedett. Ez magasabb, mint a régióban lévő országok többsége. Ráadásul, ismétlem, ez a növekedés az államháztartás stabilitása és a folyó fizetési mérleg többlete mellett valósult meg, vagyis az egyensúlyi mutatók is jól alakultak.

En nem gondolom, hogy Romániát e tekintetben példaként kellene említeni. Igen, Romániában nagyobb növekedés volt 2016-ban és 2017-ben is, mint Magyarországon. De milyen áron? Ikerdeficit alakult ki. En óva intenek mindenkit attól, hogy erre a pályára térjünk. Mi, magyarok pontosan tudjuk, hogy mit jelent az, amikor ikerdeficit alakulhat ki, és annak milyen negatív következményei lehetnek.

S ha a növekedést említettem és párhuzamot vontam az elmúlt napok alapján a tíz évvel ezelőtti helyzethez képest, akkor engedjék meg, hogy igen, azt az IMF-et idézzem, amellyel nagyon sok tekintetben eltérőek voltak a gazdaságpolitikai nézeteink. Az IMF nemrég járt Magyarországon, meghatározó gazdaságpolitikai szereplőkkel folytatott konzultációkat, és ez alapján az IMF is úgy látja, hogy az idei évben, az említett múlt évi kedvező folyamatok után, reális a 4 százalék körüli gazdasági növekedés. Ha a nemzetközi szervezeteket nézem, akkor még nem is mondhatom, hogy ők optimisták, hiszen például az OECD 4,4 százalékos növekedéssel kalkulál. És ha megnézzük az első negyedév tényszámát, akkor 4,4 százalék volt a növekedés, az úgynevezett naptárhatástól tisztított szám pedig 4,7 százalékos gazdasági bővülést mutat. Azt gondolom tehát, hogy viszonylag kedvezők azok az alapok, amelyekre a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatot készítettük.

És ha már Romániát említettem, és az elmúlt két és fél napban a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat kapcsán szóba került demográfiai célú fenntarthatóság és kivándorlás ügyét említem, akkor hadd ismétljem meg azt, hogy nemzetközi nyilvános statisztikák alapján a Magyarországról külföldre munkaválla-

lási céllal távozott lakosok aránya jóval kisebb, mondhatom, töredéke például a román értéknek, de jóval kisebb a legtöbb környező országban látható értéknél. Tényszerű, hogy az európai uniós csatlakozás után a munkavállalók egy jelentős része élt a szabad országválasztás, munkaválasztás jogával, de azon dolgozunk, és a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat annak a szellemiségében készült, hogy minél inkább megérje Magyarországon élni és dolgozni. E tekintetben nem tudok egyetérteni azokkal a véleményekkel, amelyek arról szólnak, hogy a jövő évi költségvetés a fenntarthatatlanság költségvetése.

Ha megengedik, ezek után egy újabb gondolat-sort nyitva beszélnék arról, hogy az említett makrogazdasági számok mellett, 4 százalék fölötti növekedés mellett, 1,8 százalékos hiány mellett és megnövelt tartalékok mellett vajon mennyi jut az egyes területek kiadására, illetőleg milyen mértékben nyílik lehetőség adócsökkentésre. Épp az említett 4 százalék fölötti növekedésnek köszönhetően családtámogatásokra, béremelésre, mind a versenyszféra saját döntése alapján, mind a közszférában az állam döntése alapján, többletforrások fognak rendelkezésre állni. Ha előbb Romániánál a makrogazdasági adatoknál a kivándorlási számokat mondtam, akkor el kell mondjam, hogy számításaink szerint 2019-ben folytatódni fog az a reálkonvergencia, ami a bérek fölzárkózásával jár együtt, és ami azt eredményezi, hogy reményeink szerint egyre többen gondolják úgy, hogy Magyarországon a megélhetésük biztosított, Magyarországon éri meg dolgozni, és folytatódhat az a tendencia, amit a ki- és bevándorlás kapcsán láttunk, amely értelmében a tavalyi évben már a KSH adatai alapján többen tértek haza Magyarországra, mint amennyien elmentek. A jövő évi költségvetésitörvény-javaslatban tehát azt gondolom, a béremelések és például a családtámogatások növelése is ezt a célt szolgálja.

De hogy konkrétumokat mondjak: a gazdaság egészében mintegy 9 százalékos átlagos béremeléssel kalkulálunk. Ez mintegy 6 százalékponttal lehet magasabb, mint az európai uniós átlag. A versenyszférában a béremeléseket meglátásunk szerint támogatja az az adórendszerbeli változás, amelyre sor kerülhet. Nevezetesen a 2016-os hatéves bérmegállapodás keretében azt vállalta a kormányzat, hogy fokozatosan csökkenti a szociális hozzájárulási adó kulcsát. Mi azzal kalkulálunk, hogy ez 2019 folyamán megvalósul, tehát 19,5 százalékról 17,5 százalékra csökkenhet a szociális hozzájárulási adó kulcsa. Ez jelentős többletforrásokat hagy a vállalkozásoknál, amelyek ezt a fel szabaduló forrást béremelésre vagy beruházásokra fordíthatják.

Természetesen ezen adókulcs-csökkentésnek a pontos időpontja függ a megállapodásban foglalt reálbér-emelkedéstől. Azt tudom mondani, hogy a kormányzat vállalja azt, amit korábban aláírt, tovább fogja vinni a szociális hozzájárulási adó kulcsának a csökkentését. De azt gondolom, hogy a versenyszférában a béremelést segíti az is, hogy a kisvállalkozásoknál kedvező változások vannak. A kivát választók ösz-

szeghatára, limithatára érdemben növekszik, és fennmarad az egyik legkedvezőbb és legnépszerűbb adó-nem is, az úgynevezett kata.

Ha a béremeléseket mondtam a versenyszférában és kitértem a közszférában is rá, akkor e tekintetben is előrelépést várhatunk a közszférában dolgozók esetében. A kormány korábban azt vállalta, hogy a gazdasági növekedéssel összhangban valósít meg béremeléseket a közszférában. A 700 ezer fő költségvetési szervnél foglalkoztatottak közül több mint 550 ezer főnél valósult már meg béremelés, és ezek érdemi béremelések voltak, gondolhatunk például a rendvédelmi vagy a honvédelmi szerveknél foglalkoztatottak esetén az 50 százalékos béremelésre, aminek az utolsó részét a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat tartalmazza. De a már elindított és folyamatban lévő béremelések mellett a jövő évi törvényjavaslat azt tartalmazza, hogy a kormánytisztviselők esetén és az önkormányzatoknál foglalkoztatott köztisztviselők esetén szintén egy érdemi béremelés valósulhat meg. Erre a fedezetet a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat a tartalékok előirányzatot tartalmazza, a konkrét mérték pedig a kormány későbbi döntésének függvénye.

A nagy kiadási területeket illetően az elmúlt napokban főleg baloldaltól az elhangzott, hogy keveset költ az állam oktatásra, egészségügyre vagy a társadalombiztosítási és jóléti célokra. Ha tényszerűen megnézzük az adatokat, akkor azt tudom elmondani, hogy az említett területeken többletekkel kalkulálhatunk.

(13.00)

Az oktatásnál ez 15 milliárd forint. Sokan azt mondták, hogy ez csekély érték, de kérem, vegyék figyelembe azt, hogy számos európai uniós projekt kifut, ennek következtében az oktatási célú uniós források 2018-ról 2019-re csökkenhetnek, de ezt nemcsak ellensúlyozzák, hanem meghaladják a tisztán hazai többletek, amelyek az oktatási rendszerben rendelkezésre állnak, ennek az összege 98 milliárd forint körüli. Tehát a két finanszírozási forrás szaldójaként adódik az, hogy az oktatási kiadások 2019-ben mintegy 15 milliárd forinttal növekedhetnek.

Egészségügy. Rétvári Bence államtitkár úr, miniszterhelyettes úr utalt arra, hogy amíg 2010 előtt az egy főre jutó egészségügyi kiadások csökkentek, addig 2010 után a tendencia megfordult, és növekedtek az egy főre jutó egészségügyi kiadások. Ezek a növekedések nemcsak az egészségügyi kiadások nominális növekedését eredményezték, hanem inflációval korrigálva a reálérték növekedését is mutatják 2010 és 2018 között, de mondhatom ezt 2019-re is, hiszen a törvényjavaslat, amely a tisztelt Országgyűlés előtt van, és amelyről a vita folyt, 101 milliárd forint többletet tartalmaz egészségügyi célokra.

Ha a biztonságos növekedés költségvetéséről beszéltem, és elsőként a biztonság makrogazdasági aspektusáról szoltam, akkor természetesen a „biztonság” szó a szó szoros, közvetlen értelmében is értelmezhető. Azt gondolom, ma már nem kérdés, és lát-

hatjuk, hogy Európa legtöbb országában irányváltás történik a tekintetben, hogy hogyan kell tekintünk arra a migrációs folyamatra, amely 2015 után erősödött fel, és amely bizony a tényleges és a lakosság, a családok által érzett közbiztonság romlását eredményezte számos nyugat-európai országban. Ebből a szempontból is értékelendő, hogy Magyarország a világ egyik legbiztonságosabb országa, és természetesen célunk az, hogy ezt a biztonságot megőrizzük, ezért a közbiztonságra, a honvédelemre 156 milliárd forinttal több kiadást tartalmaz a jövő évi költségvetési törvény tervezete az idei számhoz képest.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)

Társadalombiztosítási és jóléti célokra, nagyobb-részt nyugdíjra pedig 163 milliárd forinttal fog többet költeni a magyar állam, amennyiben a tisztelt Országgyűlés elfogadja a törvényjavaslatot, mint 2018-ban. Ezen kiadásoknak a jelentős része vagy meghatározó része a nyugdíjak összege.

Hangsúlyoznom kell, hogy a nyugdíjak kapcsán, azontúl, hogy megőrizték reálértéküket 2010 után, még reálnövekedést is tapasztalhattak, hiszen a nyugdíjak reálértéke az alacsony inflációnak köszönhetően mintegy 10 százalékkal növekedett, és ebbe a növekedésbe nem értendőek bele a nyugdíjprémium kifizetései vagy az Erzsébet-utalványok. A jövő évi költségvetésitörvény-javaslat tehát összességében azzal kalkulál, hogy a nyugdíjasok az év egészében nemcsak megőrizhetik a nyugdíjuknak a 2018-as reálértékét, hanem a nyugdíjprémiumnak köszönhetően, amennyiben a növekedés a 3,5 százalékot meg fogja haladni, pluszjutásra lesznek jogosultak. És értelemszerűen, amennyiben az infláció eltérne a kormány által kalkulált 2,7 százalékos mértéktől, akkor a kormány a törvényi előírások szerint vállalja, hogy a nyugdíj-kiegészítést az év végén, a törvényi határidőben biztosítani fogja. Többletek állnak tehát rendelkezésre oktatásra, egészségügyre, közbiztonságra, társadalmi célokra és családtámogatásokra is.

Ha beszéltünk arról, hogy mik kellenek ahhoz, hogy megérje Magyarországon élni, és a kétségtelenül fennálló magyar és nyugat-európai magországok közötti növekedési és reálbérkülönbségeket nézzük, mik lehetnek azok a lépések, amelyek miatt egyre többen gondolják úgy, hogy megéri Magyarországon élni, dolgozni? Ha ezekre a kérdésekre keressük a választ, akkor a már említett béremelések és bérkonvergencia mellett, a már említett biztonságos lét mellett a családalapítás támogatását is ki kell emeljem, és azt kell elmondjam, hogy a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat mintegy 90-100 milliárd forinttal többet fordít a családok támogatására, mint 2018-ban. A pontos összeg természetesen most még nem mondható meg, hiszen a polgári kormány által bevezetett adókedvezmények rendszerének köszönhetően több mint 360 milliárd forint maradhat családi kedvezményként a családoknál, ez a családi kedvezmény bővül, és

minél többen dolgoznak, minél többet keresnek, annál nagyobb mértékű lehet a családi kedvezmény összege.

Ezen családi adókedvezményekkel vagy a szintén a polgári kormány által bevezetett otthonteremtési támogatások növekvő összegével együtt az összes családtámogatás 2003 milliárd forint körül alakulhat 2019-ben. Ez az említett 90-100 milliárd forinttal magasabb értéket mutatja a 2018-as számhoz képest.

A vitában sok szó volt arról, hogy az állam magára mennyit költ. Én azt gondolom, hogy hasznos volt a vita e tekintetben, hiszen bízom benne, hogy tisztázni tudtuk azt, hogy az állam magára, az ügynevezett általános közösségi szolgáltatásokra mindössze 15 milliárd forinttal költene többet 2019-ben, mint '18-ban, amennyiben az Országgyűlés elfogadja a kormány javaslatát, úgy, hogy a már említett egyszeri tételeknek köszönhetően ez a 15 milliárdos többlet tartalmazza például az európai uniós költségvetéshez való hozzájárulásunk mintegy 40 milliárd forintos növekedését, hiszen ha növekszik a gazdaság, a magyar GDP nagyobb mértékben növekszik, mint az európai uniós átlag, akkor a gazdasági fejlettségünk arányában fizetendő befizetésünk is növekedni fog. Tehát, ha 15 milliárd az összes működési növekmény, és ebből egyébként 40 milliárdot visz el az uniós hozzájárulásunk többlete, akkor, azt gondolom, láthatjuk, hogy az állam a saját működését tekintve továbbra is fegyelmezett gazdálkodást folytat, azzal együtt, hogy a már említett módon a kormánytisztviselőknél béremeléssel kalkulálunk.

Ami az állam fejlesztő szerepét illeti, azt gondolom, hogy mára talán idejétmúltak azok a vélemények, amelyek szerint az államnak nem kellene a beruházásoknál aktívan szerepet vállalnia. A jövő évi költségvetésben - nem hiába hívjuk a biztonságos növekedés költségvetésének - a növekedés elősegítése érdekében 4000 milliárd forintnyi kiadás szerepel. Ezen kiadásoknak mintegy fele kapcsolódik csak az európai uniós forrásból finanszírozott programokhoz, a másik fele tisztán hazai finanszírozású, és hogyha azt nézzük, hogy az uniós finanszírozású programoknál is mindig van egy kötelező önrész, akkor a jövő évi költségvetésjavaslat alapján nyugodtan kijelenthetjük, hogy érdemben nagyobb a tisztán hazai finanszírozású, beruházási célú közkiadások összege, mint az Európai Unió által finanszírozott tétel.

Én azt gondolom, hogy talán sikerült tisztázni azt a kérdést is, hogy az ország növekedése csak az uniós forrásoknak köszönhető-e, vagy sem. Ha kizárólag annak lenne köszönhető, akkor azok az országok, amelyek több mint három évtizede nettó kedvezményezettjei az Unió költségvetésének - gondolok itt a mediterrán országokra -, nagyon jelentős gazdasági növekedést kellene hogy lássanak. Sajnos nem ez a helyzet.

Én azt gondolom, hogy ez a példa is azt mutatja, hogy hosszabb távon nem az európai uniós forrásoknak a mennyisége, hanem a gazdaságpolitika minősége határozza meg azt, hogy van-e gazdasági felzárkózás, vagy nincs, azzal együtt, hogy természetesen a

GDP több százalékát kitevő uniós források, ha azokat jól használjuk fel, érdemben hozzájárulnak a gazdaság bővüléséhez.

Az önkormányzati rendszerről is volt szó. Meg szeretném erősíteni azt, hogy kalkulációink szerint 2019-ben is fennmarad a helyi önkormányzatok stabilitása, az önkormányzatok működéséhez szükséges többletforrásokat a központi költségvetésitörvénytervezet biztosítja, és fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy számításaink szerint a gazdaság növekedésének köszönhetően mintegy 58 milliárd forinttal több lehet a helyi önkormányzatok iparűzésiadó-bevétele, amíg a szolidaritási hozzájárulás miatt a befizetési plusz a legjobb helyzetű önkormányzatoknál mindössze 11 milliárd forintot tesz ki.

Ez a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat számol azzal, hogy a már említett adócsökkentések mellett további mérséklések valósulhatnak meg, így a kétgyermekes családok kedvezménye bővül, az utolsó útemmel 2019-től megduplázódik a kétgyermekes családok kedvezménye, elérve a havi 40 ezer forintot. Említettem, hogy a szociális hozzájárulási adó kulcsának a csökkentése több száz milliárd forintos kihatással segíti a vállalkozások működését. És ezentúl fontos kiemelni azt - ahogy Czerván képviselő úr említette -, hogy a tej tekintetében a friss tej mellett az ügynevezett UHT- és ESL-tej áfakulcsa is csökken, ezzel a csökkenéssel együtt is tartható lehet véleményünk szerint az 1,8 százalékos jövő évi hiánycél.

A jövő évi költségvetésről sokszor mondtuk, hogy a biztonságos növekedés költségvetése, és a családtámogatások mellett továbbviszi a munkahelyek számának növelését is, így ki kell emeljem, hogy a foglalkoztatást véleményünk szerint erősíti az a költségvetésbe is beépített, annál figyelembe vett intézkedés, amely szerint a nyugdíjas munkavállalók, ha dolgozni szeretnének, ha vissza szeretnének térni a munkaerőpiacra, akkor a foglalkoztatásukat kizárólag egy adó, a személyi jövedelemadó terheli, ezentúl további tételeket nem kellene fizessenek.

(13.10)

Tisztelt Ház! Azt gondolom tehát, hogy a jövő évi költségvetési törvényjavaslat egy érdemi gazdasági növekedéssel kalkulál, a biztonság megőrzése mellett, így az szolgálja egy fenntartható makrogazdasági pályát mellett a magyar családok 2019-es további erősödését. Ezzel folytatódhat az a gazdaságpolitika, aminek, azt gondolom, a magyar családok egyértelműen a nyertesei, és amely gazdaságpolitikát ma már a nemzetközi szervezetek is elismernek.

Ahogy említettem, a törvényjavaslatot a Költségvetési Tanács és az ÁSZ is megalapozottnak tartotta. Mindezek tükrében tisztelettel megköszönöm az országgyűlési képviselők hozzászólásait és munkáját, és jó szívvel ajánlom a törvényjavaslatot az Országgyűlés által elfogadásra.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A jövő héten tárgyalják meg a bizottságok a benyújtott módosító javaslatokat.

Most soron következik a **Magyarország 2019. évi központi költségvetésének megalapozásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/629. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés általános vitájának ötórás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. Most felkérem Szabó Sándor jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztását.

SZABÓ SÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportjának 103 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 47 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 44 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 32 perc, a DK képviselőcsoportjának 25 perc, az LMP képviselőcsoportjának 24 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 21 perc, a független képviselőknek pedig 4 perc áll rendelkezésre.

A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 20-20 perces vezérszónoki felszólalások idejét is. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi képviselő, szószóló, illetve nemzetiségi képviselő vagy szószóló felszólalására összesen 20 percben kerülhet sor, amely az időkeretbe nem számít bele.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Banai Péter Benő úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A Magyarország 2019. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat célja, hogy megteremtse azon jogszabályi és szabályozási kereteket, amelyek a költségvetési törvény végrehajtásához közvetlenül, illetve közvetve kapcsolódnak. Az egyes módosítások összhangban állnak a kormány költségvetési, gazdaságpolitikai céljaival: az erős és fenntartható gazdasági növekedéssel, a családok támogatásával, a teljes foglalkoztatottság elérésével, az államadósság csökkentésével, illetve a közterhek mérséklésével és a bérek növelésével, valamint az ország biztonságának megőrzésével.

A törvényjavaslat e célok elérése érdekében 42 törvény módosítására tesz javaslatot. Kérem, engedjék meg, hogy a módosítási javaslatok közül kiemeljek néhányat.

A törvényjavaslat több ponton érinti az államháztartásról szóló törvény rendelkezéseit. A rendelkezések egy része azt célozza, hogy a központi költségvetési fejlesztési jellegű források azok felhasználásig a Magyar Államkincstárnál álljanak rendelkezésre.

Ezen javaslatok a jelenlegi szabályokhoz képest megemelik a kincstári egységes számla belső forrásainak összegét, amely hatékonyabb államadósság-kezelést tesz lehetővé.

A kormány számára lehetővé válik, hogy a helyi önkormányzat, helyi nemzetiségi önkormányzat, társulás, valamint az állam többségi tulajdonában álló gazdasági társaság számára nemcsak az európai uniós forrásból, hanem más, hazai forrásból származó fejlesztési célú költségvetési támogatás esetén is előírja azok kincstári számlán történő kezelését kereskedelmi banki kezelés helyett.

A közpénzfelhasználás hatékonyságát elősegítendő javaslatot teszünk arra is, hogy az önkormányzatok és a kormányzati szektorba sorolt egyéb szervezetek mint kedvezményezettek kereskedelmi banknál vezetett számláin kezelt uniós támogatási előlegeiket kötelesek legyenek a Kincstárnál megnyitott számlákra átutalni és azokon kezelni. Lényeges, hogy a kedvezményezettek szerződéses jogait és kötelezettségeit a változás érdemben nem érinti, hiszen a kincstári számla számlatulajdonosa a kedvezményezett - az adott önkormányzat vagy más szervezet - marad, a Kincstár továbbra is az ő rendelkezése alapján teljesít arról kifizetést. A szabályozás egységesítését célozza a Kincstárnál történő számlavezetés rendjének, valamint a kincstári körön kívüli számlatulajdonosok körének pontosítása, ami a költségvetéshez jelentős mértékben kapcsolódó Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. számára is előírja a kötelező kincstári számlavezetést. E körben javaslatot teszünk arra is, hogy az egységes központi likviditáskezelés érdekében a kincstári körön kívüli számlatulajdonosok a jövőben értékpapírszámlával ne rendelkezhessenek és értékpapírt ne vásárolhassanak, vagyis az államtól kapott fejlesztési forrásait a Magyar Államkincstárnál kell hogy tartsák.

A javaslat - az állami tulajdonú gazdasági társaságok állami feladatellátásának központi költségvetési szerv általi átvételéhez hasonlóan - rendelkezik az önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságok által ellátott feladatok önkormányzati fenntartású költségvetési szervnek történő átadásának módjáról. Itt önkormányzatok által javasolt módosításra tett tehát a kormány indítványt.

A javaslat - a bírói gyakorlatra és jogalkalmazói tapasztalatokra figyelemmel - egyértelműsíti a kincstári adatszolgáltatásra, illetve az ahhoz kapcsolódó bírságfizetésre kötelezettek körét is.

Az államháztartást szabályozó joganyag részeként meg kell említeni a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítását is, amely a Költségvetési Tanács feladatkörét az európai uniós szabályozással összhangban bővíti, így a jövőben a szervezet külön is vizsgálja a költségvetési egyenleg mértékét.

Az Unió statisztikai elszámolása miatt pedig az Eximbank pénzügyi kötelezettségeit az államadósság részének kell tekinteni, emiatt szükségessé vált az adósságkövetelmény betartását szolgáló eljárás szabályok kiegészítése, így a módosítás erre ugyancsak javaslatot tesz. Arról van tehát szó, hogy hosszú vitát

folytattunk, folytattak a magyarországi statisztikai szervek az Eurostattal arról, hogy az Eximet, az Eximbankot az állam részének kell-e tekinteni vagy sem. Meggyőződésünk szerint az Eurostat e tekintetben nem folytatott transzparens eljárást, nem tette közzé, hogy az egyes tagállamokban mi alapján dönt arról, hogy az exim az állam részét képezi vagy sem. Tudnunk kell ugyanis, hogy Európa legtöbb országában működik a magyar Eximbankhoz hasonló szervezet. Az Eurostat ugyanakkor meghozta döntését, éppen ezért a javaslat arra irányul, hogy az Eximbank adósságot csak úgy keletkeztethessen, csak úgy vehessen fel hitelt, bocsáthasson ki kötvényt, hogy előzetesen kormányzati engedéllyel bír, hiszen az Exim adóssága is a széles értelemben vett államadósság részét képezi.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a továbbiakban az államháztartást szabályozó joganyagon túlmenően a további fontos törvénytörvény módosításokról szintén ejtsék néhány szót.

A Magyar Tudományos Akadémiáról szóló törvény módosítását az indokolja, hogy a hazai kutatás-fejlesztési és innovációs feladatok ellátását finanszírozó költségvetési támogatások egy helyen, az Innovációs és Technológiai Minisztérium fejezetben jelenjenek meg. A magyar gazdaság tartós és fenntartható növekedésének kulcskérdése a termelékenységnek és a hatékonyságnak a növelése. Ez pedig csak a hozzáadott érték növelésével, a fejlesztések, innovációk nagyobb mértékű alkalmazásával érhető el. Az új kormányzati struktúrában ezért jött létre az Innovációs és Technológiai Minisztérium, és a jövő évi költségvetési törvényjavaslat ezért célozza meg a kutatás-fejlesztési közkiadások erősebb koordinációját.

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény és a kapcsolódó ágazati törvények módosítása értelmében az öregségi nyugdíj és a korhatár előtti ellátás igénylésének a továbbiakban nem feltétele, hogy az igénylés kezdő napján az érintett ne álljon biztosítási jogviszonyban, ezzel is csökkentve az igénylők ezrel járó adminisztratív terheit. Így például a nyugdíjra jogosultak akkor is igényelhetik a nyugellátást, ha folyamatosan tovább szeretnének dolgozni. Akkor tehát, amikor arról beszélünk, hogy minden lehetőséget biztosítani kívánunk ahhoz, hogy a nyugdíjaskorúak, ha akarnak, vissza tudjanak minél könnyebben térni a munkaerőpiacra, akkor ezen szabályozás is, azt gondolom, ebbe az irányba tett lépés, hiszen nem kell egy vagy két napra akár a munkahelyüket elhagyni, majd ezt követően visszatérni, hanem ezzel az adminisztratív egyszerűsítéssel könnyebbé válik a folyamatos munkavállalás azt követően is, hogy az adott személyek elérik az öregségi nyugdíjkorhatárt.

(13.20)

A kormány családok megerősítését célzó intézkedéseivel összhangban javaslatot teszünk a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény módosítására, ami elsősorban a hátrányos helyzetű gyermekeket célzó, új gyermekjóléti alapellátás,

vagyis a tanoda intézményének a hazai gyermekvédelmi rendszerbe illesztéséről rendelkezik.

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény, valamint a településképző védelméről szóló törvény módosításával a jövőben a 400 négyzetméter vagy azt meghaladó bruttó alapterületű építmény építéséhez hatósági engedélyre lenne szükség, ennek hiányában az építésügyi hatóság a rendeltetészerű használatot megtilthatja és bírságot szabhat ki.

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény módosítása a letelepedési kötvények értékesítésének leállítása után kivezetné a nemzeti letelepedési engedélyek jogintézményét a jogrendszerből.

A központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvény módosítása pontosítaná a kormányülések dokumentálásának szabályait, illetve megteremtene a miniszterek számára a személyi illetmény megállapításának lehetőségét a miniszter irányítása alá tartozó költségvetési szerv vagy gazdasági társaság vezetőjének bérezéséhez illeszkedő, törvényben rögzített korlátokra figyelemmel.

A legfőbb ügyész és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló törvény módosítása az ügyészeknek járó illetménypótlékok összegének emelésére tesz javaslatot.

A közszolgálati tisztségviselőkről szóló törvény módosítása a jogalkalmazói gyakorlat visszajelzései alapján tesz javaslatot a közszolgálati tisztségviselők és az állami tisztviselők jogviszonyának megszűnésével és megszüntetésével összefüggő kérdések egyértelműsítésére.

A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény módosítását az indokolja, hogy a földeket érintő végrehajtási eljárások esetében megnőtt az irrealis mértékben, család módon megállapított ingatlanbecslések száma. A fizetési kötelezettségek teljesítése most gátolja a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet alapadatainak ellátását, emellett az állam számára indokolatlan mértékű költségvetési terheket jelent.

A javaslat az elhangzottakon túl még több törvény értelmezését pontosítja, valamint a miniszterek feladat- és hatásköreinek módosulásával kapcsolatos változásokat vezeti át.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként elmondható, hogy az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat számos rendelkezése a Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslattal egységet alkot.

Az egyes módosítások és szabályozási pontosítások a jövő évi költségvetés felelős és hatékony végrehajtását kívánják érdemben támogatni. Ezért kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot megvitatni, majd a későbbiekben elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Vezérszónoki felszólalásra elsőként megadom a szót Szabó Zsolt képviselő úrnak.

SZABÓ ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr nagyon átfogóan bemutatta nekünk az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Néhány gondolatot szeretnék ehhez a körhöz hozzátenni.

Egyrészt, mint ahogy már a korábbi években is, a 2018. évi tavaszi ülésszakban beterjesztésre került a 2019. évi központi költségvetési javaslat a kormány részéről. Ennek nagyon fontos és elengedhetetlen része a Magyarország 2019. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat. Az indítvány elsődleges célja, hogy jogszabályi módosításokat tartalmazzon mind a jogharmonizáció, mind a költségvetés és az adótörvények összhangjának a megteremtése és a végrehajtás zökkenőmentessé tétele területén. Engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül néhány kiemelt területre felhívjam a figyelmet.

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosításával kapcsolatban, mint ahogy államtitkár úr is említette, talán legfontosabb az Eximbank helyzetének, helyének a pontos beszabályozása, és a Költségvetési Tanács feladatkörének vonatkozásában a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló 2011/85/EU tanácsi irányelv átültetése. Itt talán a legfontosabb, hogy ha az állam adósságával, a központi költségvetés adósságával kapcsolatos törvényi rendelkezéseknek megfelelően a Költségvetési Tanács nem ért egyet a kormány által tett javaslattal, akkor a kormány módosítási javaslatot terjesszen elő, és ennek megfelelően számszerű levezetéssel korrigálja az előzőekben beterjesztetteket. A módosítás sarkalatos rendelkezést tartalmaz, mindenképpen fontos, hogy külön beszéljünk róla.

Egyértelműen meg kell fogalmaznunk, hogy az önkormányzati kezesség- és garanciavállalás esetén nincs szükség a kormány előzetes hozzájárulására abban az esetben, ha más önkormányzatok által engedély nélkül megköthető ügyletek, valamint az önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságok likvid hiteleinek a meghosszabbítása történik meg. Megteremti a törvénymódosítás azt a lehetőséget, hogy a kormány az önkormányzati gazdasági társaságok már meglévő adósságügyleteinek szerződmódosítással vagy adósságmegújítással kapcsolatos kiváltását engedélyezze, ha azok megfelelnek az új ügyletre és új előírásokra vonatkozó követelményeknek, és azok mindenképpen gazdaságilag egy kedvezőbb körülményt tudnak megteremteni.

Az államháztartási törvény több ponton kerülne módosításra a javaslat szerint. Részben a helyi önkormányzat, helyi nemzetiségi önkormányzat társulásának, valamint az állam többségi tulajdonában álló gazdasági társaságok számára a nemcsak európai uniós forrásból, hanem más fejlesztési forrásból történő támogatás esetében a kincstári számlavezetés kötelezettségének az előírása. Ez az előírás, mint ahogy más előírások is, mindenképpen az úgynevezett KESZ-állomány bővítését teszi lehetővé az államadósság mértékének a csökkentésére.

A számlavezetési szabályokkal összhangban pontosítja az előterjesztés a kincstári számlavezetési szabályokat oly módon, hogy például meghatározza a NIF, a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. számára is, hogy a bankszámlái a kincstári vezetés során kerüljenek meghatározásra, és kizárólag ott tudjon számlát vezetni.

Generálisan megtiltásra kerül a kincstári számlavezetésre kötelezett számlatulajdonosok értékpapírvásárlásának a lehetősége, magyarul a kincstári számlán vezetett pénz fialtatása nem lehetséges értékpapírok vásárlásával. Ezáltal a pénzügyi szabályozás következtében bent a számlán őrzött összegek nagyobb biztonságban és folyamatosan kezelhetők, átláthatók.

Pontosítja az állami viszontgarancia érvényesítése nyomán keletkezett követelés behajtására vonatkozó szabályokat, valamint a törzskönyvi nyilvántartással összefüggésben a bejelentési és a nyilatkozattételi szabályokat. Továbbá megszünteti a funkciójában és jogköreiből el nem térő költségvetési felügyelő és főfelügyelő kettősségét, ezért a jövőben egységesen csak a felügyelői intézmény fog létezni.

A módosítási javaslat hatályon kívül helyezi a fejezeti stabilitási tartalékra vonatkozó szabályokat, összhangban azzal, hogy a kormány a nemzetközi pénzügyi és gazdasági turbulenciák miatt, a költségvetés biztonságát növelendő, 50 százalékkal emeli a 2019. évben az általános tartalékra, az úgynevezett rendkívüli kormányzati tartalékra vonatkozó szabályokat, azok összességét.

Módosítja az előterjesztés a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló törvényt, valamint az Országgyűlésről szóló törvényt technikai okokból, ezek pontos tartalma később módosító javaslattal együtt fog a tisztelt Ház elébe kerülni. Az előterjesztés mindenképpen szintén sarkalatosrendelkezés-módosítás lesz.

(13.30)

Az előterjesztés módosítja a védett természeti területek védettségi szintjének helyreállításáról szóló törvényben a magántulajdonba kerülő földterületek kisajátítására előírt határidőt, amely ezáltal meghosszabbodna 2022-ig. Módosítja továbbá a hulladékról és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási tevékenység minősítéséről szóló törvényt azáltal, hogy a kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló kormányrendeletnek meg kell teremtenie azt a feltételrendszert, amellyel a hulladékgazdálkodás állami irányítása a innovációért és technológiáért felelős miniszter kezébe kerül átcsoportosításra.

Módosítja a minősített adat védelméről szóló törvényt, az állami és az önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló törvényt azáltal, hogy a nemzeti minősített adat védelmére vonatkozó fizikai és elektronikus biztonsági feltételek megteremtésének, valamint az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonsági feltételeinek való megfelelés határideje egy évvel meghosszabbodik.

Módosul a világörökségről szóló törvény, amely meghatározza az eljárásrendet, amely során a tulajdonosjog-gyakorló meg tudja tenni a szükséges intézkedéseket a kiemelt kulturális örökségvédelmi és természetvédelmi szempontok érvényesítése érdekében, akár állami tulajdonban álló vagyontárgy átépítése, lebontása útján is.

Módosul a nemzeti vagyonról szóló törvény. A világörökségről szóló törvény módosításával összhangban, a Miniszterelnökség javaslatára, a kulturális és természeti értékek jövő nemzedékek számára történő megőrzése érdekében a törvényt úgy módosítja, hogy az állam a tulajdonába tartozó vagyonával a vagyon értékváltozásától, akár értékének csökkentésétől függetlenül oly módon gazdálkodik, hogy ezen értékek fennmaradása biztosított legyen. Ez a módosítási javaslat szintén sarkalatos rendelkezést tartalmaz.

És módosul az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről szóló törvény. Ennek megfelelően a Nemzeti Együttműködési Alap lehetséges kezelőszervének tekintetében azon feltételt módosítja, hogy az alap kezelése kizárólag az alap felett rendelkező miniszter irányítása alatt álló központi költségvetési szerv lehessen, továbbá a szervi jelleget tekintve feloldja a központi költségvetési szervi típusra való szűkítést.

A többi módosítást, ami a jogszabálytervezetben található, államtitkár úr már jelezte. A magam részéről a felsorolt módosítási javaslatok alapján mint intézkedési csomag alapján a 2019. évi költségvetés szabályszerűségét, törvényességét, jövőbeni végrehajthatóságát stabilnak, biztonságosnak tartom. Kérem a tisztelt Házat, hogy a megbeszélés, tárgyalás, vita során, valamint a későbbiekben az elfogadás során támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most a Jobbik következik soron. Itt jelezték, hogy két képviselő fogja elmondani a vezérszónoki beszédet. Elsőként megadom a szót Volner János képviselő úrnak.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét egy salátatörvényt látunk magunk előtt, ez minden évben megismétlődik. A dolog természetéből fakad egyébként, hogy így van.

Arról szeretnék elsősorban beszélni, amit kimaradtnak látok ebből és szükségesnek látok. A saját pártom szakmai álláspontját szeretném ismertetni.

Megfogalmaztam már a költségvetési vita vezérszónoki felszólalásában is az anticiklikus gazdaságpolitika szükségességét. Itt is meg szeretném tenni, és kérem államtitkár urat, hogy miniszter úr felé tolmácsolja majd az észrevételeinket, akár a költségvetési vitában elhangzottak, akár a most elhangzottak alapján.

Őszinte és komoly aggodalommal tölt el minket az, hogy Magyarország nem anticiklikus gazdaságpolitikát folytat. Most konjunktúra van, jól megy egész Európában, Magyarország célpiacon is a gazdaság.

Magyarország azonban nem tartalékol, gyorsan kiszórják most éppen az európai uniós pénzeket. Ez természetesen rövid távon a szokásosnál impresszívabb gazdasági növekedési adatokat produkál, fűti a kormány a gazdaságot. Ezzel párhuzamosan meglehetősen laza monetáris politikát folytat a jegybank is.

Aggodalommal tölt el minket azért, mert már önkök is kezdik azt emlegetni, hogy akár a helikopterpénz megszűnésével, amit az Európai Unió és a Fed élénkítő csomagjai jelentettek, nehéz helyzet állhat elő, bekövetkezhet a gazdasági válság, és én attól tartok, hogy nem igazán lesz mihez nyúlni, hiszen nem tartalékol a kormány.

Fontosnak tartom azt is, hogy az egy jó és támogatható cél, hogy alapvetően a munkát terhelő adókat igyekszik a kormány csökkenteni, és a fogyasztást terhelő adók rovására teszi ezt. Ebben egyetértünk természetesen, azonban fontos látni azt, hogy olyan adókedvezmények megadása történt az elmúlt időszakban, ami szerintem szükségtelen volt. Ilyen volt az, ami kifejezetten a nagyvállalatokat érte el, a társasági adó szintjét csökkentette egyszámjegyre a kormány. Ez egy olyan lépés volt, ami meggyőződésem szerint fölösleges volt, fölösleges költségvetési lazítást jelentett. Sokkal jobban hasznosulhatott volna máshol ez a pénz, főleg természetesen a kisvállalkozásoknál.

De ki kell térnünk arra is, hogy a bankok adóztatását milyen módon változtatta meg az önkök kormánya. A korábban még 0,5 százalékos, a mérlegfőösszeg 0,5 százalékában megállapított bankadót 0,21 százalékra csökkentette a kormány. Ez egy jelentős terhekönnyítés volt a bankoknak, és meggyőződésem szerint szükségtelenül. Hiszen 694 milliárd forintos rekordnagyságú nyereséget értek el a pénzintézetek tavaly, az idei első negyedévben is 160 milliárd forintos nyereséget értek el, ezek adózás utáni eredmények természetesen. Itt fontos látni azt, hogy ezeken a területeken is fölöslegesen engedte ki a kormány az adóprést. Nem a magyar embereknél, nem az egyébként nagyon nehéz és tőkehiányos helyzetben lévő magyar kisvállalkozásoknál könnyítettek elsősorban, hanem a bankoknál és a legnagyobb vállalatoknál.

Nagyon fontosnak tartom ugyanakkor azt, hogy honosodjon meg végre egy differenciált adópolitika is Magyarországon. Az adó a közösségi kiadások forrását teremti meg, de ezen kívül még számos egyéb szerepe is van. A Jobbik többször szorgalmazta már azt, hogy jelenjen meg a termelést támogató funkciója a magyar adórendszernek is.

Tehát legyenek kedvezményezetttek például az iparban, a mezőgazdaságban vagy éppen a kutatás-fejlesztésben dolgozó vállalatok az adórendszeren belül. Ezeket kiemelten támogassa a kormány, akár szektorális módon, akár üzemméret alapján, ügyelve arra, hogy lehetőség szerint ezek az adókedvezmények a magyar kis- és középvállalkozások megerősödését és talpon maradását szolgálják.

Ugyanígy nagyon fontosnak tartottuk volna és vártuk volna természetesen mind a költségvetési törvényben, mind pedig az előttünk fekvő salátatörvényben annak megjelenését, hogy végre az ország függő

gazdasági helyzetét a kormány számolja föl, vagy legalábbis tegyen erre előkészületeket. Mire is gondolok? Arra, hogy gyakorlatilag Magyarországon csak munkajövedelmet realizálunk az itt megtelepedett külföldi vállalkozások jelentős túlsúlyának köszönhetően, tőkejövedelem Magyarországon alig képződik. Márpedig a nemzetközi hosszú távú tapasztalatok azt mutatják, hogy igazán sikeres és jólétben élő országok azok lehetnek, ahol számottevő tőkejövedelem is képződik a munkajövedelem mellett. Azonban én azt látom, hogy ezen az elmúlt időszakban nem változtatott a kormány, az egyetlen „sikernek” az tekinthető, hogy Mészáros Lőrinc kezében jött létre Kelet-Közép-Európa legnagyobb szállodabirodalma. Ez azonban, tudjuk, hogy nem szintisztán piaci alapú teljesítmény, sokkal inkább a kormányfőhöz fűződő szoros, jóbaráti viszonynak köszönhető.

Én tehát aggódom amiatt, hogy Magyarország nem tudott az elmúlt időszakban a saját lábára állni, elmaradtak azok a szakpolitikai intézkedések, amelyek például becsatornázzák a magyar cégeket lehetőség szerint minél magasabb hozzáadott értékkel a nemzetközi értékláncokba, bekapcsolja őket a multik termelésébe. Ezek a lépések sajnos az elmúlt időszakban vártak magukra, jelentős részben elmaradtak.

Vannak természetesen a törvényjavaslatnak pozitív elemei is. A Jobbik által olyan sokszor kritizált és a letelepedési kvóta, pontosabban a kötelező betelepítési kvóta kapcsán tartott parlamenti alaptörvény-módosító kísérlettel összefüggésben fogalmazta meg a Jobbik, hogy akkor tudja támogatni ezt az alaptörvény-módosítást, ha a letelepedési kötvényeket kivezetik a rendszerből.

(13.40)

Mostanra sikerült ezt a fontos célt elérnünk. Ezt a saját eredményünknek tekintjük természetesen. Fontos rámutatni arra, hogy miért is tartottuk ezt egy káros konstrukciónak Magyarországra nézve. Először is, nemzeti pártként nem érhetünk azzal egyet, hogy Magyarország pénzért kiárulja az itt történő letelepedés lehetőségét boldognak, boldogtalannak, gyakorlatilag mindenkinek, akinek van elegendő pénze ahhoz, hogy átmeneti időre - hozzáteszem - kamat fejében befektesse a pénzét, majd pedig idehossa a családját és itt letelepedjen. Mi ezzel nem értettünk egyet, hiszen a magyar emberek biztonságát súlyosan sértő intézkedésről van szó. Magyarországnak meggyőződésünk szerint ez gazdaságilag sem kedvez, hiszen ahogy egyébként jó néhány tanulmány már kimutatta, a letelepedési kötvényeken realizált hozamok magasabbak voltak, mint amit egyébként egy piaci alapú államadósság-finanszírozás Magyarország számára jelentett volna.

Azért is fontosnak tartottuk azt, hogy a letelepedési kötvények szűnjenek meg, mert azt láttuk, hogy Magyarország nemzetbiztonságát is súlyosan sértő intézkedést hozott létre a kormány akkor, amikor

Rogán Antal egyszer megjelent a hóna alatt egy paksamétával a Gazdasági bizottság ülésén, és elfogadtatta az Országgyűléssel a letelepedési kötvények forgalmazásának lehetőségét. Azért volt fontos erre rámutatni, hogy a biztonságunkat is sértő intézkedésről van szó, hiszen például az egyik utolsó letelepedési kötvényt jegyző hely egy Irak állam területén létrejött jegyzőhely volt. Egy olyan állam területén jött létre a letelepedési kötvények jegyzésének lehetősége, ahol egyébként az Iszlám Állam fejlett haditechnikával, jelentős területeket birtokolva hadat viselt mások ellen, és gyakorlatilag a magyar kormányznak, ezt mindannyian tudjuk, nincs lehetősége, ugyanúgy a magyar titkosszolgálatoknak, rendészeti szerveknek sincs érdemi lehetősége arra, hogy az onnan érkező embereket átvilágítsa, monitorozza. Jelentős részben ennek következtében is előfordulhatott az, hogy bűnözők kerültek Magyarországra, és adott esetben akár a kormányfővel, akár a kormány más tagjaival bizalmas jó viszonyt alakíthattak ki.

Én tehát arra szeretném kérni a kormányt, hogy ne csak most vezessék ki, de egyszer s mindenkorra gondoskodjanak arról, hogy erre a letelepedési kötvényre nemcsak az önök kormányának, másnak se legyen lehetősége, hogy ismét visszavezesse.

Szót kell hogy ejtsünk még egy utolsó gondolat erejéig - az időkeretem terhére még ezt ide szeretném fűzni - a kafetéria intézményéről, amit ez a törvényjavaslat ugyan nem érint, de én nagyon fontosnak tartottam volna, ha a kormány nem megszünteti a kafetériát, hanem gondoskodik ennek a kiszélesítéséről.

Amikor Magyarországon folyamatosan arról beszélünk, hogy mind a munkaerő képzettségét, mind pedig a mobilitását illetően folyamatosan kihívásokkal küzdünk, folyamatos problémák vannak, akkor fontosnak tartottam volna, hogy pont ezen a területen legyen lehetőség a béren kívüli juttatások körének kiszélesítésére, jelentős adókedvezmények nyújtására, hiszen ezen a téren meggyőződésem szerint nagyot lehetett volna és kellett volna javítani. Szomorúan látom azt, hogy a kormány ezeken a területeken inkább szűkítő jellegű intézkedéseket alkalmaz, és gyakorlatilag ezzel hátráltatja a magyar gazdasági növekedést, hátráltatja Magyarország felemelkedését. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A költségvetési viták mellett általában az árnyékban szokott elbújni a költségvetés megalapozásával foglalkozó, ám annál fontosabb salátatörvény. Ez esetben valóban el kell ismerjünk, ez a számtalan, egymással össze nem függő terület kezelése abszolút indokolt, és igen nehéz helyzetbe kerül az az ellenzéki vezérszónok, aki mindent megpróbál érinteni ezek közül. Én nem is teszek erre kísérletet, csupán azon pár kérdéskör tekintetében szeretnék érdemi kormányzati válaszokat

elérni, ahol úgy gondolom, hogy a diskurzusnak egyáltalán van értelme, és megvannak azok a közös szakmai alapok, amelyek elérhetik azt, hogy érdemi válaszok szülessenek.

De nem kerülhetjük ki a letelepedésikötvénykonstrukció kapcsán, annak kivezetése kapcsán azokat az alapkérdéseket, amelyeknek megválaszolása a mai napig várat magára, hiszen ezen javaslatban ezt érintő módon ez a kivezetés végre-valahára megtörténik; hozzáteszem, hogy óriási csúszással, tehát nagyon nagy csúszással az indokolthoz képest. Már maga a kötvénykonstrukció bevezetésének indoklásával is problémák adódtak. Hiszen akkori kormányzati megközelítések szerint az ország pénzügyi helyzetét illetően egy olyan szükséghelyzet állt elő, amely pótlólagos forrásbevonást tett indokolttá. Utólag vizsgálva a kötvénykonstrukciót és annak adatait, viszont arra lelünk, hogy alig pár hónappal a kibocsátás elkezdését követően eljutottunk egy olyan helyzetbe, hogy a simán piaci alapú finanszírozás olcsóbbá vált, mint az, amit Magyarország az úgynevezett kötvénykonstrukción keresztül elért.

Az egész szerkezetet vizsgálva azt látjuk, hogy mintegy 17,5 milliárdos veszteség érte a magyar költségvetést azáltal, hogy ez a konstrukció egyáltalán létezett ebben a formában. A közvetítőcégek, a feltételezhetően kormánybarát közvetítőcégek több mint 150 milliárd forintos közvetítői díjra tettek szert, zsebelték ezt be. Úgy gondolom, hogy államtitkár úrral, aki a költségvetési vita során is korrekt válaszokat adott a kérdésekre, mind a ketten egyetérthetünk abban, hogy egy olyan konstrukció esetében, ahol egy kajmán-szigeteki háttérű társaság közvetíti az ügyfelek jelentős részét, legalábbis kérdőjelek merülnek fel, legalábbis megválaszolandó kérdések vannak, és mindenféle rossz szándék nélkül felmerül a kérdés, hogy pusztán gazdasági megközelítésből megérte-e Magyarországnak ez a 17 milliárdos veszteség, a 150 milliárdos közvetítői jutaléknak a tulajdonképpeni elvesztése, hiszen ennek költségvetési hatása nem jelentkezett pozitív irányban.

Azt is látjuk, hogy miközben nem volt feltétlen és elemi szükséglet a kötvénykonstrukció, a 20 ezer vásárló közül - a családtagokat nem beleértve, tehát a korrektség kedvéért az elutasított családtagokról én most nem beszélek, de egy olyan rendszer, amikor 20 ezer igénylőből, vásárlóból - 20 ember akad fenn a rostán, azért legalábbis elgondolkodásra készíti az embert. Hiszen önmagában a nemzetközi körözési listákon való megfuttatás álláspontom szerint nemzetbiztonsági szűrővel nem ér fel.

Másrészt pedig a letelepedési jog e tekintetben további módosításokat igényelne, hiszen Magyarországon ez gyakorlatilag az állampolgárság előszobájává vált, tehát nagyon ritkák azok az esetek, amikor egy ötéves terminust követően komoly nehézségekbe ütközne az, aki állampolgársághoz szeretne jutni, miközben ennek nem feltétlenül kellene így lennie. Ez nincs így a világ minden pontján. Tehát nem kell nekünk feltétlenül egy panamai modell irányába elmozdulni, ahol tulajdonképpen várják azt, hogy az

emberből állampolgárt csinálhassanak akkor is, ha semmi köze a befogadó országhoz. Magyarországnak nincs ilyen szándéka, betelepítési kötelezettsége sem lehet, befogadási szándéka sem kell hogy feltételek nélkül legyen. Én legalábbis elutasítok minden ilyen törekvést.

El kell mondjam azt is, hogy a kafeéria tekintetében pedig úgy gondolom - és örülök, hogy egy felkészült államtitkár van itt a teremben, mert az ő válaszaira számítok -, hogy az évtized egyik pénzügyi trükkjét fogalmazta meg a kormányzat a kafeéria-módszerek kivezetése, szűkítése tekintetében, hiszen milyen gazdasági folyamatok állnak a háttérben? A kormányzat nagyon szeretné és szereti felmutatni azt, hogy a bérek Magyarországon növekednek, jellemzően a reálbérekre szokott hivatkozni, és a saját kormányzati teljesítménye eredményeként szokta beállítani azt, hogy ez a bérnövekmény - egyébként általam támogatott módon - az utóbbi évben például valóban megjelent bizonyos ágazatokban.

Ugyanakkor úgy gondolom, hogy ez a növekmény egyáltalán nem a kormányzat okos és átgondolt gazdaságpolitikájának az eredménye, hanem bizony a munkaerőhiány által sújtott szektorokban pusztán kényszerből alakult ki az, hogy ha egyáltalán a cégek folytatni akarták a tevékenységüket és egyáltalán valakit alkalmazni akartak, akkor ennek az árát nyilván meg kellett fizetni. De ha a munkaerőpiaci reprodukció nem adott, tehát folyamatosan hiányfeltételek állnak fenn, ezek a cégek vagy egy jelentős részük vagy áthelyezhetik a tevékenységüket más országba, vagy átszervezhetik a tevékenységüket más piaci ágazatokba, legrosszabb esetben pedig felfüggeszthetik ezt a tevékenységet, ily módon hosszú távon hiányfeltételek között nem várható sem a foglalkoztatás kiszámítható feltételrendszerének fennállása, sem pedig az, hogy a munkabérek változása, növekménye folyamatosan fennmarad.

(13.50)

Ha szigorúan azokat a szektorokat vizsgáljuk, amelyekre a kormányzati tevékenység hat, akkor megállapíthatjuk, hogy a közszféra tekintetében inkább a befagyasztás rendszerelemei lelhetők fel, tehát egyértelművé válik az, hogy ahol, mondjuk, tíz éve közszférán belül érdemi elmozdulás nem következett be, ott a kormányzat teljesítményéről egy negatív előjelű bizonyítványt állíthatunk ki. Azt is el kell hogy mondjam, valóban, amikor a kafeéria tekintetében azt mondja a kormányzat, hogy ezt a lehetőségrendszert szűkíti, akkor arra apellál, hogy a munkaadó leül a munkavállalóval egy új megegyezést kötni, miszerint a kafeéria-rendszer kivezetése tekintetében ez a kivezetett összeg be fog épülni az alapbérbe. Erre számít Magyarország Kormánya.

Mit lehet ezután kommunikálni? Érdemben egy forintot nem kellett a kormánynak arra költenie, hogy ezen munkavállalók bére emelkedjen, viszont a kivezetett kafeériaelemek alapbérbe történő beépítése egyértelműen kimutathatóvá teszi statisztikailag azt,

hogy ezen munkavállalók alapbérére növekedni fog. E mögött ugyanakkor nem állnak pozitív és építő piaci folyamatok, hanem egy kivezetésből következő átvezetés áll mögötte. Ha érintett munkavállalóként egy 88 ezres éves átlaggal számolunk, és ez, mondjuk, be fog épülni az alapbérbe mint kivezetett kafetériaelem, Magyarország Kormánya előadhatja a legnagyobb mellszélességgel azt, hogy bizony az alapberek komoly szinten növekedtek Magyarországon, és nem kell vagy nem fogja megmagyarázni azt, hogy e mögött produktív piaci folyamatok nem állnak.

Nagyon sok mindenről lehetne még ezen salátatörvény kapcsán beszélni, például arról, hogy mennyire nem jelentkezik jellemző módon multiplikátorhatás azon kormányzati beavatkozások, beruházási formák mögött, amelyeket folyamatosan erőltetnek, és hogy milyen széles lehetőségek lennének, mondjuk, egy állami bérlakásépítési program multiplikátorhatásrendszerében, hogyan jöhetnének vissza pár éven belül a befektetett költségvetési forintok, hogyan térülhetne meg mindez kamatostul, nemcsak anyagilag, hanem Magyarországon maradó fiatalok képében, Magyarországon megszülető gyermekek képében, akik adott esetben nem a kivándorolt családok londoni lakhelyein születnének meg, nem ott szocializálnának, nem ott kerülnének a szülők olyan helyzetbe, hogy a magyarságra jellemző szociális mintákat egy alapvetően idegen közegben kellene hogy megkíséreljék átadni annak a gyermeknek, akiből kérdőjeles, hogy utána öntudatos magyar állampolgár válhat-e abban az idegen közegben. Nagyon nagy hiba lenne mindezen folyamatokért az érintett családokat hibáztatni, hiszen itt kényszerfeltételek állnak fenn. Nagyon sokan kényszerből mennek el Magyarországról, főleg azért, mert a szociális védőháló maradéka is foszladozni látszik, éppen ezért a Jobbik módosító javaslatai, indítványai minden esetben azt célozzák meg, hogy egy modern értelemben vett nemzeti néppárt a szociális védőháló lehetőségei szerinti visszaépítését tudja elérni. Ebben nemcsak kérjük, de elvárjuk a kormányzat partnerségét, első körben a felvetett kérdések megválaszolásával. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr úgy fogalmazott a felvezetőjében, hogy egy olyan salátatörvényről beszélünk vagy vitatkozunk ma itt, amely közvetlenül kötődik a költségvetéshez, vagy legalábbis közvetve. Persze attól függ, hogy hogyan nézzük, hiszen a költségvetéshez minden kötődik, hiszen mindenhez pénz kell. De csak a kisszínes kedvéért, hogy a kormányüléseken nem készülnek hangfelvételek, ezt most hirtelen nem tudom sem közvetve, sem közvetlenül a költségvetéshez kötni. Egy biztos, hogy sokkal nehezebb lesz majd utólag történészként is megnézni, hogy mi történt egy-egy kormányülésen, de lehet,

hogy pont ez a célja a kormánynak, hogy kevésbé lehessen visszagöngyölíteni, hogy melyik döntés miért és milyen formában született.

Mivel ez egy salátatörvény, és nagyon sokféle kérdést érint, államtitkár úr is azt mondta, ha jól emlékszem, hogy 42 törvénymódosítást tartalmaz, ezért nem összekötve, de egy-két témát mégiscsak én is hadd emeljek ki.

Az első az, amiről államtitkár úr is szólt a hozzászólásában, ez a Magyar Tudományos Akadémiának tulajdonképpen az újraszervezése abban a kontextusban, ahogy ön is fogalmazott az új minisztérium szempontjából. Teljesen egyetérték azzal, hogy Magyarországon a termelékenységét növelni kell, a hatékonyságot növelni kell, ez a versenyképességünket is nagymértékben növelné. Erről többször beszéltünk bizottsági keretek között is. Az is teljesen helyes célkitűzés, hogy a magyar hozzáadott értéket növelni kell, hiszen mi is többször elmondtuk, én magam is különböző vitákban, hogy Magyarország nem lehet egy összeszerelő üzem. Itt magas tudásintenzitással rendelkező iparágakra van szükség. Ezek azok az iparágak, amelyek hosszú távon tudják húzni a magyar gazdaságot, és valóban egy fenntartható fejlődési pályát tudnak adni. Ráadásul ezek azok az ágazatok, ahol természetesen nem a bérverseny az első, és ez hosszú távon a magyar emberek számára sem egy utolsó kérdés.

Azt nem pontosan értem ettől függetlenül, és nem lenne baj, ha államtitkár úr erre majd kitérne a válaszaiban a végén, hogy ezeket a célokat miért úgy lehet csak elérni, ha ezt egy ilyen nagyon erős centralizációval csinálják. A Magyar Tudományos Akadémia eddigi forrásallokációs, hogy mondjam, munkáját, nem nagyon kérdőjelezte meg senki, nem olvastam erről cikkeket, nem olvastam erről semmilyen tanulmányt, hatástanulmányt, nem láttam azt, hogy kormányzati szervek részéről bármilyen kritika érte volna akár csak szóban is ezt a munkát.

Tehát mi alapozta meg? Miért kell ez az erős centralizáció? Miért nem bízunk egy független intézményben? Van-e erről bármilyen hatástanulmány, amely alapján önök azt mondják, hogy az erős centralizáció bizony segíteni fogja az ön által említett célok hatékonyabb, gyorsabb, jobb minőségben való elérését? Azt gondolom, sok esetben a kormányzati működés, ha csak az európai uniós forrásokra gondolok, amikor 29 projektet, programot vizsgál az OLAF, az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala, majd abból - ha jól emlékszem - húsznál találnak problémát, akkor nekem nem úgy tűnik, hogy az önök által működtetett, centralizált pályázati rendszer hatékony. Ráadásul még azokat is elkaszálták vagy kritizálták, amelyek arra szolgálnak, azok az intézmények vagy projektek, amelyek az ellenőrzést kellene hogy elvégezzék. Ezért én a magam részéről nagyobb bizalommal vagyok a Magyar Tudományos Akadémia és az ott dolgozók iránt, mint egy bármilyen újonnan létrejövő minisztérium iránt. Magyarul, mire alapozták ezt az állítást?

Arról nem is beszélve, hogy itt ez egy komoly nemzetközi visszhangot is kiváltott, nagyon sok kritikát kapott a kormány emiatt.

Ha jól láttam, akkor számos külföldi hasonló intézmény állt ki a Magyar Tudományos Akadémia ilyen típusú tevékenysége és érinthetlensége mellett. Tehát még csak külpolitikai vagy politikai okból sem hiszem, hogy ez egy helyes döntés volt. Mi a magunk részéről semmiféleképpen nem tudjuk támogatni az ilyen típusú kormányzati szándékot, különösen akkor nem, ha olyan rossz ízű sajtóhírek és pletykák is megjelennek, amelyek arról szólnak, hogy tulajdonképpen egyfajta büntetésként kapja a Magyar Tudományos Akadémia ezt az intézkedést, mert nem kellően álltak ki a kormány különböző gyűlöletkampányai mellett.

A másik ilyen kérdés, amit én is szeretnék szóba hozni, erről részben beszélt már jobbikos képviselőtársam, a kormánynak volt egy szervezett betelepítési programja a gazdasági migránsoknak. Ez a magyar adófizetőknek viszonylag sok pénzébe került. Itt húsz ezer emberről beszélünk. Fontos leszögezni - talán így a kampány után és a kampány előtt, mármint az európai parlamenti választás előtt -, hogy egyetlenegy párt telepített be Magyarországra migránsokat, ez a Fidesz volt. Voltak ezek között menekültek, ez körülbelül olyan kétezer fő, és voltak gazdasági migránsok, hogy az önök szóhasználatával éljek. Őket a letelepedésikötvény-programmal telepítették ide be. A számok már elhangzottak. Talán még az is lehet, hogy Z. Kárpát Dániel képviselőtársam alul is becsülte azt a veszteséget, amit a magyar költségvetés elszenvedett, hiszen a kamatvesztés inkább a 20 milliárdhoz van közel, és akkor még nem beszéltünk arról, hogy mennyibe került adott esetben az adminisztráció és sok minden más papírmunka, ellenőrzés a magyar államigazgatási szerveknek. De az tény és való, hogy ha jól emlékszem, idén év végén jár le az első öt éves futamidő, ami - ha minden jól megy - 30-33 milliárd forintos visszafizetési kötelezettséget jelent a magyar kormány számára. Tehát semmiféleképpen nem tudnám sikerként értelmezni, azon túl, hogy voltak olyan cégek, amelyek valóban nagyot kaszáltak ezen.

Kérdezném államtitkár urat, hiszen erről is jelentek meg különböző hírek, hogy tervezik-e, hogy bármilyen más formában ezt a kötvényprogramot újra bevezetnék. Mert azt értem, hogy most akkor kihúzzák, ez nagyon helyes, ezt már sokkal korábban meg kellett volna tenni, de tervében van-e a kormánynak bármilyen új program indítása, ami hasonló paraméterekkel, hasonló feltételekkel újraindítja ezt a kötvényprogramot, akár befektetéshez kötve, akár bármilyen más kritériumot megváltoztatva? Tehát jön-e vissza ide az Országgyűlés elé egy hasonló program újjólag?

(14.00)

A másik, szintén érdekes kérdés, ami ebben a sajtótörvényben megjelenik, erről is cikkeztek többet, ez a különböző miniszterek személyi illetménye. Itt van egy érdekes megfogalmazás, ami arról szól, hogy elérheti a miniszter személyi illetménye az általa felügyelt háttérintézmények vagy gazdasági társaságok

vezetőinek az éves jövedelmét. Nagyjából ezzel egyértelművé válik, hogy önökre nem fog vonatkozni vagy a miniszterekre nem fog vonatkozni semmilyen formában sem a korábbi, miniszterelnök által meghirdetett „2 millió forintnál nem kereshet senki többet”, mert azok már pofátlan összegek, hogy az önök szóhasználatát idéztem. Most úgy látszik, hogy ezek az összegek ma már nem pofátlanok, és valóban elérheti egy miniszter fizetése akár az 5 millió forintot is a miniszterelnök döntése alapján.

Sőt, hogy egy picit az abszurditást még fokozzam, ha jól értettem, de aztán lehet, hogy ebben nem pontosan értelmeztem a törvény szövegét, attól függően, hogy ki állapítja meg a háttérintézmények vezetőinek a fizetését, tulajdonképpen a miniszterek fizetésénél a határ a csillagos ég is lehet, hiszen ha a miniszter megállapít egy magasabb illetményt az egyik háttérintézménye vezetőjének vagy egy gazdasági társaság vezetőjének, akkor onnétől kezdve az ő fizetése azt is elérheti. Tehát ilyen értelemben indirekt módon ő maga is tudja a saját fizetését is befolyásolni, még akkor is, ha biztos a miniszterelnök józan eszére is bízva van az, hogy mennyi pénzt ad vagy mennyi fizetést ad a minisztereknek.

Tehát, magyarul, ezt sem érzem egy olyan erős, megalapozó rendelkezésnek, ami nélkül ne tudtuk volna túlélni a holnapot, vagy éppen a magyar költségvetés ne tudott volna létezni a maga intaktságában a következő időszakban ebben az évben.

Aztán van még egy dolog, ami inkább szintén olyan értelemben érdekesség, hogy egy anomáliára hívja fel a figyelmet, és azért szeretnék róla néhány szót még mondani. Ez a bíróság és az ügyészség közötti különbségtétel, illetőleg az ügyészségen belüli különbségtétel, hiszen, ha jól olvastam az előterjesztést, akkor az ügyészségnél egy 7-15 százalékos béremelésre lesz lehetőség. Csak azt nem értem, hogy megint miért a vidéki ügyészségek járnak rosszul. Én értem, hogy biztos, hogy van nagyobb terheltsége a Fővárosi Főügyészségen dolgozó ügyészeknek, tehát ha jól értettem, ők kapják a magasabb fizetésekiegészítést, a 15 százalékot. De ha valaki egy járásban dolgozik ügyészként, és a Jóisten azzal verte meg, hogy vidékre született, és nem a Fővárosi Főügyészségen tud dolgozni, akkor ő miért ér kevesebbet ügyészi munkaként, mint a fővárosban dolgozó? Önök mindig elmondják, hogy a magyar vidékért dolgoznak. Érdekes lenne ilyenkor is a fizetések tekintetében is nem ekkora különbséget, tehát duplás különbséget tenni, hanem lehet, hogy egyszer a vidéki ügyészeknek kellene több pénz kapniuk, és nem pedig a fővárosban dolgozóknak. Ez az ügyészségen belüli kérdésfelvetés.

A másik pedig, hogy mit vették a bíróságok, tehát hogy miért maradnak ki állandóan a bíróságok az ilyen típusú emelésekből. Itt természetesen egy ellenzéki képviselő fejében rögtön az a magyarázat adódik, de hát biztos, ezt majd eloszlatja államtitkár úr, hogy mivel a bíróságokat nem sikerült még maga alá gyűrnie a kormánynak, ezért valahogy büntetni kell őket, hogy értsék a leckét, és ezért ők folyamatosan kimaradnak mindenféle ilyen típusú bérfeljesztésből. Ez

egyfajta regulázása is lehet ennek az ágazatnak, ami semmiféleképpen nem elfogadható, hiszen a bíróságok normál esetben azért mégiscsak független intézmények. Ráadásul a terheltségükről nagyon hosszú tanulmányok jelennek meg, európai uniós, OECD-összehasonlításban, vagy éppen magyar hatástanulmányok világosan kimutatják azt, hogy hatalmas megterhelés alatt vannak a magyar bíróságok, sok esetben nehezen tudják tartani a határidőket. Tehát nagyon aktuális volna, hogy ott is egyfajta ilyen típusú bérrendezésre sor kerülhessen.

Még sok mindenről lehetne beszélni értelemszerűen, de gondolom, a kollégáim is el fogják ezeket mondani, hiszen a szociális területtől kezdve a munkajogon át sok minden kérdés szerepel ebben a salátatörvényben, de mégiscsak az általam is említett problémák okán is azt kell hogy jelezzem, hogy a Magyar Szocialista Párt frakciója értelemszerűen ezt a törvényt nem fogja támogatni, nem fogja elfogadni semmilyen formában sem. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Varju László és Csárdi Antal tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Hát, a kínjait nem fogom csökkenteni. Amit itt ilyen szempontból a napokban tett, a személyes hitvallásának pontosan az ellenkezőjét leíró törvényben, itt ebben a salátában megtalálható - hát, így nem egyszerű az élet. Ráadásul még ezt többször is el kell mondanunk itt, hogy bizony-bizony ebben olyan szabályokat hoztak be, olyan javaslatokkal élnek, amiket nem lehet támogatni, és ha ezek között akár csak egy olyan van, majd mondom rá példát is, ha csak az az egy lenne, már akkor sem lehetne mindezt támogatni.

Azt hiszem, teljesen nyilvánvaló, hogy a Demokratikus Koalíció költségvetésben, értékvilágában, értékválasztásában egészen másként gondolkodik, mint ahogy önök ebben a költségvetésben tették. Az előbbi vitában is ez nyilvánvaló lett, az, amit a költségvetésben folytattunk. Sok minden van, amit ebből a szempontból másként kell csinálni, azt gondolom.

Mondok egy példát. Ha csak arra tekintek, ami a letelepedési kötvény keretében kialakult, akkor mondhatnám azt így leegyszerűsítve: búcsú a fegyverektől. A Fidesz elbúcsúzik egy nagyon fontos, számára igen komoly lehetőséget biztosító vagy lehetőséget kínáló eszköztől, nagyon nehezen válik meg tőle. De legyünk őszinték, a visszavonulás is nagyon gyászos lesz, mert az, ami ezután következhet, az a bizonytalanság és kockázat, amit egyébként ez jelent, és nemcsak kárt, amire képviselőtársaim itt már utaltak, hanem ami ezután következhet, na, még az is hozzátehető ehhez, és ezt nem könnyű megvédeni.

Mondom ezt azért is, mert azok a növekvő kockázatok, amelyeket kifejtettünk már itt a költségvetésnél, igen nyilvánvalóvá teszik, hogy 2020-tól - és ak-

kor egy kicsit távolabbra mentünk a mostani időszak-tól - az Európai Unió perifériája irányába mozgó ország költségvetésének a megalapozását hozták ide ebben a javaslatban, ahol egyébként a versenyképesség nem javul, és a régiótól lemaradó magyar gazdaság képe jelenik meg ahelyett, amit önök egyébként itt hangsúlyoznak. Ennek több példáját tudjuk itt felhozni ebből a törvényből, amit ebben a formában be-terjesztettek.

Ami nagyon izgalmas, és híre van, hogy a napokban átadták a volt Népstadion és az új stadion látogatóközpontját, és stadionlázban ég az ország. Óriási a különbség a tekintetben, hogy a minden állampolgárnak 40 ezer forintba kerülő stadionépítési programjuk, ami már 400 milliárd forint felett jár, 33 stadiont megépítettek, ennek majdnem a felébe kerül az, amit most itt majd megnézhetünk és megcsodálhatunk. Nem kétlem egyébként, hogy szép építmény lesz, de hogy azt másra kellett volna elkölteni, abban én 100 százalékgig biztos vagyok. És hogy ne legyen kétséges, biztos, hogy az egészségügy és az oktatás a jövő, az egészségünk mindennapjaiban, és erre a területre kellett volna elkölteni. Erre is utaltam, amikor az érték- választási különbségről beszéltem.

A törvényjavaslat elutasításának, ha egyetlenegy eleme lenne az, amit a Magyar Tudományos Akadémiával művelnek ebben a formában, ahol itt az egyik nyilatkozó megjegyzése, hogy a liftben tudtam meg, hogy mi történik, nemcsak a módszer, hanem ahogy és amit tesznek, hogy egyébként a tudományos szabadságot ilyen módon felszámolják, elfogadhatatlan. Elég lenne ez az egy, amiért ezt a törvényt mi egy az egyben elutasítjuk. Ennek megfelelően fogunk tenni egyébként a végén, mármint ebben a törvényben, és ennek a végén pedig elutasítani fogjuk.

Az, amit biztosan érdemes megemlíteni, és lehet, hogy a végére még hagyok egy pozitív példát is, hogy azért ne csak olyat említsék, ami kifejezetten kárhöz- tartandó és elítélhető, de azért még idetartozónak vélem, itt megint az értékválasztásra tudok hivatkozni, hogy a miniszterek fizetésének növelésére megteremtették ezt a lehetőséget. Ez az önöké, önök gondolták ezt így, hogy ezt megteszik.

(14.10)

Elfogadhatatlannak tartom azt, hogy önök közpénzzel, közügyekkel foglalkozó politikai vezetőkként kizárják annak a lehetőségét, hogy a döntéseiknek a háttére később akár történelmi szempontból is vizsgálható legyen. E dokumentálásának a megszüntetése a véleményem szerint elfogadhatatlan. Így nem megismerhetők a történések, amelyek ilyen módon bizonyítják azt, hogy igazából egyetlen fontos dolog van a kormány szempontjából, az, hogy valamennyire dokumentált maradjon, rögzített legyen, hogy a kormány hatalmi döntései milyen eredményt hoztak, azt az egész szempontjából indifferensnek tartják. Mondhatnám azt is egyébként, hogy itt a demokrácia nem megbicsaklott, hanem itt a demokráciát elgáncsolták

önök akkor, amikor ezt az előterjesztést megtették, és ilyen javaslattal jöttek ide az Országgyűlés elé.

A salátatörvény jellegzetességére vonatkozóan azonban legalább egyetlen dolog, amit én olyannak tartok, hogy az használható és támogatható, az a pozitív elem, ami a társadalombiztosítási nyugellátással kapcsolatban támogatható, miszerint megszünteti a biztosítási jogviszonyt a nyugdíj megállapításához, ott van az az egynapos probléma. Ez sok kalamajkát okozott mindenkinek. Itt még egy dolog lenne, amit érdemes lenne figyelembe venni, ez pedig az, hogy amíg megállapításra kerül az ellátásra való jogosultság, addig mi történik, mert sok esetben az időpont lejártával elveszítenek minden olyan lehetőséget, vagy nem jutnak hozzá ahhoz a lehetőséghez az ellátottak, amire egyébként pedig szükség volna.

Összefoglalva: sokkal több a baj ezzel a törvényjavaslattal, mint amit ezzel lehetne keresni, éppen ezért mi ezt elfogadni nem tudjuk. Ha valami jót tehetnének vele, akkor egyébként pedig az otthon ápolással érintettek körének, ha ebben a körben segíteni akarnának, akkor azt tisztelettel javasolnám, mert lehet, hogy megoldást találnának erre. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A költségvetés megalapozásáról szóló törvényeket szokás szerint egy úgynevezett salátatörvényben terjesztették az Országgyűlés elé. Ezeknek normális esetben egyébként ilyen technikai, adótechnikai módosításoknak kellene lenni, és aztán a végén még hozzá fogom tenni, hogy én mit hiányolok belőle még rendkívüli módon. De az elmúlt években mi már megszoktuk önöktől, hogy ezekkel a salátatörvényekkel nekünk rendkívül óvatosan kell bánnunk, amikor önök ezeket benyújtják, mert roppant elegáns módon ezekben a törvényjavaslatokban szokták behozni azokat a rendkívül fontos javaslatokat, amelyek nagyban meghatározzák hazánk jövőjét, de általában dicsekedni azért nem feltétlenül akarnak vele.

Most is egy ilyen salátatörvényt látunk, és ebben a salátatörvényben konkrétan támadást indítanak az oktatás és elsősorban persze a tudományos élet szabadsága ellen, hiszen ezzel a szabállyal vennék el a Magyar Tudományos Akadémia függetlenségét, ezzel a szabállyal vezetnék be, hogy a politika irányítsa az autonóm tudományos életet. Azt gondolom, hogy ehhez sok plusz hozzáfűznivalót nem is kellene hogy tegyek, mert annyira felháborító és annyira elfogadhatatlan, hogy nincsenek hozzá jó szavak, hogy én ezt kifejezzem.

A kormány szisztematikus támadást folytat az oktatási rendszer ellen. Tette ezt egyrészt azzal, hogy egy olyan költségvetést nyújtott be a tisztelt Ház elé, amiből egyértelműen kiderült, hogy még csak arra sem vette a fáradságot, hogy legalább reálértéken

megőrizze az oktatásra fordított költségeket. Döbbetes ezt látni és tapasztalni. És most itt van ez a másik fele ennek a történetnek, hogy gyakorlatilag a tudományos életet einstandolják. Azt már jól látjuk, hogy a Fidesz nem érti a XXI. századot, ennek legfőbb lakmuspapírja, hogy az oktatást milyen mostohagyereknek tekinti. A nemzeti együttműködési rendszer egyébként nagyon sok ilyen mostohagyereket ismer, de azt gondolom, hogy az oktatásunk aztán végképp nem lenne szabad, hogy itt legyen.

A kormány most azzal az ürüggyel módosítana az MTA finanszírozási rendszerében, merthogy sikerült kitalálni néhány jól csengő szót, ami kiderült a költségvetési vita alatt, hogy nincsenek ezekkel a kifejezésekkel jóban, de jól hangzanak: innováció, magas hozzáadott értékű munkahelyek. De látjuk a javaslatokban és látjuk a sorok között, a költségvetési javaslatban is, hogy továbbra is a szakképzésnek azt a módját és azt a válfaját támogatják, amely az olcsó munkaerőnek rendeli alá az oktatást és a tudományos eredményeket. Pedig az oktatás és a tudomány támogatása a legjobb eszköz arra, hogy igazságos társadalmat építsünk. Magasabb végzettség nemcsak magasabb jövedelmet jelent, képviselőtársaim, de nyitottabb emberfőket alakít, és jobb együttműködési készséget is jelent mindenkinek, aki részt vesz egy ilyen oktatási rendszerben. És ezt tudják alkalmazni majd később a munkaerőpiacon, a civil életben egyaránt.

Kedves fideszes Képviselőtársaim! Mind a ketten, akik megtisztelték a vitát, amit ezúton is köszönök. *(Boldog István ujjával hármat mutat.)* Három, bocsánat! Jelzi képviselőtársam, hogy hárman is megtisztelték a vitát. Elnézést kérek a tévedésért! *(Boldog István: Ön is egyedül van! - Z. Kárpát Dániel közbeszólása.)* De most mégis úgy állunk itt, hogy a Magyar Tudományos Akadémia kutatási támogatásának államosításával az Orbán-kormány egy újabb lépést kíván tenni a teljes állami kontroll felé. A tudomány ezzel az elvonással azokat a független tudósokat bünteti, akik az elmúlt években feketén-fehéren kimutatták, hogy Magyarország rossz irányba megy, gazdasága fenntarthatatlan, és a társadalma pedig - amennyiben folytatódik az önök politikája - szét fog szakadni.

Az LMP meggyőződése, hogy Magyarország sikerességének útja a kiváló oktatáson és a magas hozzáadott értékű munkahelyeken keresztül vezet. Nem kivonni kell a pénzt, hanem minél többet beletenni. És azt gondolom, hogy ez igaz a teljes oktatási rendszerre, az egész költségvetésre, és kifejezetten igaz ez a Magyar Tudományos Akadémia finanszírozására. Mert a Magyar Tudományos Akadémia nem ellenség, hanem a legfontosabb partner ebben a feladatban. Ha a kormány és a kormánypártok nemcsak szlogenként használják az innovációt és a magas hozzáadott értékű munkahelyek megteremtését, akkor megszavazzák az LMP módosító javaslatát, és visszaállítják az MTA finanszírozási autonómiáját is.

Tisztelt Ház! Ugyancsak a költségvetést megalapozó törvényjavaslatban szerepel a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítása.

Gyakorlatilag, a képviselőtársaim által már elmondott vezérszónoklatokat figyelve, elég volna, ha csak annyit mondanék, hogy Eximbank, mert az Eximbank adósságbesorolása miatt módosítják ezt a részt, hogy az államháztartásért felelős miniszter kezdeményezésére a kormány az államadóssági mutató veszélyeztetése nélkül is módosíthassa az előző évi értéket.

A kormány nem akarja elfogadni, hogy az Eximbank államháztartáson belülről való sorolásával ez 2 százalékkal is növelné az államadósság szintjét. Az LMP álláspontja az, hogy az Eximbank egy foglyul ejtett pénzügyi intézmény, amely nem rendeltetészerűen működik, ezért nem támogatható, hogy a kormány statisztikai adatokat saját érdekei szerint kommunikálhasson és vezesse félre ezzel a közvéleményt.

A 2013-as törvénymódosítás elfogadása után nagymértékben megnőtt az Eximbank általi hitelkihelyezés, és jó, milyen érdekes, kedves képviselőtársaim, ezek a hitelkihelyezések a következőképpen alakultak: mindegyikük szinte Fidesz-közeli vállalkozó volt.

(14.20)

Köztudott tény, hogy több export-import tevékenységet nem is folytató cég is kapott a banktól hitelt, így kapott hitelt, 16,5 milliárd forintot Garancsi István, hogy megépíthesse a Kopaszi-gáton azt a városnegyed, amit oda megálmodott. Vagy innen kapott hitelt Andrew Vajna is, 6,7 milliárd forintot a TV2 megvásárlására. S ha valaki ma megnéz egy híradót a TV2-n, akkor láthatja, hogy miért is finanszírozta az állam közvetlenül ezt a vásárlást.

Arról ne is beszéljünk, hogy az Eximbank volt vezérgazgatója, aki korábban a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára volt, gyanúsított a pénzügyi ingatlanbérleti szerződése miatt folytatott büntetőeljárásban. Az Eximbank mindösszesen egy pazarló pénznyelő, a kamatkiegyenlítés lényegében a fideszes holdudvar projektjeinek a finanszírozását szolgálja, és ez felháborító.

S ha már korrupció, kedves képviselőtársam - látom, föl van háborodva; higgye el, én is -, ha már korrupció és ha már pénznyelés, a kormány előterjesztést nyújtott be a letelepedési kötvények kivezetéséről. Pontosán tudjuk, hogy ez miről szól. Elhangzott a mai vitában is, és ígérem, hogy még sokszor el fog hangozni, hogy maguk jó pénzért hoztak be ide külföldi polgárokat, mindenféle nemzetbiztonsági ellenőrzés nélkül, mindenféle érdemi védelem nélkül, kockáztatva ezzel az itt élők biztonságát. (*Boldog István-nak:*) Nyomjon gombot, meg fogom hallgatni, ígérem. (*Z. Kárpát Dániel: Ahhoz nem elég bátor. - Derültség az ellenzéki oldalon.*) Ha képviselőtársaim befejezték, akkor én folytatnám.

Van eredménye a sok hónapon át tartó nyomás-gyakorlásnak. A letelepedési kötvények ügyében politikusaink, ellenzéki politikusok is sokat, mondjuk úgy, hogy kritizálták ezt a fajta tevékenységüket. Az

általunk kezdeményezett árnyékbizottság, az oknyomozó újságírók alapos munkája olyan nyomást helyezett a kormányra, hogy az vállalhatatlanná tette végre számukra a konstrukció fenntartását. A kormány tehát teljes titokban akarta felszámolni a kötvények értékesítésének kiszervezését.

Szögezzük le: a kormány 18 milliárd forintos veszteséget okozott a magyar adófizetőknek. Pont kétszer annyit, mint amennyiből az otthonápolók támogatását föl lehetne emelni a minimálbér szintjére. Kétszer annyit, kedves képviselőtársaim. Azt gondolom, hogy ez mindent elmond a Fidesz-KDNP-kormányról.

Súlyos biztonsági kockázatot jelent az egész letelepedésikötvény-biznisz, ezért meg kell akadályozni, hogy eltüntessék a program iratait, és el kell számoltatni a Rogán-féle offshore cégeket, amelyek 150 milliárd forintot kaszáltak az üzleten. 150 milliárd forintot! Ma tárgyaljuk a költségvetést, meg tegnap és holnap is fogjuk, de pontosan tudjuk, hogy mekkora pénz ez. 150 milliárd forint! Semmi garancia nincs arra, hogy az offshore cégek nem fognak eltűnni az állam által az adófizetők pénzéből visszafizetésre kerülő összegekkel együtt. Ami már az idei évben 100 milliós nagyságrendű is lehet. Ha ez megtörténik, és a kötvényt vásárlók ne adj' isten kártalanításért perelnék be a magyar államot, akkor háromszorosan is veszélyt jelent ez a konstrukció a magyar adófizetőknek. A letelepedésikötvény-biznisz a kilencvenes évek olajszőkítési botrányaihoz hasonlít, mert állami részvétellel megvalósított pénzmosást valósít meg. Tehát kezdeményezni fogjuk, hogy azonnal vonják vissza az összes kiadott engedélyt, mert Magyarország biztonsága az első - biztos emlékeznek erre a mondatra, és ez nagyon fontos mondat -, tehát kezdeményezni fogjuk, hogy vonják vissza azonnal az összes kiadott engedélyt, valamint útját fogjuk állni annak, hogy hat év után eltüntethessék a kötvényprogram iratait, a Rogán-féle offshore cégeket pedig el kell számoltatni.

Tisztelt Ház! Fonódó pénzszivattyúzásról van szó ebbe a salátatörvényben. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy a kormány megteremtené a lehetőséget, hogy pofátlan szintre emeljék a miniszterek fizetéseit. Új szabály alapján állapíthatják meg a kormánytagok bérét, így a miniszter legfeljebb annyit kereshet, amennyit a minisztériuma alá tartozó állami cég vezetője. Márpedig több állami vezérgazgató fizetését is feltornázták a plafonra, 5 millió forint magasságába. Mindezt úgy, hogy az illetményalap gyakorlatilag tíz éve változatlan, 38 650 forint. Még egyszer elmondom, az illetményalap 38 650 forint. De önkömben a salátatörvényben lehetőséget biztosítanak rá, hogy a szívükhöz közelálló miniszterek akár 5 millió forintot keressenek. Ez a társadalmi igazságosság, kérem tisztelettel.

Rejtélyes dolgok is megjelennek ebben a javaslatban, amelyek jó irányjelzők, teszem hozzá, a kormány és a transzparencia eddig sem barátságos viszonyát tekintve. A javaslat szerint ugyanis nem lehet rögzíteni a kormányüléseket, és azt gondolom, hogy ez

mindent elmond, amit el kell mondani a kormány politikájáról. Titokban, az éj leple alatt, egyeztetések nélkül, erőből kell átnyomni az elképzeléseket. Erről szól a Fidesz-KDNP politikája.

Tisztelt Ház! A költségvetésről szóló általános vitában is elmondtam, de a költségvetést megalapozó törvények módosításánál is ki kell hangsúlyoznom, hogy ez a költségvetés nem állítja saját lábára a magyar gazdaságot, márpedig a kormány által is elismert közelgő válság miatt erre minden korábbinál nagyobb szükség lenne.

Ennek a költségvetést megalapozó törvénycsomagnak arról kellene szólnia, hogy milyen formában állítják le haladéktalanul a felesleges beruházásokat, hogyan állnak át olyan beruházásokra, ahol adott esetben száz százalék a magyar beszállítók aránya, és ahol a száz százalék, kedves Boldog képviselőtársam, nem feltétlenül Mészáros Lőrincet jelenti.

Továbbra sem látjuk, hogyan oldanák meg a minden szektort megfojtó munkaerőhiány problémáját, mert megmarad a jelenlegi fenntarthatatlan és igazságtalan adórendszer. Magasabb bérekre, igazságos szociális rendszerre van szükség, és hozzáteszem, hogy ebben a törvénycsomagban kellene hogy megtaláljuk annak a bérlakásépítési programnak a koncepcióját, ami a lakhatásra valós és érdemi választ tudna adni, és amit gyakorlatilag most már a Fidesz-KDNP-n kívül minden ellenzéki párt sürget.

Ez a költségvetés tovább vezeti Magyarországot azon a fenntarthatatlan úton, amin a Fidesz kormányzásával elindult, és amiről pontosan tudható, hogy zsákutca, hiszen hosszú távon a társadalmi szakadékot csak növeli. Az elénk tárt salátatörvény csak megerősíteni fogja ezt a folyamatot, ezért felháborítóan, de nem támogatható ez a törvényjavaslat. Ezen csak felháborodni lehet, támogatni nem.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére érkeztünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzeti-ségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószólónak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Öné a szó.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание. Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисија в Унгарија и от моето име. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket.

Mint a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért szószóló engedjék meg, hogy a 2019. évi központi költségvetést megalapozó T/629. számú törvényjavaslattal kapcsolatosan kifejtsem a magyarországi nemzetiségeket érintő véleményünket. A megalapozó törvényjavaslat négy szakaszban, a 67., a 69.,

a 72. és a 74.-et érintve nevesíti a nemzetiségeket, pontosabban a nemzetiségi önkormányzatokat az alábbiak szerint. 67. § Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 51. §-ának következő (4) bekezdése így egészül ki.

A kormány rendeletben elbíráhatja, hogy a helyi önkormányzat, helyi nemzetiségi önkormányzat, társulás, valamint a kincstári körön kívül számlatulajdonosnak nem minősülő, az állam közvetlen vagy közvetett többségi tulajdonában álló gazdasági társaság kedvezményezett esetén az európai uniós forrásból, valamint a kormány rendeletében meghatározott fejlesztési célú nem európai uniós forrásból nyújtott költségvetési támogatások kizárólag a Kincstárnál vezetett fizetési számlára folyósíthatók. A kedvezményezett a költségvetési támogatás célja szerinti kiadásokat kizárólag a Kincstárnál vezetett fizetési számláról teljesítheti, azokat más célra, így különösen értékpapír-vásárlásra, kamatbevétel-realizálásra még átmenetileg sem veheti igénybe.

A 69. § 4. pontja az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 79. § (4c) bekezdése helyébe a következő lép: ha a helyi önkormányzat, helyi nemzeti-ségi önkormányzat, társulás 84. § (1) bekezdése szerint fizetési számláját nem a Kincstár vezeti, a 84. § (1) bekezdése szerint fizetési számlája mellett az 51. § (4) bekezdése szerinti költségvetési támogatások fogadására a Kincstárnál fizetési számlát vezethet.

(14.30)

A 72. § a következőt mondja: „Ha az adatszolgáltatás kötelezettje a) adatszolgáltatása az adatszolgáltatás tárgyával kapcsolatos lényegesnek minősülő információt nem tartalmaz vagy tévesen mutat be, vagy b) adatszolgáltatási kötelezettségét neki felróható okból nem vagy késedelmesen teljesíti, a Kincstár határozatban a kormány rendeletében meghatározott mértékű bírságot szab ki.”

És akkor itt egypár szót mondanék a bírságról, ami szerepel a módosításban: „(3a) ha az adatszolgáltatás kötelezettje olyan helyi önkormányzat vagy az irányítása alá tartozó költségvetési szerv, amely tervezési, gazdálkodási, ellenőrzési, finanszírozási, adatszolgáltatási és beszámolási feladatai ellátásáról közös önkormányzati hivatal gondoskodik, a közös önkormányzati hivatal székhelye szerinti önkormányzattal szemben, b) ha az adatszolgáltatás kötelezettje az a) pont hatálya alá nem tartozó helyi önkormányzat vagy az irányítása alá tartozó költségvetési szerv, a helyi önkormányzattal szemben, c) ha az adatszolgáltatás kötelezettje társulás, nemzetiségi önkormányzat, valamint ezek irányítása alá tartozó költségvetési szerv, a tervezési, gazdálkodási, ellenőrzési, finanszírozási, adatszolgáltatási és beszámolási feladatai ellátásáról gondoskodó költségvetési szerv irányító szervével szemben, d) más esetben az adatszolgáltatás kötelezettjével szemben kell kiszabni.”

A 74. § a következőt mondja: „(3) A helyi önkormányzat, helyi nemzetiségi önkormányzat, társulás,

valamint a kincstári körön kívüli számlatulajdonosnak nem minősülő, az állam - közvetlen vagy közvetett - többségi tulajdonában álló gazdasági társaság, amennyiben a részére megítélt európai forrásból nyújtott támogatás összege meghaladja az 50 millió forintot, az európai uniós forrásból származó költségvetési támogatások Kincstáron kívüli fizetési számlán kezelt, még fel nem használt összegét a Kincstárnál vezetett fizetési számlájára 2018. szeptember 30-ig átutalja.

Ezt követően a kedvezményezett a költségvetési támogatás célja szerinti kiadásokat kizárólag a Kincstárnál vezetett fizetési számláról teljesítheti. A támogató ellenőrzi az átutalási kötelezettség teljesítését, annak felszólítás ellenére történő elmaradása esetén a jogosulatlanul igénybe vett támogatás jogkövetkezményeit alkalmazza.”

A felsorolt szakaszokból látszik, hogy a nemzeti önkormányzatok hivatalait megnövekedett feladatellátási és adatszolgáltatási kötelezettségek terhelik.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény jelenlegi módosításán kívül a költségvetési támogatás fogalma átgondolást és pontosítást igényelne, mert az országos és helyi nemzeti önkormányzatok, nemzeti szervezettek évek óta küszködnek a részükre érkező költségvetési támogatás néven besorolású támogatásokhoz kötődő bürokratikus terhek növekedésével.

A települési önkormányzati apparátusok létszámának csökkenésével párhuzamosan egyre nehezebben teljesül a nemzeti törvény azon rendelkezése, miszerint a nemzeti önkormányzatok költségvetésével kapcsolatos feladatellátás a települési önkormányzat apparátusának feladatkörébe tartozik.

Tekintettel arra, hogy a nemzeti támogatások döntő része a 2019. évi költségvetés tervezetében a XI. Miniszterelnökség című fejezetbe került, ahogyan a többi, e fejezetben kezelt forrás is, mint például az egyházi és a határon túli támogatások címei, ezért a nemzeti támogatásokat, a helyi nemzeti önkormányzatok működési és feladat-alapú támogatásait az országos nemzeti önkormányzatok és intézményeinek, valamint a nemzeti sajtó működési támogatását is az Áht. 1. § (1) bekezdés 14. pont újonnan beiktatott n) pontban a kivétel körben szükséges meghatározni a következők szerint:

1. § a törvény alkalmazásában, 14. pont: „A költségvetési támogatás a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai kivételével az államháztartás központi alrendszeréből ellenérték nélkül pénzben nyújtott támogatások, ide nem értve n) a nemzeti támogatásokat, a helyi nemzeti önkormányzatok működési és feladat-alapú támogatását, az országos nemzeti önkormányzatok és intézményeik, valamint a nemzeti sajtó működési támogatását.”

Az államháztartási törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) számú kormányrendelet 93. § (3) bekezdése az országos nemzeti önkormányzatok számára előírja a költségvetési felhasználásról

szóló beszámoló készítésének módját, számlaösszesítő benyújtását. Ez a szabályozás növeli a bürokráciát az országos nemzeti önkormányzatok részére, mivel a számviteli bizonylatok egyszer már rögzítésre kerülnek a kötelezettségvállalási nyilvántartásban, valamint a könyvelésben.

Az államháztartási törvény végrehajtásáról szóló bejelentési, adatszolgáltatási kötelezettségről szóló 5. számú melléklet előírja a 169. § (3), valamint a 170. § (2) és (5) bekezdése szerint a Magyar Államkincstár részére történő adatszolgáltatások tekintetében az adatokat alátámasztó könyvelési rendszerből a Kincstár által hozzátett adatszervezésben előállított teljes főkönyvi kivonat elektronikus úton történő csatolását. Ebben az esetben kettős adminisztráció következik be több száz milliós előirányzat szinte pár forintra történő lebontása esetén. Az említett kettős adminisztráció növeli az országos nemzeti önkormányzatok hivatalainak feladatellátására fordított időt, és csökkenti az érdemi feladatellátás hatékonyságát.

A Magyarországi nemzeti bizottsága szerint a fent említett problémára az egyetlen megoldás, ha a helyi önkormányzatokra vonatkozó szabályok kiterjesztésre kerülnek az országos nemzeti önkormányzatokra is. Ez a szabályozás összhangot teremtené a központi költségvetésről szóló törvény mellékletében szabályozott országos nemzeti önkormányzatok és helyi önkormányzatok támogatásának feltételrendszere között.

Az intézményi feladatok megnövekedése létszámnövelést és további forrásbiztosítást igényel. Az országos nemzeti és helyi önkormányzatok intézményeket tartanak fenn, ezen intézmények gazdasági, munkaügyi, számviteli, s a többi, ügyintézés és gazdasági feladatokkal kapcsolatos adatszolgáltatását az intézmények tekintetében a nemzeti önkormányzat által működtetett hivatalok látják el. Az utóbbi években változott a jogszabályi előírásoknak való megfelelés, vagyis a törvényes működés fenntartása létszámbővítést tett és tesz indokoltá, amelyhez forrásnövelésre is szükség van.

Egyes országos önkormányzatok vagyongazdálkodóként működnek meghatározott ingatlanok tekintetében. Az önkormányzatoknak azon épületek használatáért vagyongazdálkodói díjat kell fizetniük az MNV Zrt.-nek, ami nagyon nagy terhet ró az országos önkormányzatok költségvetésére. A 2018. évre megoldást jelentene, hogy az állam egyedi támogatás formájában biztosítaná vagy biztosította a forrást a vagyongazdálkodói díjra. A cél az lenne, hogy a vagyongazdálkodói díj összege épüljön be az országos önkormányzatok költségvetésébe. Ezért is tartjuk elengedhetetlennek az országos nemzeti önkormányzatok költségvetési támogatásának legalább 20 százalékos emelését, ahogy azt német szomszéd kollégám, nemzeti képviselő is említette a költségvetési felszólalásakor.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény a helyi önkormányzatokat és a nemzeti önkormányzatokat egy államháztartási alrendszerbe sorolja, tehát függetlenül attól, hogy helyi vagy helyi nemzeti önkormányzatról legyen szó, azonos

jogállásának tekinti azokat. Ennek ellenére a nemzetiségi önkormányzatokat a kógens törvényi szabályozás legfeljebb ingyenes használatra jogosítja fel, amíg a helyi önkormányzatokat az államhoz hasonlóan tulajdonosi és vagyongazdálkodási joggal ruházza fel. Ugyanezen logika mentén haladva a nemzetiségi önkormányzatok esetében is fontos lenne, hogy tulajdonosi pozícióba kerülhessenek legalább azon, stratégiai szempontú ingatlanok tekintetében, ahol közfeladatot, például óvodai, iskolai oktatást, nevelési feladatokat látnak el, így a nemzetiségek számára biztosított forrásokból felújított, közfeladat ellátásának otthont adó ingatlanok tekintetében nem állhatna elő az a nemkívánatos, mégis lehetséges helyzet, hogy a vagyongazdálkodási szerződés 30 napos felmondási idővel megszűnik.

(14.40)

Vannak olyan esetek, ahol az új vagyongazdálkodási szerződések a mai napig nem kerültek aláírásra, mert a 30 napos felmondási idő jogi kockázatát egy intézményvezető sem tudja felelősségteljesen felvállalni. Ezzel viszont továbbra is jogilag elavult és a jelen jogszabályi környezetnek való megfelelés biztosítására alkalmatlan korábbi szerződések maradnak hatályban.

Hangsúlyozni kell, hogy ezekben az intézményekben olyan nemzetiségi nyelven történő oktatás-nevelési munka folyik, amely közfeladat-ellátás megkezdésével az intézményt, a fenntartót a tevékenysége hosszú távú folytatására vonatkozó kötelezettség terheli. Ez azonban épületingatlan nélkül nem képzelhető el.

Ezen bizonytalan jogi helyzet feloldására a lehető legalkalmasabb megoldás az adott ingatlanok nem vagyongazdálkodásba, hanem tulajdonba adása lenne, amely megoldást a nemzetiségi önkormányzatok egyben olyan pozitív megerősítésként élnék meg, miszerint a nemzetiségi források felhasználásával és a jó gazda gondosságával felújított ingatlanokba fektetett rengeteg munka és pénz garantáltan a nemzetiségek hosszú távú érdekeit szolgálná. A tulajdonba adással ezenkívül a nemzetiségi önkormányzatok a gyakorlatban is a helyi önkormányzatokkal azonos jogállású szervezetként működneek úgy, ahogy az államháztartásról szóló törvény is feltételezi.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Összegezve: a 2019. évi központi költségvetést megalapozó T/629. számú törvényjavaslat szakaszaiban említett, magyarországi nemzetiségekre vonatkozó módosításokkal egyetértünk.

Tisztelettel kérjük továbbá az előterjesztőtől a fent említett észrevételünk érdemi átgondolását, megfontolását és figyelembevételét. Благодаря за вашего внимание! Köszönöm a figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor megnyomtam a gombot, elhatároztam, hogy röviden és visszafogottan reagálok a kormányzat adórendszerrel érintő felvetésére. Úgy gondolom azonban, hogy a bankadó tekintetében egész egyszerűen megmagyarázhatatlan az, hogy a korábbi 0,5 százalékos kulcs 0,21 százalékra csökkent, miközben csak az elmúlt időszakban 694 milliárdos rekordnyereséget könyvelhetett el az a szektor, amelyet sajnálatos módon nem akart és nem is tudott bevonni a közteherviselésbe a kormányzat. Látható, hogy különböző, részben vagy egészében áthárított adó-, illetve illetékfajtával látszólag terhelte ezt a szektort.

Ugyanakkor nagyon érdekelné engem egy kormányzati kimutatás arról, hogy ezen teherterheléséből mekkora hányadot fizettek a magyar adófizetők, és mekkora hányadot vállalt maga a bankrendszer. Akkor vehető komolyan ugyanis a jogalkotói szándék megvalósulása, ha a jogalkotó által terhelni kívánt közületek fizették ezt a terhet, ugyanakkor a tranzakciós illeték tekintetében egészében bebizonyosodott, hogy ez nem történt meg, a banki ágazati különadó tekintetében pedig viták tárgyát képezi. Ugyanakkor azt látjuk, hogy a kulcs csökkentésének indoklása legalábbis hiányos vagy ingatag lábakon áll.

Éppen ezért a Jobbik egyértelmű javaslata a bankadó kulcsának visszaemlése a korábbi szintre, emellett annak ellenőrzése, hogy a teherterhelést indokolatlanul áthárítják-e a magyar fogyasztókra, a magyar lakosságra, avagy sem. Köszönöm. (Taps a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most a további képviselői felszólalások következnek. Itt egyelőre ugyancsak Z. Kárpát Dániel képviselő úr van soron. (Derűltség.) Akkor újból megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ilyen az, amikor az egyszeri képviselő válasza, reakciója, vitára számít, ami egyébként minden parlamentben szokásos műfaj. De az a helyzet, hogy ez a vita elmarad. Nyilván az én gyengeségem jeleként is felfogható, hogy bizonyosfajta válaszokat nem sikerül kiprovokálnom, kieroszakolnom még a kormányzat hozzáértő államtitkáraiból sem. Nagyon bízom benne, hogy legalább azon zárszóban számíthatunk érdemi válaszokra, amely tekintetében a kormányzat már tudja, hogy nekem reagálási lehetőségem nem lesz. Ez nem túl lovagias műfaj az önök részéről, de igazából a válaszok elérése a lényeg, és azon válaszokkal aztán mindkét oldal majd kezdhet valamit a saját fegyverrendszerén belül vagy a saját fegyvernemei tekintetében.

El kell mondanom, hogy az államadósság tekintetében egy rövid csörte már folyt, és bizony szemmel látható, hogy az Eximbank helyzete, besorolása közöttünk évek óta viták tárgyát képezi. S mivel az Eximbank besorolása érdemben befolyásolja a magyar államadósság mutatóit, adott esetben 2 százalékos eltérést is okozhat a kormányzat által megfogalmazott érték és a valós érték között, ezért a magam

részéről megértem a kormányzat azon szándékát, hogy igyekeznek húzni-halasztani ezt a szembenézést, igyekeznek akár éveket, mint a rétestesztát, nyújtani ezt a helyzetet. De a helyzet az, hogy emlékszünk 2010-re, amikor az első államadóssággal kapcsolatos vitákat a Fidesz, illetve a Jobbik frakciója kiobbantotta egymás között. Nem voltak ezek annyira élesek, inkább szakmai viták voltak. Azt el kell mondanom, hogy már a Széll Kálmán-tervben elhangzott egy ígérvény, amely nem 80 százalékos rátáról beszélt, hanem egy 65-70 százalékos célzott be. Elhangzottak még 60 százalékos ígérek is. Most pedig azt tapasztaljuk, hogy az Orbán-kormány minden évében az utóbbi időben nagyságrendileg ezermilliárddal nő az államadósság tömege. Erre szoktak államtitkár úrék a GDP-arányos mutatóval válaszolni, pontosan amely GDP-arányos mutatót érdemben befolyásol az előttünk fekvő csomagban említett Eximbank besorolása is. Tehát azt kell mondanunk, hogy az államadósság elleni harcot sajnálatos módon ez a kormány elveszíteni látszik. Annyi eredményt természetesen fel tud mutatni, hogy a devizaadósság aránya nemcsak némi képp, hanem mérhető módon csökkent és ez egyébként egy általam támogatott folyamat.

Bárcsak ilyen sikeres lett volna a lakosságot, a devizahitel-károsultakat érintő rendezés, amit tökéletesen elrontott a kormányzat, és önfeladó módon, az EBRD-vel, illetve a Bankszövetséggel paktumot kötve, az út szélén hagyta azokat az embereket, akiket ha nem hagyott volna az út szélén, most nem kapnánk a kilakoltatásukról szóló riasztásokat. A helyzet az, hogy az ellenzéki pártok, a különböző képviselők, színezettől függetlenül, nem azért emlegetik a kilakoltatásokat, a szociális katasztrófát, mert összebeszéltek volna, vagy valamifajta szivárványkoalíció valósult volna meg, hanem mert ugyanazok a problémátípusok érkeznek be mindannyiunk fogadóóráira. Valószínűleg a fideszes képviselők fogadóóráira is. Számomra ezt többen megerősítették a parlamenti folyosón. Nyilván nem fogom itt nevesíteni őket, mert úriember vagyok, de több, velem jó ismeretségben álló fideszes képviselő erősítette meg, hogy az önök fogadóóráira is rendszeresen befáradnak azok a hitelkárosultak, kilakoltatás előtt álló emberek, akik segítségre számítanak, és bizony a fideszes országgyűlési képviselők is széttárlják a karjukat. Nem tesznek semmit kormányzati szinten az ő főnökeik ezzel a problémával.

Azt is el kell mondanom, hogy a bankadó, a tranzakciós illeték rendezése, tehát az, hogy valóban az fizesse ezt a terhet, akire a jogalkotó ki kívánta vetni, nem jelentené egyértelműen a hitelkárosultak kálváriájának a rendezését. De az már igen, ha a költségvetési vita vagy a megalapozó viták során egy olyan keretrendszer alakítanánk ki, amelynek értelmében az MNB-nél felhalmozódott bármikori többlet, mondjuk, egy német mintának megfelelően, kötelező befizetéssel párosulna a költségvetés számára. Tehát nemcsak 50 milliárdos osztalék tekintetében, mint ahogy az utóbbi időszakban tapasztalható volt, hogy az MNB idézőjeles „hasznának” egy részét osztalék-

ként méltóztatott befizetni, egyébként opcionális jelleggel, hanem kötelező jelleggel, ha így többlet keletkezik, azt be kell fizetni a magyar költségvetésbe.

Ebben az esetben, ha ez megtörtént volna, akkor a devizahiteles átváltáson keletkezett több száz milliárdos többlet ott lenne a sorok között. Ebből egy kártérítési alapot lehetne és kellene létrehozni, amiből egyébként a már bajba kerültek lakhatását is rendezni kellene, illetve lehetne, és még mindig nem tudta volna ez a kormány visszaadni a szétszakított családokat, az öngyilkosságba menekült családtagokat. Tehát itt nem képzeltető el az eredeti állapot helyreállítása. De az arra való törekvés, úgy gondolom, igenis elvárható lenne a kormányzat részéről. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Mivel nem jelentkezik senki, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Banai Péter Benő államtitkár urat, kíván-e az elhangzottakra válaszolni. *(Banai Péter Benő jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan többször elhangzott, a költségvetést megalapozó törvényjavaslat 42 törvénymódosítást fogalmaz meg. Én a megfogalmazott javaslatok többségével való egyetértést hallok ki abból, hogy a kritikák csak néhány törvény tekintetében fogalmazódtak meg, illetve olyan észrevételek, javaslatok is elhangzottak, amelyek a költségvetést megalapozó törvényjavaslatnak nem képezik részét.

(14.50)

Ezért tehát hozzászólásomat azzal kell kezdem, hogy ismétlem: meglátásom szerint az egy örömteli dolog, hogy az indítványok túlnyomó többségével nemcsak a kormánypárti, hanem az ellenzéki frakciók is egyetértenek.

Ami kapcsán kérdések, viták hangzottak el, azok első területen olyan kérdéseket érintenek, amelyek nem részei a költségvetést megalapozó törvényjavaslatnak. Ugye, Volner János képviselő úr azt mondta, hogy ez a költségvetés és a megalapozó törvényjavaslat nem az anticiklikus gazdaságpolitikát szolgálja. Ezzel a megállapítással azért erősen vitatkoznom kell, és azt gondolom, hogy nemcsak én vitatkozom vele, hanem az elemző szervezetek, a nemzetközi hivatalos intézmények is, hiszen hogyha a jövő évi költségvetés-törvény-javaslatra nézünk, akkor azt látjuk, hogy a gazdasági növekedésnek köszönhetően a többletbevételeket, ha úgy tetszik, tartalékolásra, alacsony hiányra, ha úgy tetszik, az államadósság gyorsabb leépítésére kívánja fordítani az állam. Ez az anticiklikus gazdaságpolitika, és továbbmegyek, nemcsak 2019-re fogalmazta ezt meg a kormány, hanem a költségveté-

sitörvény-javaslatához kapcsolódó úgynevezett kitekintésben 2022-ig ezt a fegyvelmezett anticiklikus gazdaságpolitikát kívánja folytatni az említett államadóság csökkentése érdekében.

Egy másik, szintén az önök előtt lévő törvényjavaslatot közvetlenül nem érintő felvetés az volt, hogy az adórendszerben olyan változásokat kellene végigvinni, amelyek a tőkejövedelmek felhalmozását segítik elő. És az is elhangzott, hogy a Jobbik kritizálja a társasági nyereségadó 9 százalékos kulcsát. Én azt gondolom, hogy e között a két megállapítás között elmentmondás van. Hiszen a társasági nyereségadó egy befektetés, tőkét érintő adó. Azon túl, hogy a 9 százalékos mérték befektetésre ösztönöz, azt is üzeni, hogy ha valaki befektet és hozamot ér el, márpedig azért a magyar gazdaság kilátásai - nem a kormány, hanem nemzetközi szervezetek szerint - jók, tehát ha hozamot ér el, akkor profitot is tud realizálni. Hozzáteszem: a magyar kis- és középvállalkozások tekintetében épp a tőkeakkumulációt segíti az, a vagyonakkumulációját segíti az, hogy új adónemek jelentek meg, lásd, kata, kiva, és ezt az akkumulációt segíti az, hogy a kiva választási határa, tehát a kisvállalkozásokat érintő adó, külön speciális adónem választási értékhatára érdemben növekszik 2019-ben a kormány javaslatára alapján.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr a bankadóról, illetőleg ezután a bankok terheiről, forintosításról szólt. A bankok nyereségessége valóban jelentősen változott, és valóban 2017-ben igen komoly, 700 milliárd forint körüli nyereséget értek el. Azért nézzünk vissza a korábbi évekre is, és lássuk azt, hogy az az államháztartási konszolidáció, ami megvalósult, az európai szinten messze a legmagasabb bankadó bevezetésével valósult meg, és a bankadó most is része a közteherviselés rendszerének. Ha megkérdeznénk a bankokat, akkor nyilván ők nem osztanák képviselő úr véleményét, de ami bankadón túl szerintem fontos, az a devizahitelek forintosítása. És azért említem a bankok után, mert kérem, hogy nézzék meg, a Bankszövetségtől kérjék el a bankok nyereségességi adatait, kérjék el azt, hogy a tulajdonosok mennyi pénzt tettek bele a bankokba. A bankok veszteségén túl jóval nagyobb mértékű volt az az úgymond közvetett veszteség, tőkéből leírandó összeg, amely a forintosítás miatt terhelte őket. Én nem sajnálom a bankszektort, csak tényyszerűen elmondom, hogy a forintosítás következtében a tulajdonosok, és a magyar bankrendszer külföldi tulajdonosai tekintetében a külföldi tulajdonosok több milliárd euró tőkeemelését hajtottak végre. Kérem szépen, a tulajdonosok a magyar bankrendszerrel illetően - bizony 2010 előtt rendkívül nyereséges szektorról beszélünk - nyilván profitot is tudtak realizálni, majd azt követő években nagyon komoly pénzeket is tettek be a bankokba.

Tehát ezt a képet együtt kell nézzük, amikor a bankokat érintő terheket vizsgáljuk, és a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat azzal számol, hogy a bankadó megmarad, és természetesen azért abban bízunk, hogy a növekvő gazdasági teljesítmények a hitelezés

bővülésének köszönhetően a bankok is nyereségesen tudnak működni, hiszen hosszú távon mindnyájunk érdeke az, hogy egy egészséges bankszektor működjön. Azt pedig már csak zárójelben teszem hozzá, hogy a tulajdonosi struktúrában is változás volt. Ma nagyobb a magyar tulajdonú bankszektornak, bankrészesedésnek az aránya, mint néhány évvel ezelőtt volt.

Ezek után, ha megengedik, még egy olyan tételről szólnék, ami nem kapcsolódik közvetlenül az önök előtt lévő 2019. évi költségvetési törvényt megalapozó indítványhoz, viszont a parlamenti vitában elhangzott. Nevezetesen itt ismét Z. Kárpát Dániel képviselő úr mondta azt, és igyekszem pontosan idézni, még ha nem is szó szerint, hogy a bérnövekedés nem a kormány intézkedésének köszönhető. (Z. Kárpát Dániel: *Nem teljes mértékben.*) Hogyha képviselő úr most úgy fogalmaz, hogy nem teljes mértékben, akkor ezzel a megállapítással már természetesen egyetértek, hiszen azért piacgazdaságban a versenyszférát illetően a béremelések konkrét mértékéről a munkáltatók döntenek. Kivéve értelemszerűen a minimálbér, garantált bérminimum, ahol, ha nincs megállapodás, jogszabály határozza meg az emelésnek a mértékét.

Na, de azzal a véleménnyel, ami a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat vitájában elhangzott, már nem tudok egyetérteni, hogy a magyarországi munkaerő elvándorlása okozza azt kizárólag, hogy itt a béremelkedés olyan mértékeket ért el, ami például 10 százalék fölötti reálbér-emelkedést mutat egyetlen évben, a 2017-es évben, és akkor nem beszélek a korábbi évekről. Mégpedig azért mondom ezt, mert a vállalkozások, a piaci szereplők csak olyan mértékben tudnak bért emelni, amely a nyereségességük fenntartása mellett, az életben maradásuk fenntartása mellett lehetséges. És azt is állítom, hogy például a 2016-os háromoldalú bérmegállapodás olyan lehetőséget teremtett béremelésre, amely az adók csökkentésén keresztül a fedezetet biztosította ezekhez a béremelésekhez. Tehát igenis, azért a kormányzati lépéseknek és az országgyűlési döntéseknek érdemi szerepe van abban, hogy Magyarországon az elmúlt években igen jelentős, több év alatt 40 százalék körüli reálbér-emelkedés valósult meg.

Ezzel át is térnék arra az egyik pontra, amelyik viszont már konkrétan a tisztelt Ház előtt lévő törvényjavaslatot érinti, nevezetesen a miniszterek fizetése. Az az idézett helyzet, ami bérstopról szólt, az 2010-ben volt. Azért lássuk be, hogy most némileg más a helyzet! Hál' istennek! A jövő évi költségvetésitörvény-javaslat vitájában arról beszélhetünk, hogy nem egy adósságválságot kell azonnal intézkedésekkel kezelniünk, nem az a helyzet, hogy három százaléknál jóval magasabb hiányt kell lefaragjunk, nem az a helyzet, hogy Európa számos országához hasonlóan Magyarországnak olyan ajánlásokkal kell szembesülnie, hogy a közszféra létszámát vagy bérét csökkentse. Megint zárójelben jegyzem meg: 16 vagy 17 európai uniós ország 2010 után a közszféra létszámát és/vagy bérét csökkentette. Nem ez a helyzet. Hanem az a helyzet, hogy - ahogy említettem - érdemi béremelkedés valósult meg, a miniszterek fizetése pedig tíz éve változatlan. Én azt gondolom,

hogy méltatlan, hogyha a miniszterek alatti szinteken adott esetben magasabb fizetés érhető el. És beszéltünk arról, pont a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat vitájában, hogy a kormánytisztviselőknél is béremelés valósult meg. Beszéltünk arról, hogy a közsféra mely területein milyen béremelések valósultak meg. Hát a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatnál is felmerült, hogy például a rendvédelmi vagy honvédelmi dolgozóknál 50 százalékos béremelés valósul meg. Én azt gondolom, hogy ha felelős miniszterekről beszélünk, akiktől felelős munkát vár el a tisztelt Országgyűlés, a kormánypárt és az ellenzéki frakciók is, akkor ehhez a felelősséghez célszerű a juttatásokat is tíz év után korrigálni. És van egy abszolút korlát, ami pedig a miniszterek irányítása alá tartozó szervezetek vezetőinek a fizetésére vonatkozik, és miniszterelnök úr döntheti el, hogy kinél milyen mértékben határozza meg a fizetést.

(15.00)

Hangsúlyozom, itt a törvény elfogadásával vagy a módosítás elfogadásával egy lehetőség biztosításáról van szó, nem automatikus fizetésemelésekről.

Ami a letelepedési kötvényt illeti, ismét azt kell lássuk, hogy hál' istennek - és a Jóisten mellett az Országgyűlés munkájának is, az ország egésze munkájának is -, más a helyzet ma, mint 7-8 évvel ezelőtt volt. Emlékezhetünk, hiszen itt a válságról sok szó volt, tíz évvel ezelőtt a gazdasági válság első hullámára Magyarország pénzügyi értelemben összeomlott. Ugye, az IMF-hez kellett fordulnunk. Piaci értelemben a hagyományos eszközökkel senki nem finanszírozta Magyarországot.

Egy ilyen helyzetben az állam finanszírozásának új csatornáit kellett keresni. Ekkor az egyik legjelentősebb lépés a lakossági finanszírozás bevezetése volt. Emlékezhetünk arra, hogy hol volt, néhány százalékon volt az államadósságon belül a közvetlen lakosság általi finanszírozás. Ma ez jóval nagyobb. Megsokszorozódott a lakossági állampapírok útján történő finanszírozás. Ez egy nagyon sikeres intézkedés volt, hiszen az államadósság finanszírozási költségei másik oldalon bevételként a magyar lakoságnál jelentek meg.

De arra is emlékezhetünk, hogy 2010 után az államadósságunknak több mint fele devizában állt fenn. Ezért a finanszírozásnál bizony devizás irányba is új csatornákat kellett keresnünk. Megnéztük, hogy milyen nemzetközi gyakorlatok vannak, és a letelepedési kötvény bevezetésével az Országgyűlés egy olyan eszköz mellett döntött, amely eszközzel vagy igen hasonló eszközzel él Ausztria, az Egyesült Királyság vagy Portugália. Ez egy alternatív eszköz volt, amelynek keretében 1,8 milliárd euró forrás bevonása valósult meg.

Ezzel az eszközzel ugyanakkor, azt is látni kell, hogy ma már, hál' istennek, nem szükséges élnünk. Ezt az eszközt a 2017. március 31. utáni ajánlatok esetén az állam már nem alkalmazza. Ebben a kérdésben is a tisztelt Országgyűlés előtt többször volt arról szó, hogy ismétlem, 2017. március 31. utáni kérelmeket nem fogad be az állam. És most pedig egy újabb stádiumhoz érkezünk el, amikor a végleges kivezetésről születhet

döntés. Hiszen az állam finanszírozási költségei jóval alacsonyabbak, mint korábban voltak, a nagy hitelműködésnél befektetésre ajánlott kategóriában vagyunk, és még ha látjuk is az elmúlt időszakban, hogy a monetáris politikai változások, az EKB, a Fed lépései következtében, illetőleg nemzetközi pénzügyi hullámok következtében értelemszerűen a magyar államadósság finanszírozása is változhat, ma mégis sokkal stabilabb, mint néhány évvel ezelőtt volt.

Ami pedig a letelepedési kötvény biztonsági aspektusát érinti, hát én nem tudok olyan esetről, amikor a komoly, érdemi szűrvizsgálaton átesett, letelepedési kötvényt vásárló személyek bármilyen biztonsági kockázatot eredményeztek volna Magyarországon. Azért e tekintetben igenis tegyünk különbséget azok között, akik illegálisan érkeztek be az Európai Unió területére, és akikhez kötődően Európában számos terrorcselekmény valósult meg, illetőleg azok között, akik egy érdemi biztonsági ellenőrzést követően nemcsak maguk nyerhettek ideiglenes tartózkodást, letelepedést, hanem pénzt is hoztak. Tehát azt gondolom, hogy az a biztonsági rendszer, amely a letelepedési kötvény intézményéhez mindig kapcsolódott, az elmúlt években jól vizsgázott.

Ami a Tudományos Akadémia kapcsán elhangzottakat illeti. A magyar gazdaság elmúlt években megvalósult bővülése jelentős mértékben a munkanélküliek számának csökkenésével és az inaktívakká válásával valósult meg. Emlékezhetünk rá, hogy a munkanélküliségi ráta 12 százalék körüli szintről, ami a kormányváltáskor volt, bőven 4 százalék alá süllyedt. Ma már az a helyzet, hogy számos cég arról nyilatkozik, hogy a bővülésének korlátja a szakképzett munkaerő rendelkezésre állása. 80-90 ezer betöltetlen álláshely van.

Ha gazdasági bővüléssel számolunk, és megnézzük azt, hogy hol vannak növekedési lehetőségeink nemzetközi viszonylatban is, akkor egyértelműen a termelékenységet és a hatékonyságot látjuk olyan területnek, ahol igenis vannak előrelépési lehetőségeink. Ha csak a régióban nézzük, a cseh gazdaság hatékonyabban, termelékenyebben működik. Ahol probléma van, azt fel kell ismerni, és intézkedéseket kell hozni annak megoldására. A termelékenység, hatékonyság növelése pedig a kutatás-fejlesztés, innováció eredményeinek az eddigiekhez képest pozitívabb felhasználása nélkül nem képzelhető el.

Azt gondolom, ilyen tekintetben azzal nehéz vitatkozni, hogy erre az új helyzetre, az új kihívásokra a kormány azzal kíván válaszolni, hogy a különböző szervezetek által végzett kutatás-fejlesztési, innovációs tevékenységénél nagyobb összhangot, nagyobb koordinációt kíván megvalósítani. Igen, ez érinti a Tudományos Akadémiát, de lássuk a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatban, hogy nem kizárólag a Tudományos Akadémiát, hanem az egyetemi szférát, illetőleg a Kutatási, Innovációs és Fejlesztési Alapot is, ahonnan a versenyszféra kap forrásokat. Több helyről, 3-4 helyről kerültek összegyűjtésre a költségvetésben rendelkezésre álló kutatás-fejlesztési, innovációs jellegű források. Egy erőteljesebb koordinációról,

harmonizációról van szó, amely, azt gondolom, a Tudományos Akadémia működésének szabadságát nem érinti.

Végül engedjék meg, hogy azt a talán szubjektív dolgot említsem meg, én nagyon bízom abban, hogy a Tudományos Akadémia vezetése meg fogja találni a közös hangot a Tudományos Akadémia egyik tagjával, Palkovics László miniszter úrral, egyúttal professzor úrral.

Csárdi Antal képviselő úr, azt kell mondjam, az Eximbank tekintetében rosszul értelmezte a tisztelt Ház előtt lévő törvényjavaslatot. A törvényjavaslat arról szól, hogy az Eximbank, hasonlóan más, az Eurostat által az állam részeként tekintett szervezethez, a kormány engedélyét kell kérje akkor, ha az államadósságot növelő ügyletet kíván végrehajtani. Tehát ha az Eximbank egy kötvénykibocsátást tervez végrehajtani, és kötvénykibocsátással forrást von be, ez a forrásbevonás az Eurostat döntése alapján az államadósságát növeli. A jövőben, amennyiben a tisztelt Országgyűlés az indítványt elfogadja, erre az Eximbank csak úgy keríthet sort, ha előzetesen a kormány engedélyét bírja. Hiszen az Eximbank kötelezettségei, kitétségei az államadósság részét képezik.

Semmiféle trükközésről nincsen szó. Ismételtelen elmondom, az Eximbankhoz hasonló szervezet az Európai Unió legtöbb országában működik. Továbbra is mély szakmai meggyőződésem, hogy az Eurostat nem transzparensen jár el. Ismerünk olyan uniós országokat, ahol igen hasonló a tevékenysége, és hogy, hogy nem, kétoldalú egyeztetések után a helyi eximet az Eurostat az államon kívül hagyja. És amikor azt kérdezzük, hogy mondjátok el, miért tettétek ezt, írjátok le az indoklást, akkor nincs válasz. Ez ezzel a problémám.

Azt is el kell mondjam, téves az az értelmezés, amely szerint a képviselő úr által hivatkozott ügyletekhez, piaci ügyletekhez állami kamatkiegyenlítés tartozik. Hangsúlyozom, a képviselő úr által említett ügyletekhez nem kapcsolódik állami kamatkiegyenlítés. Nincs mögötte költségvetési támogatás. Kamatkiegyenlítés az Eximbankra vonatkozó törvény szerint, az uniós szabályokkal összhangban, ugyanúgy, mint más országban, azokhoz az ügyletekhez kapcsolódik, ahol piaci kudarcok vannak, vagy ahol az exporttevékenység finanszírozását az uniós szabályok lehetővé teszik. Nézzük meg a többi európai uniós országot, ott is vannak ilyen jellegű kamatkiegyenlítések.

Végezetül, megköszönve az észrevételeket, azt kell még elmondjam, hogy a nemzetiségi szószóló, Varga Szimeon úr javaslataira a kormányzat a jövőben is, ahogy a múltban is, nyitott. Így értelemszerűen ezt az indítványt is, ahogy más beérkezett indítványt, érdemileg mérlegelni fogjuk, és a kormány a törvényjavaslat későbbi bizottsági tárgyalása során az álláspontját ki fogja alakítani. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Napirend utáni felszólalásra senki nem jelentkezett.

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés **következő ülésére** várhatóan 2018. július 2-án kerül sor. Megköszönöm a munkájukat, az **ülést bezárom**.

(Az ülés 15 óra 10 perckor ért véget.)

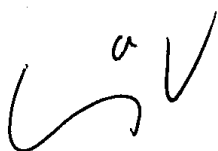
Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:




Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)